

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
สว่างจิต แซ่ใจ้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กันยายน 2559

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
สว่างจิต แซ่ใจ้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กันยายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กันยายน 2559

สว่างจิต แซ่โจว. (2559). การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. ปริญญาโท กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, อาจารย์ ดร. อนันต์ มาลารัตน์.

งานวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา การวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 1 ได้แก่ โรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 6 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ยืนยันรูปแบบด้วยวิธีการทำสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) การประเมินโดยรวมของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา 2. ด้านสิ่งแวดล้อม 3. ด้านนักเรียน 4. ด้านครูผู้สอน 5. ด้านการบริหาร พบว่า มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: รูปแบบบริหาร / พลศึกษาแบบเรียนร่วม / เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

THE DEVELOPMENT OF AN ADMINISTRATION MODEL FOR INCLUSIVE
PHYSICAL EDUCATION OF CHILDREN WITH SPECIAL NEEDS IN PRIMARY SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Doctor of Education Degree in Health Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University

September 2016

Sawangjit Saengow. (2016). *The Development of an Administration Model for Inclusive Physical Education of Children with Special Needs in Primary School*.

Dissertation, Ed.D. (Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Pailboon Srichaisawat, Lect. Dr. Anan Malarat.

The purpose of this research was to develop of an administration model for the inclusive physical education of children with special needs in primary school. The study was conducted in three stages: Stage One – A study of current administration model for the inclusive physical education of children with special needs in primary school and the associated problems was carried out. Stage Two – An administration model for the inclusive physical education of children with special needs in primary school was proposed and developed. Stage Three – The administration model for the inclusive physical education of children with special needs in primary school was verified. The samples for Stage One were six prototype inclusive schools and interviews with five experts. The samples for Stage Two consisted of twenty two experts. The samples for Stage Three were evaluated by seven educational experts to verify the model through a focus group discussion. The statistical methods included mean, standard deviation, percentage and content analysis. The results of the study revealed the following: 1) the study of current administration models for inclusive physical education of children with special needs in primary school found that, overall, administration models were operating at a high level; 2) The administration model for inclusive physical education of children with special needs in primary school (PESTA Model) was proposed. The five aspects of the PESTA model are as follows: 1. Physical Education curriculum; 2. Environment; 3. Students; 4. Teachers; and 5. Administration. The following observations could be made about this model: 1. Accuracy was at a very high level; 2. Propriety was at a high level; 3. Utility was at the very high level. 3) The educational experts agreed that the model had accuracy, propriety, feasibility and utility in terms of developing of an effective administration model for inclusive physical education of children with special needs in primary school.

Keywords: Administration Model, Inclusive Physical Education, Children with Special Needs

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ของ

สว่างจิต แซ่ใจ้ว

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่ ..... เดือน กันยายน พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ที่ปรึกษาหลัก

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

(รองศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

..... ที่ปรึกษาร่วม

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อนันต์ มลารัตน์)

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อนันต์ มลารัตน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน)

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี สืบเนื่องจากความเมตตากรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ ดร. อนันต์ มลารัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณที่ท่านได้เสียสละเวลา ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการดำเนินการและตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ชาญชัย อินทรประวัติ อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน อาจารย์ ดร. แอน มหาคีตะ คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ได้กรุณาให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี และ อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน คณะกรรมการสอบปฏิญญานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ปฏิญญานิพนธ์มีความสมบูรณ์ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ดารุณี ศักดิ์ศิริผล อาจารย์ ดร.ฐิยาพร กันตาทนวัฒน์ อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน อาจารย์ศุภชัย คันทองและอาจารย์รอยพิมพ์ แจ็กอร่าม ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาให้สัมภาษณ์เชิงลึกและพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยทุกท่าน ที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่า เพื่อตรวจสอบ แก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ ความร่วมมือและความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลการวิจัยจากผู้อำนวยการโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมทุกท่าน รวมถึงผู้บริหาร สถานศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำชั้น ครูพลศึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน ตลอดจน ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอประยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มอบบูชาพระคุณแต่บิดา มารดาที่ให้ชีวิต คอยอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูผู้วิจัยมาเป็นอย่างดี รวมถึงบูรพาจารย์ทุกท่านที่มอบความรู้ อบรมบ่มนิสัยแก่ผู้วิจัย ตลอดจนครอบครัว นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยช่วยสนับสนุน และให้กำลังใจอย่างเต็มเปี่ยมกับผู้วิจัยตลอดมาจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สว่างจิต แซ่โจ้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	11
โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	11
การบริหารจัดการหลักสูตร	14
องค์ประกอบของหลักสูตร	15
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	18
คุณภาพผู้เรียน	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	20
ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	20
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	22
หลักการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework).....	25
รูปแบบของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม.....	37
แนวโน้มในการจัดการเรียนรวม.....	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	41
ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	41
ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	42
การจัดโปรแกรมบรรดิกทางพลศึกษา.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	50
ความหมายของรูปแบบ.....	50
ประเภทของรูปแบบ.....	52
คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี.....	53
การพัฒนารูปแบบ.....	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
งานวิจัยในประเทศ.....	57
งานวิจัยต่างประเทศ.....	70
3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	77
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	124
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	124
วิธีดำเนินการวิจัย.....	124
สรุปผลการวิจัย.....	126

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
การอภิปรายผล.....	129
ข้อเสนอแนะ.....	138
บรรณานุกรม.....	139
ภาคผนวก	147
ภาคผนวก ก	148
ภาคผนวก ข	150
ภาคผนวก ค	156
ภาคผนวก ง	166
ภาคผนวก จ	168
ภาคผนวก ฉ	171
ภาคผนวก ช	176
ประวัติย่อผู้วิจัย	178

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ผลจากการสำรวจโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (n = 6).....	88
2	ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (n = 36).....	96
3	(ร่าง) รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 45 ตัวชี้วัด	103
4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านต่างๆ (n = 22).....	105
5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านหลักสูตรพลศึกษา จำแนกเป็นตัวชี้วัด (n = 22).....	106
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22).....	107
7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านนักเรียน จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22).....	108
8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านครูผู้สอน จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22).....	109

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านการบริหาร จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22) 110

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชี้ท โดย เบญจา ชลธารันนท์.....	27
3 แผนภูมิแสดงขั้นตอนระบบการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างชี้ท.....	36
4 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการวิจัย.....	75
5 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านหลักสูตร.....	111
6 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านสิ่งแวดล้อม.....	112
7 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านนักเรียน.....	113
8 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านครูผู้สอน.....	114
9 ผลการยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านการบริหาร.....	115
10 รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	122
11 กระบวนการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	123

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาวะความพิการของเด็กวัยเรียนในประเทศไทย พิมพา ขจรธรรม (2548) ได้ศึกษาสถานการณ์เกี่ยวกับความพิการของเด็กวัยเรียนในประเทศไทย ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการสำรวจความพิการและภาวะทุพพลภาพ พ.ศ. 2545 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งเป็นการสำรวจครัวเรือนทั่วประเทศ การศึกษานี้เลือกทำการวิเคราะห์เฉพาะประชากรที่มีอายุระหว่าง 5–14 ปี โดยมีค่านิยามว่าคนพิการ หมายถึง ผู้ที่รายงานว่ามีความลำบากหรือมีปัญหาในการทำกิจวัตรหลัก ซึ่งในที่นี้หมายถึง การเรียนหนังสือ เนื่องจากมีปัญหาทางสุขภาพหรือความเจ็บป่วยเรื้อรังที่เป็นต่อเนื่องมาตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปหรือมีความผิดปกติหรือบกพร่องของร่างกายสติปัญญา หรือจิตใจ ผลการศึกษาพบว่าอัตราความพิการของประชากรวัยเด็กประมาณ ร้อยละ 4.4 โดยเด็กผู้ชายมีความพิการ มากกว่าเด็กผู้หญิง (ร้อยละ 4.7 และ 4.0 ตามลำดับ) ส่วนใหญ่มีความพิการเพียง 1 ลักษณะ ประเภทความพิการที่พบมากที่สุด คือ ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และความพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย (ร้อยละ 1.37 และ 1.32 ตามลำดับ) ซึ่งอัตราความพิการที่พบในการศึกษานี้สูงกว่าผลจากการสำรวจความพิการที่ผ่านมาของประเทศไทย สอดคล้องกับอัตราคนพิการของหลายประเทศ นอกจากนี้ สถานการณ์คนพิการในสังคมไทย จากการสำรวจความพิการ ในปี 2555 พบว่ามีคนพิการ 1.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ของประชากรทั้งประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556) และในปี 2564 คาดว่าจะมีคนพิการจำนวน 2.19 ล้านคน โดยมีเหตุปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนคนพิการ เช่น การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่พิการ ผู้สูงอายุที่มีปัญหาเรื่องสุขภาพและความเจ็บป่วยต่างๆ ความพิการที่เกิดจากภัยพิบัติและอุบัติเหตุ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2558)

ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้โรงเรียนจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 9 ประเภท ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทางร่างกาย บกพร่องทางการพูดและภาษา บกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรม/อารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้ำซ้อนอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ จากนโยบายดังกล่าว ทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจึงเร่งดำเนินการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้แบบคัดกรองต่างๆ เช่น แบบคัดกรองบุคคลที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้กำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นครั้งแรกในมาตรา 43 ระบุว่า บุคคลย่อม มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและ คุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนด ให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญของงานของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอด ความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การ สร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคล เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนา สาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และสานต่อเจตนารมณ์ไว้ในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับ การศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุน จากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น แสดงให้เห็นว่า กฎหมายสูงสุดของประเทศได้ แสดงเจตนารมณ์อย่างชัดเจนที่จะให้คนพิการทุกคนมีสิทธิในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเสมอ ภาคมีคุณภาพ โดยขจัดปัญหาอุปสรรคอันเนื่องจากความพิการรวมทั้งกำหนดให้มีการออกกฎหมาย รับรองสิทธิดังกล่าว และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีเจตนารมณ์ที่จะคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ ซึ่งก็สอดคล้องกับ บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ให้คนพิการทุกประเภทมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้น พื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความ พิกามีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และ การจัดบริการทางการศึกษาให้กับเด็กพิการต้องจัดให้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาสำหรับคน พิกามีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไปโดยจัดให้คนพิการมีสิทธิและ โอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2555-2559) เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดมรรคผลสำหรับคนพิการอย่างแท้จริง (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544; กระทรวงศึกษาธิการ. 2555)

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนในระบบการศึกษาเดียวกัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเด็กพิการต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อมุ่งปลูกจิตสำนึกและสร้างเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการในสังคม ชุมชน ผู้จัดบริการและประชาชนตระหนักได้ถึงศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างและเฉพาะบุคคล รวมถึงศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันของบุคคลทุกคน งานด้านการจัดการเรียนร่วมมีมาต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ต่อมาปลายปี พ.ศ. 2546 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายให้นำโครงสร้างซีท (SEAT) มาใช้ซึ่งเป็นแนวคิดในการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติโดยมุ่งเน้นให้โรงเรียนต้องเตรียมในการช่วยให้นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนเพื่อให้สามารถเรียนร่วมกันได้โครงสร้างซีทมีองค์ประกอบครบ 4 ด้าน คือด้านนักเรียน ด้านสิ่งแวดล้อมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ (เบญจา ชลธารนนท์. 2546) ทั้งนี้ การจัดการเรียนร่วมจะมีส่วนช่วยให้บุคคลทั่วไป เกิดความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้เกิดการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันสอดคล้องกับสภาพความแตกต่างของเด็กที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนที่มีเด็กหลายลักษณะการเรียนรู้ร่วมกัน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ และการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกัน ทั้งในโรงเรียนและในสังคมต่อไป

จากที่ได้กล่าวมานี้ ปัจจุบันยังไม่มีการศึกษารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมอย่างจริงจัง จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาได้ ปัญหาการบริหารโปรแกรมพลศึกษาแบบเรียนร่วมนี้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงมีหลายด้านด้วยกัน เช่น ด้านการบริหารโรงเรียนมีปัญหาขาดแผนดำเนินงานบริหารโปรแกรมพลศึกษาแบบเรียนร่วมที่ชัดเจน ด้านหลักสูตรยังขาดการพัฒนาหลักสูตรบรรดิกการพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะบุคคล ซึ่งมักจะมีควมบกพร่องที่แตกต่างกันไป ด้านครูผู้สอนครูยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการจัดการเรียนร่วม เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งส่งผลให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะมีสภาพปกติหรือผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งก็ต้องเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้เด็กสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และได้เตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพเพื่อดำรงชีพในอนาคตได้ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน จึงมีความสนใจที่จะสร้างและพัฒนาแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถม ว่ารูปแบบที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง ควรมีแนวทางและหลักการในการบริหารอย่างไร เป็นต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการบริหารพลศึกษา

แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเป็นอย่างไร
2. รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ควรมีองค์ประกอบและกระบวนการในการบริหารอย่างไร
3. รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
3. เพื่อยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษามีความสำคัญ ดังนี้

1. ได้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ได้ผ่านกระบวนการวิจัยอย่างสมบูรณ์
2. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางให้นักวิจัยได้นำข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาไปสร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

โรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม มีจำนวน 6 โรงเรียน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ เป็นโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าว ได้จำนวน 6 โรงเรียน ใน 6 กลุ่มเขต ประกอบด้วย โรงเรียนวัดบางบอน เขตบางบอน โรงเรียนวัดราชบุรุษรัศมีธรรม เขตพระโขนง โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขตห้วยขวาง โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย โรงเรียนประชาอุทิศ เขตดอนเมือง และโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา เขตลาดกระบัง ทำการเก็บข้อมูลโรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งหมด 36 คน ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 1 คน
2. กลุ่มครูผู้สอน ประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน
3. กลุ่มผู้ปกครองและนักเรียน ประกอบด้วย ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ จำนวน 3 คน

ผู้เชี่ยวชาญสายวิชาการ จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. มีความรู้ ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร
2. มีวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก
3. มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ครูพลศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 2 คน
2. ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน
3. ครูจิตวิทยา จำนวน 1 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

ผู้เชี่ยวชาญสายวิชาการ จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. มีความรู้ ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร
2. มีวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก
3. มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ครูพลศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 2 คน
2. ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน
3. ครูจิตวิทยา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญสายปฏิบัติการ จำนวน 17 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. มีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเรียนร่วมหรือการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสม

2. มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
3. มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียน ไม่ต่ำกว่า 5 ปี

ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 9 คน
2. กลุ่มครูผู้สอน ประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

คุณภาพของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. ความถูกต้องของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. ความเหมาะสมของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
3. ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. มีความรู้ ความเข้าใจทางการบริหารจัดการเรียนร่วมและหรือการปฏิบัติต่อเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสม
2. มีตำแหน่งการทำงานในระดับผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้ากลุ่มสาระ
3. มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
4. มีประสบการณ์การทำงาน ไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
2. ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน
3. ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน

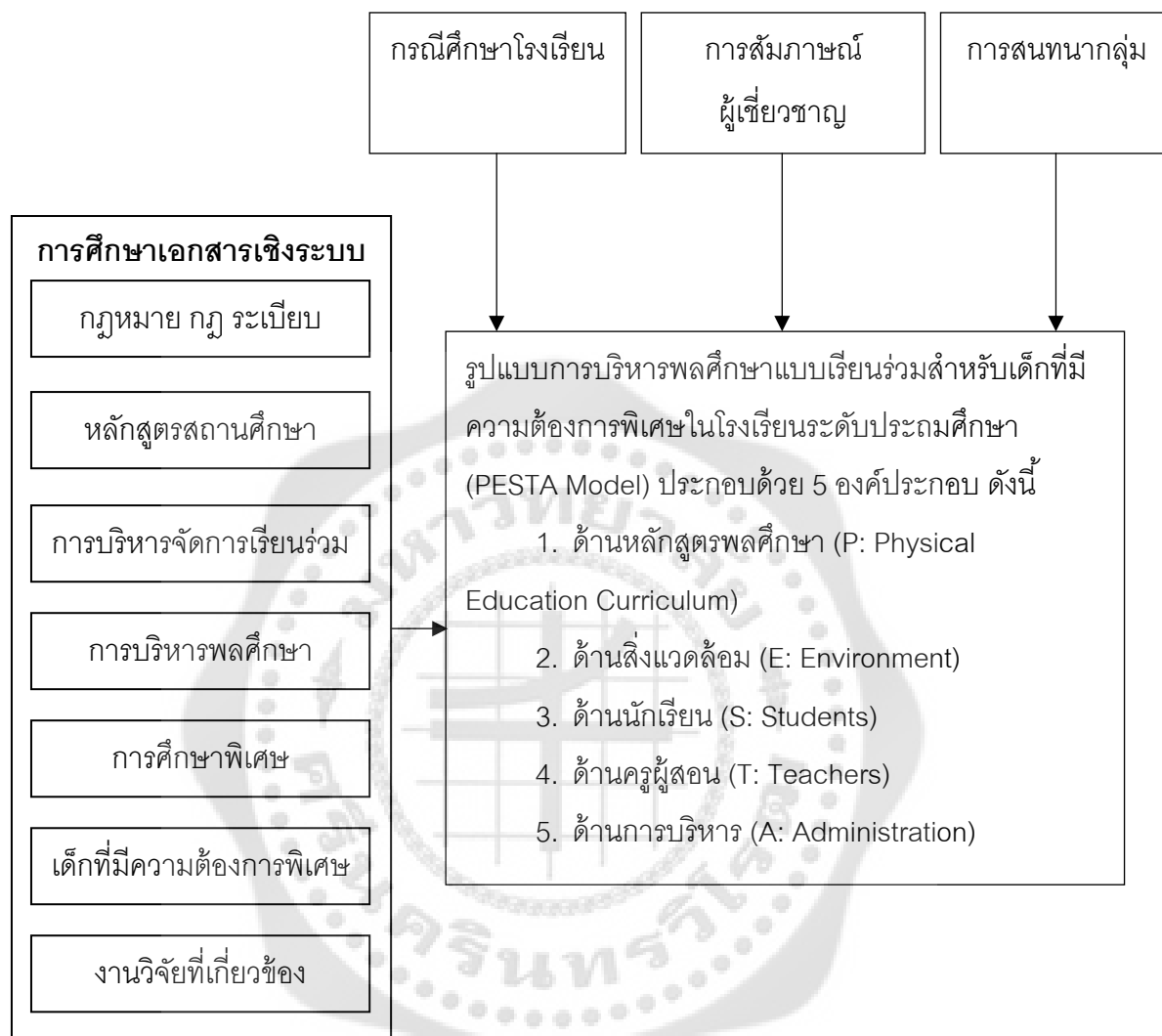
ตัวแปรที่ศึกษา

คุณภาพของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และ ความเป็นประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รูปแบบบริหารพลศึกษา** หมายถึง แผนผังโครงสร้างความคิดจากการศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาโรงเรียนต้นแบบที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมขึ้น (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) 2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) 3. ด้านนักเรียน (Students) 4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) 5. ด้านการบริหาร (Administration)
2. **การเรียนร่วม** หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษในระบบ การศึกษาทั่วไป โดยผ่านกระบวนการที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในชั้นเรียนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา
3. **เด็กที่มีความต้องการพิเศษ** หมายถึง เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา ที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หรือการเข้าสังคมได้อย่างมีความสุข โดยการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ เด็กออทิสติก ซึ่งเด็กเหล่านี้พบมากในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
4. **โรงเรียนระดับประถมศึกษา** หมายถึง สถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2559

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อ
ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา
  - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
  - 1.3 การบริหารจัดการหลักสูตร
  - 1.4 องค์ประกอบของหลักสูตร
  - 1.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
  - 1.6 คุณภาพผู้เรียน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
  - 2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
  - 2.2 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
  - 2.3 หลักการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
  - 2.4 รูปแบบของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
  - 2.5 แนวโน้มในการจัดการเรียนร่วม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  - 3.1 ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  - 3.2 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  - 3.3 การจัดโปรแกรมบรรดิกทางพลศึกษา
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
  - 4.1 ความหมายของรูปแบบ
  - 4.2 ประเภทของรูปแบบ
  - 4.3 คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี
  - 4.4 การพัฒนารูปแบบ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
  2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
  3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
  4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
  5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
  6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
- ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

1.2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ดังนี้

1. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทริยภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาเสพติด และความรุนแรง

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การ

ช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

4. ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

4.1 ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมและพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

4.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงามและมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

4.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้ เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน แต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำและผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่างๆ

5. การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

5.1 ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง

5.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

5.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

6. การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย สามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม กับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

1.3 การบริหารจัดการหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการหลักสูตรในระบบการศึกษา ที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ

ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อ

นำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีภารกิจสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในระดับท้องถิ่นโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์และ รายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงาน ต้นสังกัด อื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามี ส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

กรมวิชาการ (2544) กล่าวถึง การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา มี 7 ภารกิจ ดังนี้

ภารกิจที่ 1 การเตรียมความพร้อม

ภารกิจที่ 2 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

ภารกิจที่ 3 การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร

ภารกิจที่ 4 การดำเนินการบริหารหลักสูตร (การใช้หลักสูตร)

ภารกิจที่ 5 การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

ภารกิจที่ 6 การสรุปผลการดำเนินงาน

ภารกิจที่ 7 การปรับปรุงพัฒนา

1.4 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรมีความ สมบูรณ์เพราะองค์ประกอบของหลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ในด้านการจัดการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตร การวัดและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีนักวิชาการหลาย ท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2544) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ดังต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย
2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. โครงสร้างหลักสูตร
4. รายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
5. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
6. การจัดการเรียนรู้และการส่งเสริมการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
9. อื่นๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. ส่วนนำ
  - 1.1 ความนำ
  - 1.2 วิสัยทัศน์โรงเรียน
  - 1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
  - 1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
3. คำอธิบายรายวิชา
4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
5. เกณฑ์การจบการศึกษา

รชนีญา แพบึง (2553) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงานใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการกำกับดูแลคุณภาพ

1. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน หมายถึง การที่สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาบุคลากร การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมและการส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ
2. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการในการทำงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบและดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

3. ด้านการกำกับดูแลคุณภาพ หมายถึง การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การจัดระบบประกันคุณภาพภายในการวิจัยและติดตามผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้สามารถจัดหลักสูตรการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุเทพ อ่วมเจริญ (2557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่า

1. การวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning) เป็นการใช้พื้นฐานแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ อย่างแรกต้องทราบจุดมุ่งหมายการศึกษาที่โรงเรียนต้องแสวงหา มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งเน้นความรู้ ผู้เรียนและสังคมอาจเพิ่มเติมด้านสาขาวิชาและด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำไปวางแผนหลักสูตร
2. การออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design) คือ การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยการนำจุดมุ่งหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาจัดทำกรอบการปฏิบัติ ซึ่งหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามกระบวนการของหลักสูตร
3. การจัดหลักสูตร (Curriculum Organization) เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยต้องพิจารณาว่าตรงตามแผนที่ได้วางไว้หรือไม่
4. การประเมินหลักสูตร (Curriculum Evaluation) กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร รวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรนั้นในอนาคต

จรัญญา เทพพรบัญชากิจ (2557) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรนานาชาติ มีทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบหลัก คือ

1. ด้านการบริหารหลักสูตรนานาชาติควรมีการบริหารงานที่มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ทั้งด้านบุคลากร การเงิน และการประกันคุณภาพหลักสูตร
2. ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติที่ได้รับการยอมรับ สามารถเทียบโอนหน่วยกิต และใช้ภาษาสากลเป็นสื่อในการเรียนการสอน
3. ด้านนักศึกษา ควรมีความหลากหลายของนักศึกษาที่มีนักศึกษานานาชาติเข้ามาเรียน
4. ด้านผู้สอน มีความหลากหลายของอาจารย์ที่มาจากหลายประเทศและมีคุณภาพ
5. ด้านกิจกรรมนานาชาติ มีกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาการและวัฒนธรรมให้ผู้เรียนและผู้สอน
6. ด้านทรัพยากร มีทรัพยากรที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ

จากที่นักวิชาการได้ให้ทัศนะองค์ประกอบของหลักสูตร สรุปได้ว่า

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน
2. เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้อหาประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) หมายถึง การนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนในระดับโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ
4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) หมายถึง หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

1.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหา หรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตน เพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย
2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศและทักษะในการดำเนินชีวิต
3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและ

ประเภทที่มีอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรม ทางกายและกีฬาและความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

1.6 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. มีความรู้และเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการ วิธีการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวและกลุ่มเพื่อน
2. มีสุขนิสัยที่ดีในเรื่องการกิน การพักผ่อนนอนหลับ การรักษาความสะอาดอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย การเล่นและการออกกำลังกาย
3. ป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การใช้สารเสพติด การล่องละเมิดทางเพศและรู้จักปฏิเสธในเรื่องที่ไม่เหมาะสม
4. ควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตามพัฒนาการในแต่ละช่วงอายุ มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและเกม ได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
5. มีทักษะในการเลือกบริโภคอาหาร ของเล่น ของใช้ที่มีผลดีต่อสุขภาพ หลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุได้
6. ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปัญหาทางอารมณ์ และปัญหาสุขภาพ
7. ปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบข้อตกลง คำแนะนำและขั้นตอนต่างๆ และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นด้วยความเต็มใจจนงานประสบความสำเร็จ
8. ปฏิบัติตามสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกายและรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้นๆ
2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุชนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม
5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติดและการล่วงละเมิดทางเพศ
6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
7. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเอง จนงานสำเร็จลุล่วง
8. วางแผนและปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ
9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียดและปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม
10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เป็นการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบหนึ่งที่ตั้งใจให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษและความต้องการช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ร่วมใช้ชีวิตกับเด็กปกติในระบบโรงเรียนเพื่อให้เขาพัฒนาได้เต็มศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมไว้ดังต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) การจัดการเรียนร่วม หมายถึง วิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวว่า การเรียนร่วม หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษาให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ

ณัชพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) ได้กล่าวสรุปว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษา ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ ได้เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ โดยมีทั้ง การเรียนร่วมเต็มเวลาและเรียนร่วมบางเวลา โดยได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองและสามารถดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างมีความสุข

ผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการ พิเศษกับเด็กปกติ นั้นสามารถจัดการศึกษาได้หลายหลายรูปแบบ คือ

1. การเรียนร่วมบางเวลา (Integration) เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน ในโรงเรียนปกติ โดยอาจจัดให้อยู่ในชั้นปกติในบางเวลา เช่น วิชาดนตรี พลศึกษาหรือร่วมกิจกรรม ลูกเสือ-เนตรนารี กีฬา เป็นต้น คาดหวังว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแสดงออก และ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กปกติ

2. การเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มี โอกาสได้เรียนชั้นเดียวกับเด็กปกติ ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กปกติได้รับการจัดการ กระบวนการเรียนรู้และบริการนอกห้องเรียนอย่างไร เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการ เช่นเดียวกันเป้าหมายสำคัญของการเรียนร่วมเต็มเวลา คือ เพื่อให้เด็กเข้าใจซึ่งกันและกัน ตอบสนอง ความต้องการซึ่งกันและกันและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็ก ปกติ เด็กปกติจะยอมรับความหลากหลายของมนุษย์ เข้าใจว่าคนเราเกิดมาไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ทุกอย่าง ท่ามกลางความแตกต่างกัน มนุษย์เราต้องการความรัก ความสนใจ ความเอาใจใส่ เช่นเดียวกันทุกคน

3. การเรียนร่วม (Inclusion) หรือ การจัดการศึกษาโดยรวม (Inclusive Education) เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่า เด็กคนใดเป็นเด็กปกติ หรือเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษเด็กทุกคนที่ผู้ปกครองพามาเข้าเรียน ทางโรงเรียนจะต้องรับเด็กและจะต้องจัดการศึกษาให้เขาอย่างเหมาะสม การเรียนร่วม ยังหมายถึง การศึกษาที่ไม่แบ่งแยกระดับชั้น เช่น อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ตลอดจนการดำรง ชีวิตของคนในสังคมหลังจบการศึกษาจะต้องดำเนินไปในลักษณะร่วมกันที่ทุกคนต่างเป็นส่วนหนึ่งของ สังคมและเขาเหล่านั้นต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติโดยไม่มีการ แบ่งแยก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้กล่าวถึงการเรียนร่วมไว้ ดังต่อไปนี้

การเรียนรู้ร่วมเต็มเวลา หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนในชั้นเรียนเดียวกันกับเด็กปกติทุกอย่าง ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียนและได้รับการบริการจัดกระบวนการเรียนรู้ และบริการนอกห้องเรียนเช่นเดียวกับเด็กปกติ

การเรียนรู้ร่วมบางเวลา หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในโรงเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ แต่เด็กเหล่านี้อาจให้อยู่รวมกันเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและในบางรายวิชาที่ไม่ใช่กลุ่มทักษะ เด็กมีโอกาสได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น วิชาพลศึกษา วิชาดนตรี เป็นต้น หรือเด็กอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน เช่น กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กีฬา งานแสดงต่างๆ โดยคาดหวังว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้มีโอกาสแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติ

การเรียนรู้รวม หมายถึง การที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้เด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กทุกคนเรียนรู้ร่วมเต็มเวลาในห้องเรียน ตลอดจนรับบริการเสริมที่เหมาะสมและจำเป็นและการใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติในครอบครัว ชุมชน และสังคม

ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาแบบเรียนรู้ร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน เด็กมีโอกาสได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบโดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษ เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้มีโอกาสแสดงออก เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาตามความสามารถ และตามศักยภาพของตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

2.2 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้ร่วม

นักการศึกษาพิเศษ ได้เสนอหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้ร่วมไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู และวาสนา เลิศศิลป์ (2551) ได้เสนอหลักการเรียนรู้ร่วม ดังนี้

1. ความยุติธรรมในสังคม (Social Justice) เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เมื่อเด็กปกติทุกคนได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติด้วย หากกีดกันไม่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนปกติ หลายคนมีความเชื่อว่า นั่นคือ ความไม่ยุติธรรมในสังคม นักการศึกษาจำนวนมากเชื่อว่า ความยุติธรรมในสังคมซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขในสังคมนั้นมีความสัมพันธ์กับความต้องการทางสังคมของเด็ก กล่าวคือ เด็กทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ต้องการความรัก ต้องการความเข้าใจ ต้องการยอมรับ ต้องการมีบทบาท และมีส่วนร่วมในสังคม เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนเป็นสัตว์สังคม

ทั้งสิ้น การศึกษาพิเศษ ในอดีตที่ผ่านมามุ่งเห็นความแตกต่าง มากกว่ามุ่งเน้นความเหมือน มุ่งเน้นจุดอ่อนหรือความไม่สามารถมากมาย บางคนมีความสามารถมากกว่าคนปกติเสียอีก ดังนั้นแนวทางการจัดการศึกษาพิเศษ จึงมุ่งเน้นความสามารถของเด็กและการยอมรับของสังคม

2. การคืนสู่สภาวะปกติ (Normalization) หมายถึง การจัดสภาพการใดๆ เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านต่างๆ สามารถได้รับบริการเช่นเดียวกับคนปกติ เช่น ในด้านที่อยู่อาศัย ในอดีตคนพิการ มักถูกส่งเข้าไปอยู่รวมกันในสถานสงเคราะห์ ต่อมา มีการสร้างบ้านสำหรับคนพิการขึ้นในชุมชน เพื่อให้เขาดำรงชีพอยู่ในสังคมและเป็นส่วนตัวของสังคม การสร้างสถานสงเคราะห์คนพิการในรูปแบบต่างๆ จึงลดลงและหันมาให้บริการแก่ผู้บกพร่องในลักษณะดังกล่าวแทน ผู้ที่มีความบกพร่องอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา ดนตรี ศิลปะ วัฒนธรรมต่างๆ เช่นเดียวกับคนปกติ ความเคลื่อนไหวนี้มีขึ้นในระบบการศึกษา มีการหยุดโรงเรียนเฉพาะหรือโรงเรียนพิเศษ เช่น โรงเรียนโสตศึกษา โรงเรียนสอนคนตาบอด แต่หันมาส่งเสริมให้เด็กได้เรียนในโรงเรียนปกติ เด็กที่อยู่โรงเรียนเฉพาะทั้งหลายจึงถูกส่งกลับบ้าน เพื่อให้เข้าเรียนโรงเรียนใกล้บ้าน

3. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) คือ การจัดให้เด็กเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด จึงจะเป็นผลดีกับเด็กมากที่สุดโดยเด็กได้รับผลประโยชน์มากที่สุด โรงเรียนพิเศษ เช่น โรงเรียนโสตศึกษา โรงเรียนศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนเฉพาะประเภทอื่นๆ รวมถึงชั้นพิเศษด้วย จัดอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่มีข้อจำกัด เนื่องจากเด็กต้องถูกจำกัดให้อยู่ในโรงเรียนเฉพาะไม่สามารถเรียนในโรงเรียนปกติได้ โรงเรียนแบบเรียนร่วมเป็นโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้กับทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาด้วย เปิดโอกาสให้กับทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาด้วย เปิดโอกาสให้ครูได้เข้าใจเด็กว่าในโลกนี้ยังมีเด็กประเภทนี้อยู่ในโลก อยู่ร่วมสังคมกับเรา เขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม พื้นฐานที่จะทำให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ ที่จะทำให้นักในสังคมอยู่รวมกันได้ อย่างไรก็ตาม เด็กทุกคนไม่จำเป็นต้องเรียนร่วมในโรงเรียนพิเศษของประเทศที่เจริญแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ หรือญี่ปุ่น ต่างดำเนินไปในลักษณะนี้ทั้งนั้น นั่นคือให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด

4. การเรียนรู้ (Learning) มีความเชื่อว่า เด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ไม่ว่าเด็กนั้นจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาก็ตาม ในอดีตที่ผ่านมา หลายคนเชื่อว่าเด็กปัญญาอ่อนไม่สามารถเรียนหนังสือได้ แต่ต่อมาได้มีการพิสูจน์ว่าเด็กปัญญาอ่อนสามารถเรียนหนังสือได้ ที่เห็นเด่นชัด ก็คือ เด็กปัญญาอ่อนประเภทเรียนได้ (Educable Mentally Retarded Children) สามารถเรียนหนังสือได้ในชั้นประถมศึกษาหรือในระดับชั้นที่สูงกว่า หากเด็กที่มีความพร้อมและได้รับการ

สนับสนุนอย่างถูกต้องและถูกวิธี เด็กปัญญาอ่อนที่มีระดับสติปัญญาต่ำมาก แม้จะไม่สามารถเรียนหนังสือได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ แต่เขาก็สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของเขา

เบญจา ชลธารินนท์ (2544) ได้เสนอแนวทางการเรียนรวมว่า แนวทางการเรียนรวมมี บทบัญญัติ 10 ประการ ดังนี้

1. โอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) ทุกคนควรได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าเขาจะยากดีมีจนหรือพิการหรือไม่ก็ตาม
2. ความหลากหลาย (Diversity) ในมวลมนุษยีย่อมมีความหลากหลายแตกต่างกัน จะให้เหมือนกันทุกคนไม่ได้ การให้การศึกษาจะต้องยอมรับความแตกต่างในหมู่ชน การศึกษาที่ให้อาจต้องแตกต่างกันแต่ทุกคนจะต้องเคารพในความหลากหลายทุกคนมี
3. ความปกติอยู่ในตัว (Normalization) ทุกคนมีความปกติอยู่ในตัวและจะต้องยอมรับความปกตินั้นๆ ทุกคนอยากเหมือนกัน ไม่มีใครอยาก “ผ่าเหล่าผ่ากอ” ทุกคนจึงควรได้รับการศึกษาไปพร้อมๆ กัน ห้ามให้การศึกษาแยกตามเหล่า
4. สังคมที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Multicultural Society) ในหนึ่งสังคมย่อมมีความหลากหลายวัฒนธรรม เราต้องยอมรับความหลากหลายเหล่านั้น การให้การศึกษาจะต้องคำนึงถึงความหลากหลายวัฒนธรรมในสังคม
5. ศักยภาพ (Potential) มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะโง่หรือฉลาดย่อมมีศักยภาพทั้งนั้น แต่ละคนมีศักยภาพไม่เท่ากันการให้การศึกษาต้องให้จนบรรลุศักยภาพของแต่ละคน ไม่ใช่ให้การศึกษาในปริมาณที่เท่ากันคุณภาพเท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละคน
6. มนุษยนิยม (Humanism) คนเก่งคือคนที่เข้าใจมวลมนุษย และช่วยให้มวลมนุษยดำรงอยู่ร่วมกันได้ ไม่ใช่คนเก่งแต่วิชาการแต่ทำให้เกิดการแตกแยก
7. กระบวนการสังคมประกิต (Socialization) มนุษย์เป็นสังคม เราไม่สามารถจะแยกมนุษย์ออกจากกันได้ เพราะธรรมชาติของเขาต้องมีสังคม การให้การศึกษาโดยการแยกออกไป จึงไม่สอดคล้องกับการเป็นมนุษย์
8. ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะ ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน การให้การศึกษาถึงแม้จะให้เรียนรวมกันไปก็ต้องการเฉพาะของแต่ละคน
9. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Dependency) มนุษย์เราควรพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้สังคมน่าอยู่
10. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) การให้การศึกษาจะต้องให้ในสภาพที่เข้าเรียนได้ และจะต้องนำเขาสู่สังคมปกติโดยเร็วที่สุด

จากหลักการเรียนร่วม อาจกล่าวได้ว่า หลักในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น คือการจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้เด็กได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยคำนึงถึงความต้องการจำเป็นพิเศษและตามความแตกต่างของความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละบุคคล ซึ่งการจัดการศึกษาพิเศษนั้น เป็นการจัดการด้านการเรียนการสอน และการบริการให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้ได้รับการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในการประเมินการสอน ควรจัดให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็กแต่ละคน โดยดูจากความสามารถและพัฒนาการของเด็กนั้นๆ การเรียนรู้ที่ดี อาจพิจารณาจากความพึงพอใจในการเรียน หรือการปฏิบัติของตนเอง

2.3 หลักการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

หลักการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) เป็นการดำเนินการจัดการเรียนร่วมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ต่างๆอย่างได้สัดส่วน สมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ถือเป็นกฎหมายหลักในการจัดการศึกษาโดยทั่วไปซึ่งได้บัญญัติถึงสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาไว้ในมาตรา 10 ว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บ

ค่าใช้ง่าย” และได้บัญญัติรับรองสิทธิของคนพิการที่จะได้รับการศึกษาไว้เป็นพิเศษในมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ซึ่งบัญญัติว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้ง่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบเหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

ในมาตรา 15 กำหนดให้จัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้การจัดการศึกษาของไทยมีความยืดหยุ่น หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นพิเศษที่คนพิการต้องการ รวมทั้งเปิดโอกาสให้หลายหน่วยงานสามารถจัดการศึกษาได้ โดยเฉพาะครอบครัวที่ถือเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

นอกจากนี้ ในมาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาค้นคว้าสำหรับบุคคลตามมาตรา 15 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัยและศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ พบปัญหาในการดำเนินงานหลายประการ ทำให้การดำเนินการจัดการเรียนร่วมไม่มีประสิทธิภาพ ในปี พ.ศ. 2546 ดร.เบญจฯ ชลธารนนท์ รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านการศึกษาพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสำหรับคนพิการ: การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วม ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็น คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) นำมาใช้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547 เป็นต้นมา

โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

โครงสร้างซีท เป็นการปฏิบัติการบริหารจัดการจัดการเรียนร่วม โดยการจัดการทั้งระบบในโรงเรียน ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และนักเรียนทั่วไป สภาพแวดล้อมทางกายภาพบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไป ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคล
2. เพื่อช่วยให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมได้พัฒนาการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ 1. นักเรียน (S-Students) 2. การจัดการเรียนการสอน (A-Activities) 3. สภาพแวดล้อม (E-Environment) 4. เครื่องมือ (T-Tools)

ภาพประกอบ 2 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท โดย เบญจา ชลธารันนที

ที่มา: สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต. (2557). *คู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงสร้างซีทสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.

เบญจา ชลธารินทร์ (2546) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

1. **นักเรียน (S: Students)** มี 2 กลุ่มคือ นักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนเตรียมความพร้อมเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการใช้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับ สามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเด็กพิการหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกต้อง ครูควรทำความเข้าใจและอธิบายลักษณะความพิการให้นักเรียนทั่วไปรู้จัก จัดสถานการณ์จำลอง การพานักเรียนไปเยี่ยมชมสถานที่ดูแลคนพิการ จัดกิจกรรมการสอนทักษะให้นักเรียนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

กลุ่มที่ 2 เตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เด็กควรเตรียมความพร้อมทั้งที่ที่พบความพิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน โดยการกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่ฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการ การเตรียมความพร้อม ต้องเตรียมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ รวมทั้งการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน เตรียมทักษะที่จะเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความสะอาดคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมในการเคลื่อนไหว เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด และอยู่ร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้อย่างปกติสุข

2. **สภาพแวดล้อม (E: Environment)** เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพและบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก การปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกและภายในอาคาร บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่เรื่องการจัดการเรียนร่วม มีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย และร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม มีครูผู้ได้รับมอบหมายชัดเจนในการดำเนินงาน ผู้ปกครองนักเรียนยอมรับในการเรียนร่วม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายนอกอาคาร ได้แก่ สถานที่ตั้ง ตัวอาคาร ทางเข้าทางเดิน ต้นไม้ เป็นต้น และภายนอกอาคาร ได้แก่ พื้น ประตู บันได ทางลาด ทางเดินภายในอาคาร ซึ่งควรจัดให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด โรงเรียนควรพยายามให้เด็กได้เรียนร่วม ในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด

2.2 บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่น โรงเรียนทั่วไปที่มีการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหารจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในโรงเรียน จะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งควร

ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงาน บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม ครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษ ต้องเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน โดยทำงานกันเป็นทีม

3. การจัดการเรียนการสอน (A: Activities) เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งมีรายละเอียด 10 ข้อดังนี้

3.1 การบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งเป็นการปรับหลักสูตรทั่วไป คือปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนปกติมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ คือหลักสูตรที่เป็นแนวทาง (หลักสูตรสำหรับหรือหลักสูตรคู่ขนาน) ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคล โดยพิจารณาจากระดับของความพิการจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียน

3.2 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Program: IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องต้องการ เรียนชื่อย่อว่า IEP วัตถุประสงค์ในการใช้ IEP เพื่อเป็นการจัดการศึกษาที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับเด็กคนหนึ่ง โดยเฉพาะ IEP จะมีข้อมูลในการจัดเด็กเข้ารับบริการศึกษา และบริการที่เกี่ยวข้องอื่น และเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการตรวจสอบและกระบวนการสอนทั้งหมด ฉะนั้น IEP ในแง่ที่เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการตรวจสอบและกระบวนการสอน จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลและวิธีการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ได้กล่าวถึง การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นแผนการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้น โดยได้รับความร่วมมือและความยินยอมจากผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแผนนี้บรรจุเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่จะต้องเรียน แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลจะจัดทำขึ้นสำหรับแต่ละคนเป็นแผนในระยะ 1 ปีและมีการทบทวนแผนทุกภาคเรียนและนำผลการประเมินเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อพิจารณาประเมิน ทบทวน และปรับแผนพร้อมจัดทำงานรายงานผลปีละ 2 ครั้ง

องค์ประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลทั่วไป
- 2) ข้อมูลด้านการแพทย์หรือด้านสุขภาพ

- 3) ข้อมูลด้านการศึกษา
- 4) การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษา
- 5) พิเศษข้อมูลที่จำเป็นทั่วไป ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
- 6) คณะกรรมการจัดทำแผน
- 7) ความเห็นของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้เรียน
- 8) ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็น

กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครอง แพทย์หรือพยาบาลและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ประเมินความสามารถของผู้เรียน
- 2) กำหนดเป้าหมายระยะยาว
- 3) ประเมินความต้องการจำเป็นของผู้เรียน
- 4) กำหนดกระบวนการเรียนรู้
- 5) กำหนดรูปแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้
- 6) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดทำแผนและความยินยอมจากผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง

3.3 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจง สำหรับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องคนนั้นๆ ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ได้กล่าวถึง การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเป็นเฉพาะบุคคลสำหรับผู้เรียน โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ย่อยๆ ที่ต้องการพัฒนา ให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเป้าหมายระยะยาวที่ระบุไว้ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

องค์ประกอบของการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ประกอบด้วย

- 1) ชื่อผู้เรียน
- 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้
- 3) จำนวนคาบ
- 4) ครั้งที่หรือวันเริ่มสอน

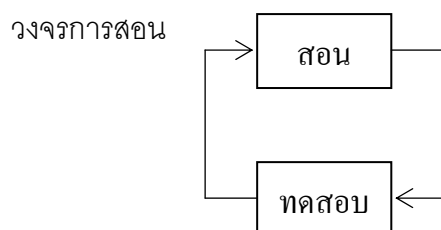
- 5) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 6) เนื้อหา
- 7) กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 8) สื่อการจัดการเรียนรู้
- 9) สิ่งเสริมแรงที่ใช้
- 10) การประเมินผล
- 11) การบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ / ข้อเสนอแนะ
- 12) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ให้ความหมายการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ได้ว่า เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนคนนั้น แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP

กระบวนการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ประกอบด้วย

- 1) กำหนดทักษะที่จะสอนโดยการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน การเลือกเนื้อหาครูควรประเมินความสามารถพื้นฐานของเด็กก่อน แบบทดสอบที่ครูใช้ ครูควรเอาขอบข่าย และ ขั้นตอน ทักษะที่จะสอนนักเรียนในแต่ละวิชา มาจัดทำเป็นแบบทดสอบ
- 2) กำหนดองค์ประกอบและสถานการณ์ที่จะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ ในขั้นนี้ ครูจะตัดสินใจว่าจะสอนอย่างไร สำหรับนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะทำให้ครูมีประสิทธิภาพการสอนมากขึ้น วิธี จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลเหล่านี้คือ ครูต้องพยายามหาโอกาสที่จะสังเกตนักเรียนโดยตรง สัมภาษณ์พ่อแม่ พูดคุยกับนักเรียน อ่านประวัติการศึกษา ระเบียบสะสม หรือสมุดประจำตัวนักเรียนโดยไม่จำเป็นต้องขอให้ผู้เชี่ยวชาญทดสอบเด็กแบบทดสอบมาตรฐานทุกครั้งไป
- 3) การวางแผนการสอน ในขั้นนี้ครูจะพัฒนาหรือจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยใช้ข้อมูลของขั้นที่ 1 คือจะสอนอะไร กับขั้นที่ 2 คือจะสอนอย่างไร เมื่อเตรียมแผนการสอนโดยใช้ ข้อมูลจากการตรวจสอบเป็นฐานแล้ว ให้ใช้หลักการสอนหรือเทคนิคการสอนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้ง ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน เพื่อจะได้รู้ว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงการสอนในเรื่องอะไรบ้าง ที่จำเป็น
- 4) เริ่มต้นการสอนประจำวัน ในขั้นนี้ครูจะพบว่าการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของ นักเรียนมีหลากหลายและหลายระดับ ครูจึงต้องทราบว่านักเรียนเรียนรู้และพัฒนาได้ตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้หรือไม่ จึงต้องมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนง่าย ๆ หรือทุกวัน ผลการประเมินจะ ช่วยให้ครูมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับการสอนของตน หากนักเรียนมีความรู้หรือทักษะหรือ

ปฏิบัติงานที่สอนได้แล้ว ครูจะเริ่มสอนเนื้อหาหรือทักษะใหม่ และทำการสอนโดยใช้วงจร
สอน-ทดสอบ-สอน

ในกรณีที่นักเรียนยังไม่มีทักษะตามที่ครูสอนไปแล้ว ครูมีทางเลือก 4 ประการ คือ

- 1) สอนเรื่องเดิมซ้ำๆ
- 2) ปรับกระบวนการสอนใหม่
- 3) ใช้ยุทธศาสตร์การสอนใหม่
- 4) สอนทักษะหรือเนื้อหาที่ง่ายขึ้น

และเมื่อครูเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งครูก็จะทำการสอนโดยใช้วงจร

สอน-ทดสอบ-สอนเดิมอีก

3.4 การตรวจสอบทางการศึกษา (Educational Assessment) เป็นกระบวนการใช้วิธีการต่างๆ หลายวิธี ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับนักเรียนโดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดปัญหาและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา วิชาการ การวางแผนการสอนและการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

3.5 เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนที่ควรนำมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มี 3 เทคนิคคือ

1) เทคนิคแรก เป็นการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) เป็นเทคนิคการสอน และเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหรือประเมินเด็กว่า มีทักษะในเรื่องนั้นๆ แล้วหรือไม่

2) เทคนิคที่สอง เป็นการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer Tutoring) เป็นเทคนิควิธีการสอนที่ให้เพื่อนนักเรียนช่วยสอนให้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ แบบตัวต่อตัว โดยเพื่อนช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกัน อายุเท่ากันแต่มีความสามารถสูงกว่ามาช่วยสอน

3) เทคนิคที่สาม เป็นเทคนิคระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy System) ในการจัดการเรียนการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน ในด้านวิชาการยังต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคนในการส่งเสริมกำลังใจ และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องทั่วไป เช่น นำไปห้องเรียน ห้องน้ำ และโรงอาหาร อ่านหนังสือบนกระดานหรือแผ่นใส สื่อสารกับผู้อื่น

3.6 การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน ในปัจจุบันใช้วิธีการทบทวนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง รวมทั้งมีการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนโดยสรุปจาก IEP ที่ใช้สอนเด็กในแต่ละสาระการเรียนรู้ ทักษะ และกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะมีการระบุว่าประเมินโดยใช้วิธีใดและใช้เกณฑ์อะไร โดยอาจนำเสนอในรูปของกราฟแท่ง กราฟเส้นประกอบการบรรยาย หรือคิดเป็นคะแนนและเกรดในชั้นประถมศึกษา

3.7 การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องและชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดภายในชั้นเรียน และภายในโรงเรียนแล้ว ยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียนควรมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ ที่พัก ฯลฯ เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3.8 การประกันคุณภาพ โรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม โดยที่คณะกรรมการประกันคุณภาพ ควรประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน กำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียน

3.9 การรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน แล้วจำแนกและคัดแยกตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งต่อคนพิการเข้ารับการศึกษิตตามความสามารถและความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล เตรียมพร้อมในด้านความรู้หรือเจตคติให้บุคลากร เตรียมพร้อมในด้านสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน จัดตั้งคณะจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้จัดทำไว้ เพื่อพัฒนาคนพิการให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

3.10 การจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม การจัดตารางเวลาที่จะทำให้ทุกฝ่ายยอมรับเป็นสิ่งที่ยาก ฉะนั้นครูสอนเสริมจึงต้องคำนึงถึงดีกว่า ตารางเวลาที่จัดให้กับเด็กที่รับผิดชอบแต่ละคนนั้น เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและครูด้วย ซึ่งรูปแบบการจัดตารางเวลามีสามรูปแบบคือ

1) รูปแบบแรก เป็นการจัดให้นักเรียนแต่ละคนมารับบริการครั้งละไม่เกินครึ่งชั่วโมง แต่เด็กสามารถมารับบริการได้มากกว่า 1 ครั้งในหนึ่งวัน ในการจัดตารางเวลาการให้บริการนี้ ครูสอนเสริมเน้นการให้บริการสอนโดยตรงกับเด็ก โดยใช้สิ่งเสริมแรงและให้นักเรียนมีโอกาสทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

2) รูปแบบที่สอง หากมีครูผู้ช่วยในห้องสอนเสริมอยู่ด้วย ให้ครูสอนเสริมมีโอกาสได้ไปสังเกตนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องขณะเด็กอยู่ในชั้นเรียนปกติ หรืออาจมีเวลาตรวจสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น

3) รูปแบบที่สาม ครูสอนเสริมจะให้บริการแก่นักเรียน 2 หรือ 3 คน ในขณะเดียวกันเป็นเวลาประมาณ 30 นาที โดยเป็นการสอนเฉพาะบุคคล ถึงแม้เด็กนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะคล้ายคลึงกัน แต่ก็ไม่เหมือนกัน

4. เครื่องมือ (T: Tools) การปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่นำมาใช้ช่วยในการบริหารจัดการเรียนร่วม มี 10 ประการ คือ

4.1 นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดในการปฏิบัติงานและระบบการให้บริการที่ชัดเจน ทำให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนและบุคคลทั่วไป รวมทั้งพ่อ แม่รับรู้ว่ามีโครงการจัดการเรียนร่วม

4.2 งบประมาณ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะ เพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง โดยการสรรหาแหล่งเงิน การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำบัญชีและการตรวจสอบ และการวิเคราะห์งบประมาณ

4.3 ระบบบริหารจัดการ ทางโรงเรียนควรจัดโครงสร้างระบบบริหารจัดการเรียนร่วม จัดระบบข้อมูล เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร ข้อมูลเครือข่าย ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล โรงเรียนจะต้องจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล ทำแผนพัฒนาบุคลากร การสื่อสารภายในองค์กร การประสานงานกับบุคคลอื่น ได้แก่ การประสานงานกับผู้ปกครอง การประสานงานกับนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญ

4.4 กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2545

4.5 เทคโนโลยี หมายถึง เทคโนโลยีที่คนพิการใช้ ซึ่งได้รับการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษดำรงชีวิตอิสระสามารถปฏิบัติงานและผลิตงานต่างๆ ออกมาได้

4.6 สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือ โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ได้รับการศึกษาโดยสะดวกและสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล

4.7 สื่อ หมายถึง สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาหรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจดีขึ้น และรวดเร็ว สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องหรือพิการแต่ละประเภท และแต่ละระดับ

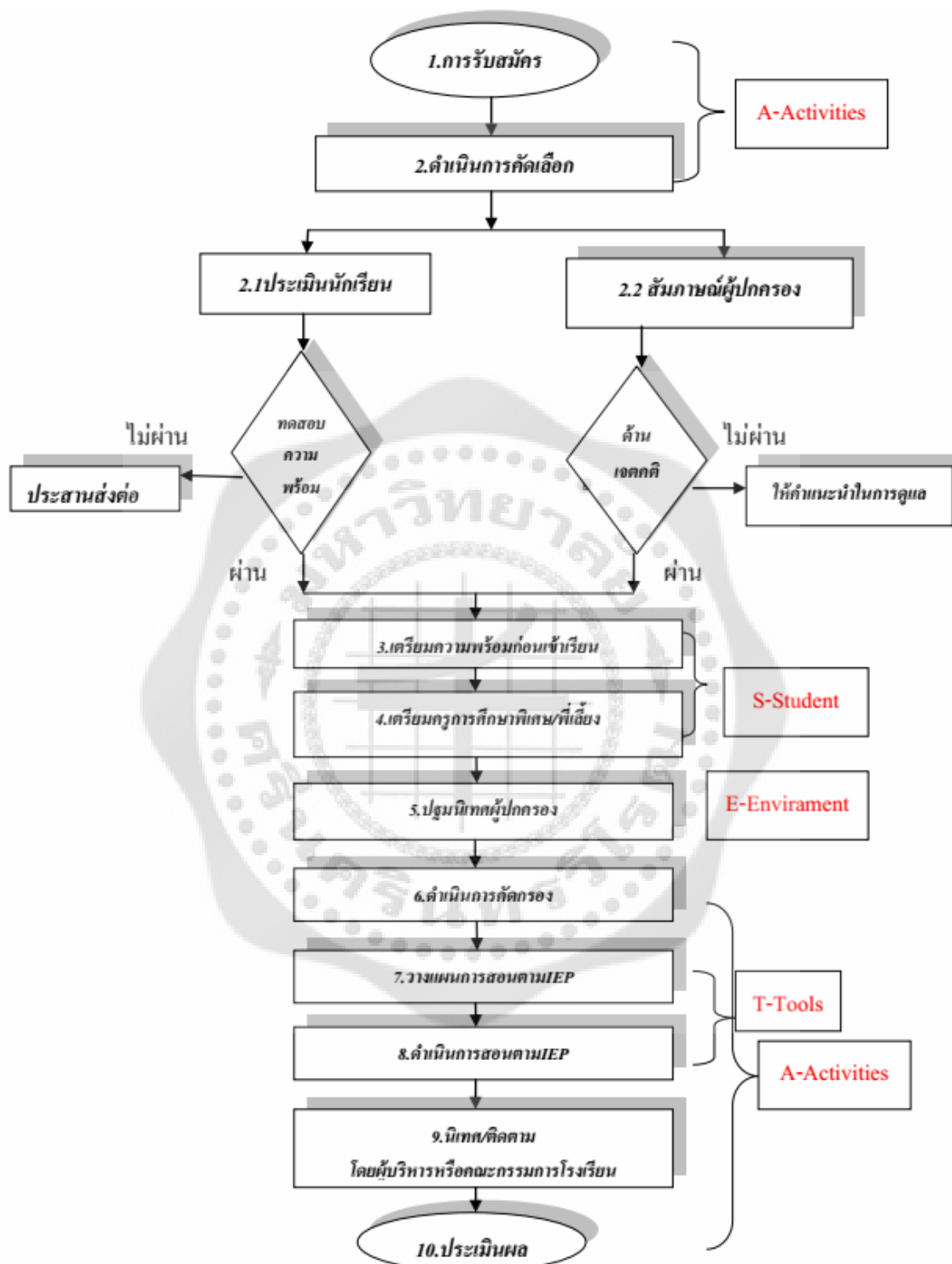
4.8 บริการ หมายถึง บริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท ได้แก่ บริการสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น เช่น การสอนเสริม การนำทาง การผลิตสื่อ ฯลฯ

4.9 ตำรา อาจจัดในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือไปจากสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตาบอด และนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

4.10 ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา หมายถึง มาตรการอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของคนพิการ เช่น การปรับเนื้อหาหลักสูตร เทคนิคการสอน การประเมินผลสำหรับคนพิการ การจัดอาสาสมัครการฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพ

กระบวนการและขั้นตอนการบริหารจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแสดงขั้นตอนระบบการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างซีท

ที่มา: สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต. (2557). คู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงสร้างซีทสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

2.4 รูปแบบของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วม เป็นการจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีโอกาสเข้าไปในระบบการศึกษาปกติ โดยเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กทั่วไป โดยมีครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกัน (Collaboration) และการจัดการเรียนร่วมอาจจะทำได้หลายลักษณะ รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมมีหลายรูปแบบ

คาร์ทเนอร์และลิปสกี (Gartner; & Lipsky, 1997 อ้างถึงใน สมพร หวานเสร็จ, 2543) ได้เสนอรูปแบบการเรียนร่วมไว้หลายรูปแบบ บางรูปแบบคล้ายกับที่ได้อธิบายไว้ แต่ที่ต่างออกไปมี 2 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบห้องเสริมวิชาการ (Resource Room Model) เป็นการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษสอนในห้องที่จัดไว้ต่างหากเป็นการนำเด็กออกจากห้องเรียน (Pull-out Program) ห้องเสริมวิชาการเป็นห้องที่มีอุปกรณ์การเรียนการสอน แบบเรียน แบบฝึกที่ครบถ้วน ใช้เป็นห้องเรียนสำหรับกลุ่มเฉพาะใช้เป็นห้องฝึกทักษะต่างๆ เฉพาะกลุ่ม ห้องเสริมวิชาการเป็นรูปแบบการเรียนรวมบางเวลานั่นคือบางเวลาเรียนรวมชั้นเดียวกันกับเด็กปกติ บางเวลามาเรียนในห้องเฉพาะ เพื่อฝึกทักษะเฉพาะบางประการ
2. รูปแบบผู้ช่วยครู (Teacher-Aid Model) เป็นการจัดให้มีผู้ช่วยครู 1 คน สำหรับ 1 ห้องเรียนปกติ ผู้ช่วยครู (บางที่อาจเรียกว่าครูผู้ช่วย) จะเข้าไปนั่งในห้องเรียนขณะที่ครูประจำการกำลังสอนอยู่หน้าชั้น ผู้ช่วยครูจะนั่งติดกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ครูผู้ช่วยได้รับมอบหมายให้ช่วยเหลือ จะมีเด็กที่มีความสามารถพิเศษ 1-2 คน ในห้องเรียนรวมเต็มเวลา หน้าที่ของผู้ช่วยครู คือ คอยอธิบายเพิ่มเติมตามที่ครูสอน ช่วยเรียกเด็กให้กลับมาสนใจบทเรียนหากเด็กเริ่มเสียสมาธิตลอดจนตอบคำถามของเด็กในเนื้อหาวิชาที่เรียน ผู้ช่วยครูอาจไม่มีวุฒิทางการศึกษาก็ได้ อาจเป็นอาสาสมัครหรือผู้ปกครองก็ได้ แต่ไม่ควรเป็นผู้ปกครองของเด็กที่ผู้ช่วยครูกำลังดูแลอยู่ ผู้ช่วยครูจะต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับภารกิจที่ต้องปฏิบัติในห้องเรียน รูปแบบผู้ช่วยครู

เบญจา ชลธารินนท์ (2545) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมมี 6 รูปแบบ ดังนี้

1. ชั้นเรียนปกติเต็มวัน เด็กจะเรียนในชั้นเรียนเต็มวันและอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้นโดยไม่ได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาดและมีความพร้อมในการเรียนตลอดจน วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม
2. ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการปรึกษาหารือ เด็กจะเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา และอยู่ในความดูแลของครูประจำชั้นครูประจำวิชา ซึ่งจะได้รับคำแนะนำจากครูการศึกษาพิเศษ นักจิตวิทยา

เช่น แนะนำชี้แจงให้ครูที่สอนชั้นเรียนร่วมเข้าใจความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษช่วยกำหนด

3. ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการครูเดินสอน เด็กจะเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาและอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่จะได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากครูเดินสอนตามตารางที่กำหนดหรือเมื่อมีความจำเป็น ครูเดินสอนจะเดินทางไปให้บริการตามโรงเรียนต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงการให้บริการช่วยเหลือแก่ครูทั้งด้านการสอนและหรือการปรับพฤติกรรม

4. ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการสอนเสริม เด็กจะเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มวันและอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่ได้รับการสอนเสริมจากครูการศึกษาพิเศษที่ประจำอยู่ห้องสอนเสริมบางเวลาหรือบางวิชาวันละ 1-2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก การสอนเด็กอาจจะทำเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติ หรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา

5. ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ เด็กจะเรียนในชั้นเรียนพิเศษ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศ เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ เป็นต้น

6. ชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน และเป็นกลุ่มขนาดเล็กปกติเด็กจะเรียน ในชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลาและเรียนกับครูประจำชั้นทุกวิชา แต่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กทั่วไปเช่นกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ การรับประทานอาหารเช้า การไปทัศนศึกษา ซึ่งการจัดการเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก

อาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรวมมีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีลักษณะแตกต่างกันไป แต่ละรูปแบบมีลักษณะเฉพาะ และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป และอาจมีรูปแบบอื่นที่มีได้จำกัดอยู่เพียง 8 รูปแบบที่กล่าวมานี้ อย่างไรก็ตามไม่มีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ดีที่สุดแต่ละรูปแบบเป็นทางเลือกที่คนพิการ สามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการจำเป็นที่เหมาะสมสำหรับคนพิการแต่ละคนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

2.5 แนวโน้มในการจัดการเรียนรวม

สมพร หวานเสร็จ (2543) ได้กล่าวว่า จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมและการจัดการศึกษาพิเศษที่พัฒนารูปแบบขึ้นเรื่อยๆ พบว่าการจัดเรียนรวมมีแนวโน้ม ดังนี้ คือ

1 ห้องเสริมวิชาการจะมีบทบาทน้อยลง จากเดิมห้องเสริมวิชาการ (Resource Room) มีบทบาทมากในการสอนเด็กที่มีความบกพร่องในโรงเรียนทั่วไป โดยครูจะดึงเด็กออกมาสอน

(Pull-out Program) ในห้องพิเศษที่จัดขึ้นต่างหาก ห้องเรียนแบบนี้เรียกว่าห้องเสริมวิชาการหรือห้องเสริมทักษะ ได้แก่

1.1 ห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กแต่ละประเภท เช่น ห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กปัญญาอ่อน เด็กออทิสติก เป็นต้น วัสดุอุปกรณ์ภายในห้องมีไว้สำหรับเด็กแต่ละประเภทโดยเฉพาะ

1.2 ห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาทุกประเภท เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ มีมากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กที่ได้รับการจำแนกทุกประเภท

1.3 ห้องเสริมวิชาการแบบไม่จำแนกประเภทเด็ก จัดขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนแต่ไม่แยกว่าเป็นเด็กประเภทใดทุกคนมีสิทธิใช้ทรัพยากรในห้องนี้

1.4 ห้องเสริมวิชาการเฉพาะทักษะ เช่น ห้องคณิตศาสตร์ ห้องภาษาไทย และห้องวิทยาศาสตร์เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายสูงและมีปัญหาในการบริหาร จึงเปลี่ยนจากการดึงเด็กออกมาสอนในห้องเสริมวิชาการ มาเป็นการให้เด็กเรียนในห้องปกติ และนำทรัพยากรมาให้บริการในห้องปกติแทน และอาจมีครู 1 คน หรือ 2 คน (Team Teaching) ตามความจำเป็นไว้คอยช่วยเหลือเด็กทุกคนในห้องเรียนรวมโดยไม่แบ่งแยก

2. การปรับสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ (Adaptive Learning Environment) จากการประเมินความสามารถของเด็กโดยมีผู้ปกครองมีส่วนร่วม กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จและจัดการเรียนการสอน รวมทั้งประเมินผลตามแนวทางที่กำหนดไว้ด้วย ขั้นตอนสำคัญในการปรับสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ มีดังนี้ คือ

2.1 ศึกษาลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ประเมินความสามารถของเด็กจุดอ่อนจากการทดสอบทั้งแบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หรือจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

2.2 กำหนดแนวทางการเรียนรู้และหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็ก จัดหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและห้องเรียนให้เหมาะสม เช่น จัดชั้นเรียน โต๊ะเรียน ห้องเรียนให้สวยงามจัดครูที่มีความรู้เข้าสอน จัดบริการเสริมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ผู้ปกครองมีบทบาทในการเรียนการสอนด้วย

2.3 กำหนดขอบเขตของการดำเนินการว่าจะดำเนินการเรียนรวมเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษในห้องเรียนรวมห้องเดียว หรือดำเนินการสำหรับเด็กทุกคนในโรงเรียน เป็นต้น

2.4 ดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนด โดยเด็กทุกคนที่เข้าร่วมโครงการจะต้องมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเด็กทั่วไปหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูต้องแสดงพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์ตามแผนที่กำหนดและจะต้องปรับพฤติกรรมของเด็กตามวิธีที่ถูกต้อง

2.5 การประเมินผล โดยพิจารณาจากผลงานของเด็ก ทักษะที่เด็กแสดงออกทัศนคติที่เปลี่ยนไปของนักเรียนปกติที่เรียนรวมกัน ของครู ของผู้บริหารและของผู้ปกครอง ขั้นตอนในการดำเนินงานดังกล่าวค่อนข้างมากและยุ่งยาก ครู นักเรียน และผู้บริหารจะต้องร่วมกันทำงานอย่างหนัก จึงจะนำไปสู่ความสำเร็จได้ด้วยดี

3. การร่วมสอน (Co-Teaching) หมายถึง การที่ครูสอนร่วมกัน สอนในชั้นเดียวกัน วิชาเดียวกันและในเวลาเดียวกัน มีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย สร้างบรรยากาศและแก้ปัญหาาร่วมกัน (ผดุง อารยะวิญญู, 2551) ไม่จำเป็นต้องดึงเด็กออกจากห้องปกติ ไปเรียนในห้องเสริมวิชาการอาจสอนรวมกันโดยให้ครูการศึกษา มาสอนในห้องปกติร่วมกันสอนกับครูประจำชั้น หรือครูประจำวิชาในบางชั่วโมงครูคนหนึ่งอาจสอนเด็กทั้งชั้น ในขณะที่ครูอีกคน 1 คน สอนในกลุ่มเล็กโดยอาจให้เด็ก 2-3 คน เข้าใจในเนื้อหาเดียวกัน หรือครูอาจสอนเด็กเป็นรายบุคคลในห้องเดียวกันก็ได้ หรือครูคนหนึ่งอาจเป็นผู้สอนครูอีกคนหนึ่งอาจตรวจดูว่าเด็กตั้งใจฟัง และเข้าใจ หรือไม่ การร่วมสอนอาจมีปัญหาได้ ถ้าครูทั้งสองคนไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ การร่วมสอนที่ได้ผลดีควรดำเนินการดังนี้ คือ

3.1 การวางแผนร่วมกัน ครูทั้งสองคนต้องใช้เวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ในการวางแผนร่วมกันว่าใครจะทำอะไรบ้าง

3.2 อภิปรายร่วมกัน กำหนดเป้าหมายร่วมกันว่าต้องการให้เด็กทำอะไร การสอนจะดำเนินไปด้วยดี ถ้าครูทั้งสองคนเข้าใจตรงกัน และมีความเชื่อในปรัชญาการสอนเหมือนกัน

3.3 เอาใจใส่รายละเอียดต่างๆ ร่วมกัน เช่น กิจกรรมของห้องเรียน การขออนุญาตออกจากห้อง การส่งงาน ระเบียบอื่นๆ ของห้องเรียน การจัดป้ายนิเทศและการให้คะแนน เป็นต้น

3.4 กำหนดบทบาทและหน้าที่ของครูแต่ละคนร่วมกัน เช่น ครูที่สอนเด็กทั่วไปจะทำอะไร ครูการศึกษาพิเศษจะทำอะไรบ้าง

3.5 ร่วมกันสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน เช่น บรรยากาศแห่งความเป็นมิตร ควรมีชื่อครูทั้งสองคนติดอยู่ที่หน้าห้อง มีการแนะนำนักเรียนให้รู้จักครูการศึกษาพิเศษตลอดจนชี้แจงให้เด็กทั้งห้องทราบการเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่คุณครูทั้งสองคนคาดหวังจากครูทั้งสองคนได้

3.6 ร่วมกันแก้ปัญหา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ครูทั้งสองคนต้องเปิดใจในการแก้ปัญหา ซึ่งอาจเป็นปัญหาความไม่ลงรอยกันทางด้านวิชาการหรือทางสังคม ต้องพูดคุยกันและหาข้อยุติให้ได้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3.1 ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ในด้านการจัดการศึกษาพิเศษนั้น นอกจากใช้คำว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว ยังมีคำที่เกี่ยวข้องอีกหลายคำ เช่น เด็กพิเศษ คนพิการ ทูพพลภาพ ผู้ที่มีความบกพร่อง เด็กออทิสติก เป็นต้น ซึ่งได้มีนักวิชาการมากมายได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2546) ได้กำหนดคำว่า คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งถูกจำกัดความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันและไม่สามารถมีส่วนร่วมทางสังคมได้โดยวิธีการทั่วไป เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาหรือการเรียนรู้ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (2553) ได้ให้คำนิยามของคำว่า คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งประสบปัญหาจากการขาดโอกาสในการทำงาน การกลับมาทำงานและความก้าวหน้าในอาชีพ อันเป็นผลมาจากความบกพร่องทางด้านกายภาพ ประสาทสัมผัส สติปัญญาและจิตใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2526) ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้คำนิยามว่า “พิการ” หมายถึง เสียอวัยวะ มีแขน มีขา เป็นต้น เสียไปจากสภาพเดิม ส่วน คำว่า “ทูพพลภาพ” หมายถึง หย่อนกำลังความสามารถที่จะประกอบการทำงานได้ตามปกติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2534) ในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 บัญญัติให้คำว่า คนพิการ หมายถึง คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน กฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546) ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติว่า คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทูพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล

จากขอบเขตดังกล่าว จึงได้ความหมายของคำว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีข้อจำกัดหรือการขาดความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันและไม่สามารถมีส่วนร่วมทางสังคมได้ โดยวิธีการทั่วไป เนื่องจากความบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใด มีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยการกระตุ้น ให้ความช่วยเหลือ และให้การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการของเด็กเฉพาะบุคคล

3.2 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีการกำหนดประเภทไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้ องค์การอนามัยโลก ได้จัดแบ่งความพิการตามลักษณะต่างๆ (สุนิตย์ สุทธิสารรณกิจ. 2531) ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะความพิการ (Classification of Impairment) ได้แก่

1.1 พิกัดทางสติปัญญาหรือความทรงจำ เช่น ปัญญาอ่อน เสียความทรงจำล้ม เหตุการณ์ที่ผ่านมาและปัจจุบัน

1.2 พิกัดทางจิตอื่นๆ เช่น บกพร่องทางสติสัมปชัญญะ หย่อนความสำนึก บกพร่องทางความสนใจหรือความเข้าใจ นอนไม่หลับ

1.3 พิกัดทางภาษาหรือการสื่อความหมาย เช่น พูดไม่ได้ไม่สามารถแสดงความเข้าใจ และแสดงการติดต่อกับคนอื่นได้

1.4 พิกัดทางการได้ยิน เช่น หูตึง ได้ยินไม่ชัดเจนทั้งสองข้าง ได้ยินข้างหนึ่งและหนวกอีกข้างหนึ่ง

1.5 พิกัดทางการมองเห็น เช่น เห็นไม่ชัดเจนทั้งสองข้าง บอดข้างหนึ่ง เห็นเลือนลางข้างหนึ่ง บอดสองข้าง

1.6 พิกัดทางอวัยวะภายใน เช่น บกพร่องทางระบบหัวใจและการไหลเวียนของโลหิต บกพร่องทางระบบการย่อยอาหาร การขับถ่าย

1.7 พิกัดทางโครงกระดูก เช่น กระโหลกศีรษะ หัก ลำตัว แขนขา ไม่เป็นปกติ

1.8 พิกัดทางประสาทสัมผัส เช่น เสียความรู้สึกร้อน หนาว ความรู้สึกกลืนน้อยกว่าปกติ สูญเสียความรู้สึกสัมผัสหรือเจ็บ

2. แบ่งตามการไร้ความสามารถ (Classification of Disability) ได้แก่

2.1 ไร้ความสามารถทางอุปนิสัย (Behavior Disability) เช่น ไม่สามารถบอกเวลา สถานที่ไม่สามารถปกป้องคุ้มครองตนเอง เสียความสัมพันธ์กับครอบครัว

2.2 ไร้ความสามารถทางการสื่อความหมาย (Communication Disability) เช่น พูดได้แต่ไม่เข้าใจ พูดไม่รู้เรื่อง พูดไม่ได้เขียนหนังสือไม่ได้อ่านไม่ออก

2.3 ไร้ความสามารถทางการดูแลตนเอง (Personal Care Disability) ไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ เช่น อาบน้ำ เข้าส้วม แต่งตัว กินอาหารไม่ได้เอง

2.4 ไร้ความสามารถทางการเคลื่อนไหว (Locomotors Disability) เช่น เดิน วิ่ง ขึ้นลง บันไดไม่ได้ตามปกติ

2.5 ไร้ความสามารถทางความคล่องแคล่วของอวัยวะ (Dexterity Disability) เช่น ไร้ความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน ไม่สามารถใช้นิ้วมือกำของ ถือกของ หรือไม่สามารถบังคับการใช้เท้า บังคับร่างกายได้

2.6 ไร้ความสามารถทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Disability) เช่น ไม่สามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิดินฟ้าอากาศ เสียงหรือบรรยากาศได้

2.7 ไร้ความสามารถในบางสถานการณ์ (Situational Disability) เช่น ช่วยตนเองไม่ได้ ต้องพึ่งผู้อื่น ไม่เป็นอิสระ พึ่งตนเองไม่ได้

3. แบ่งตามการเสียเปรียบ (Classification of handicap) ได้แก่

3.1 เสียเปรียบทางความสำนึก (Orientation Handicap) เช่น ไร้ความสามารถต่อสิ่งแวดล้อม ไม่สามารถเกี่ยวข้องกับผู้อื่นได้

3.2 เสียเปรียบทางกาย (Physical Independence Handicap) โดยแบ่งตามความรุนแรงของความพิการ คือต้องพึ่งผู้อื่นทุกอย่าง ช่วยตนเองได้บ้าง แต่ส่วนใหญ่ยังไม่เป็นอิสระมีสถานภาพพึ่งตนเองได้ แต่ออกนอกบ้านยังไม่เป็นอิสระพึ่งตนเองได้เป็นครั้งคราวในช่วงเวลาสั้น ช่วยตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันได้บ้างในการแต่งตัว กินอาหาร เข้าส้วม แต่ยังไม่เป็นอิสระทั้งหมด และช่วยตนเองได้ในการทำกิจวัตรประจำวันทุกอย่าง

3.3 เสียเปรียบทางการเคลื่อนไหว (Mobility Handicap) แบ่งตามความรุนแรงของความพิการคือ เคลื่อนไหวข้อ ในการบริหารกล้ามเนื้อเกือบไม่ได้เคลื่อนไหวได้เองเป็นส่วนใหญ่ให้ผู้อื่นช่วยเป็นส่วนใหญ่

3.4 เสียเปรียบทางด้านกิจกรรม (Occupation Handicap) แบ่งตามความรุนแรงของความพิการ ได้แก่ พึ่งตนเองในการทำกิจกรรมได้น้อยมาก เป็นอิสระในกิจกรรมต่างๆ แต่ยังมีขอบเขตในการพึ่งตนเอง ทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเองในบางเวลาเป็นอิสระในการทำกิจกรรมได้ 1-2 ชนิด แต่ยังต้องพึ่งคนอื่นในกิจกรรมอื่นๆ

3.5 เสียเปรียบทางด้านสังคม (Social Integration Handicap) เช่น ไม่สามารถเข้าสังคมทั่วไปได้ไม่สามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ญาติ พี่น้องได้ อารมณ์จิตใจยังอยู่ในสภาพไม่พร้อมที่จะเข้าสังคมเพราะอายหรือน้อยใจ

3.6 เสียเปรียบทางสภาพเศรษฐกิจ (Economic Self-Sufficiency Handicap) ได้แก่ ไม่มีรายได้ มีรายได้เล็กน้อย แต่ไม่พอเพียงกับค่าใช้จ่ายในบ้านและการรักษาพยาบาลมีรายได้บ้างสำหรับค่าใช้จ่ายในบ้าน แต่ไม่พอเพียงกับการรักษาพยาบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2537) ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ได้กำหนดประเภทของคนพิการ มี 5 ประเภท โดยแต่ละประเภทมีลักษณะ ดังนี้

1. คนพิการทางการมองเห็น

1.1 คนที่มีสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตารวมแล้วมองเห็นน้อยกว่า 6/18 หรือ 20/70 ลงไปจนมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่างหรือ

1.2 คนที่มีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2. คนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย

2.1 คนที่ได้ยินเสียงที่ความถี่ 500 เฮิรตซ์ 1000 เฮิรตซ์หรือ 2000 เฮิรตซ์ในหูข้างที่ดีกว่าที่มีความดังเฉลี่ยดังต่อไปนี้

2.1.1 สำหรับเด็กอายุไม่เกิน 7 ปี เกิน 40 เดซิเบลขึ้นไปจนไม่ได้ยินเสียง

2.1.2 สำหรับคนทั่วไปเกิน 55 เดซิเบลขึ้นไปจนไม่ได้ยินเสียงหรือ

2.2 คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องในการเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูดจนไม่สามารถสื่อความหมายกับคนอื่นได้

2.2.1 คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว

1) คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องของร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจนและไม่สามารถประกอบกิจวัตรหลักในชีวิตประจำวันได้

2) คนที่มีการสูญเสียความสามารถในการเคลื่อนไหวมือ แขน ขา หรือลำตัว อันเนื่องมาจากแขนหรือขาขาดอัมพาตหรืออ่อนแรง โรคข้อหรืออาการปวดเรื้อรังรวมทั้งโรคเรื้อรังของระบบการทำงานของร่างกายอื่นๆ ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจวัตรหลักในชีวิตประจำวันหรือดำรงชีวิตในสังคมเยี่ยงคนปกติได้

3. คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม

คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้อารมณ์ ความคิดจนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมที่จำเป็นในการดูแลตนเองหรืออยู่ร่วมกับผู้อื่น

4. คนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้

คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางสติปัญญาหรือสมองจนไม่สามารถเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาปกติได้

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดประเภทความพิการไว้ 6 ประเภท ได้แก่

1. ความพิการทางการเห็น
2. ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
3. ความพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว
4. ความพิการทางจิตใจ พฤติกรรม หรือออทิสติก
5. ความพิการทางสติปัญญา
6. ความพิการทางการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทความพิการทางการศึกษามี 9 ประเภท ได้แก่

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น
2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ
5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
7. บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์
8. บุคคลออทิสติก
9. บุคคลพิการซ้อน

บุคคลที่มีความบกพร่องเพื่อจัดประเภทของคนพิการ มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1 คนตาบอด หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นมาก จนต้องใช้มือสัมผัสและสื่อเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตาง่ายดีเมื่อแก้ไขแล้ว อยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 (6/60) หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) จนถึงไม่สามารถรับรู้เรื่องแสง

1.2 คนเห็นเลือนราง หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ ขยายใหญ่ด้วยอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ หรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หากวัดความชัดของสายตาง่ายดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 18 (6/18) หรือ 20 ส่วน 70 (20/70)

2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับ น้อยจนถึงหูหนวก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 คนหูหนวก หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถเข้าใจการพูดผ่านทาง การได้ยิน ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งโดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะมีการสูญเสีย การได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป

2.2 คนหูตึง หมายถึง บุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะได้ยินการพูด ผ่าน ทางการได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งหากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาถึง 26 เดซิเบล

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่ บุคคลที่มีความจำกัดอย่างชัดเจนใน การปฏิบัติตน (Functioning) ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่า เกณฑ์เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญร่วมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัวอีกอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ ได้แก่ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้านทักษะทางสังคม/การมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ทรัพยากรในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ใน ชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้เวลารว่าง การรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ได้แสดง อาการดังกล่าวก่อนอายุ 18 ปี

4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะ ไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ มีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่อง ดังกล่าวอาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมประกอบมา แต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ

4.2 บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือมี โรคประจำตัวซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ซึ่งมีผลทำให้ เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ

5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติในการทำงานของ สมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใด ด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่อง ได้ ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติ

6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องในการเปล่ง เสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็ว และจังหวะการพูดผิดปกติ หรือบุคคลที่มีความบกพร่อง ในเรื่องความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูด การเขียน หรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหาและหน้าที่ของภาษา

7. บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ ได้แก่ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากความบกพร่อง ความผิดปกติทางจิตใจ หรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์หรือความคิด เช่น โรคจิตเภท โรคซึมเศร้า โรคสมองเสื่อม เป็นต้น

8. บุคคลออทิสติก ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วน ซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคม และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรม หรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้น สามารถค้นพบได้ก่อนอายุ 30 เดือน

9. บุคคลพิการซ้อน ได้แก่ บุคคลที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน

3.3 การจัดโปรแกรมบรรดิกการทางพลศึกษา

บรรดิกการทางพลศึกษาเป็นการจัดกิจกรรมในรูปแบบพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือมีความบกพร่องทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ได้มีโอกาสออกกำลังกาย สร้างเสริมสมรรถภาพร่างกายและจิตใจ มีโอกาสได้ปรับตัวเข้าร่วมสังคมได้เหมือนคนปกติทั่วไป

วัตถุประสงค์หลักของการจัดบรรดิกการทางพลศึกษา

พรรณทิพา เลิศลอย (2543) กล่าวถึง จุดประสงค์หลักของการจัดกิจกรรมบรรดิกการพลศึกษา เพื่อส่งเสริมและช่วยพัฒนาเด็กที่มีลักษณะความบกพร่อง หรือผิดปกติต่างๆ ได้มีโอกาสปรับตัวและสร้างเสริมสมรรถภาพร่างกาย และสภาพจิตใจ เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ตามลำดับต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนากายการด้านสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไก โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ช่วยในการพัฒนาความแข็งแรง ความคล่องตัวในการเคลื่อนไหว
2. เพื่อช่วยให้มีการพัฒนาการปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ และอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข ไม่เกิดปัญหาปมด้อยต่างๆ
3. เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาตามความถนัดและสนใจ ตามสภาพความสามารถที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่
4. เพื่อส่งเสริมทักษะเบื้องต้นในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
5. เพื่อส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกตามความสามารถเฉพาะบุคคล

6. เพื่อให้สามารถนำทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถช่วยเหลือตนเองได้ตาม
อัตรา

ละเมียด กรยุทธพัฒน์ (2551) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการจัดบรรดิการทางพลศึกษา
ต่างกับจุดมุ่งหมายของวิชาชีพทางการศึกษาตรงที่ว่าทางพลศึกษาใช้กิจกรรมต่างๆ เป็นสื่อเพื่อมุ่งผล
การพัฒนาการทางด้านร่างกาย มุ่งให้นักเรียนรู้จักปฏิบัติตนในสังคมให้เป็นพลเมืองที่ได้รับการยอมรับ
ในเรื่องบุคลิกภาพภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้ถึงวิชาการปฏิบัติตนในฐานะที่เป็น
สมาชิกคนหนึ่งของคนจะไม่วิตกกังวลถึงเรื่องความบกพร่องหรือความพิการของร่างกายอีกต่อไป
แต่ในทางตรงข้ามเขาจะใช้ความสามารถของเขาให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งผลอันนี้จะเกิดได้จาก
จุดมุ่งหมายของการจัดบรรดิการทางพลศึกษา ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อแก้ไขกลไกของร่างกายที่บกพร่องและพัฒนาความแข็งแรงของอวัยวะของเด็กให้ดี
ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายในขีดจำกัดของแต่ละคน
2. เพื่อช่วยป้องกันนักเรียนเหล่านั้นไม่ให้มีสภาพเลวร้ายลงไปกว่าเดิม โดยกำหนดกิจกรรม
พลศึกษาที่แน่นอน
3. จัดนักเรียนให้มีโอกาสได้เรียนและร่วมกิจกรรมนันทนาการ และเกมกีฬาที่เหมาะสม
ในยามว่าง
4. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้และมีความซาบซึ้ง และรู้คุณค่าเกี่ยวกับร่างกาย
และจิตใจของตนเอง
5. เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถปรับปรุงตัวให้เข้ากับสังคมได้ และสร้างความรู้สึกว่าเขา
ทั้งหลายมีคุณค่าต่อสังคมเช่นเดียวกันกับคนอื่น ๆ
6. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจและเห็นคุณค่าของกีฬาต่างๆ ซึ่งเขาสามารถร่วมกิจกรรมได้
โดยจะเป็นผู้เล่นหรือผู้ดูก็ตาม

องค์ประกอบในการจัดโปรแกรมบรรดิการทางพลศึกษา

ดันน์ (พรรณทิพา เลิศลอย. 2543; อ้างอิงจาก Dunn. 1989) ได้กล่าวว่า การจัดโปรแกรม
บรรดิการทางพลศึกษา มีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. สถานที่

การจัดสถานที่ สนามเพื่อการออกกำลังกายหรือปฏิบัติกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษ หรือผิดปกติต่างๆ ควรปรับปรุงให้มีขนาดเล็กกว่าสนามมาตรฐาน เช่น สนาม
แฮนด์บอล ขนาดมาตรฐาน 20 X 40 เมตร ควรลดส่วนลงครึ่งหนึ่งคือเป็นขนาด 10 X 20 เมตร

หรือขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอนกิจกรรม เป็นต้น ถ้าเป็นสนามสำหรับเด็กตาสายตาผิดปกติ ต้องมีพื้นทรายขอบสนามเพื่อการสัมผัสขอบเขตสนาม เป็นต้น

2. อุปกรณ์ต่างๆ ในการจัดกิจกรรม

ควรปรับปรุงอุปกรณ์ประกอบการเล่นให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก เช่น ตาข่ายควรปรับระดับให้ต่ำลง เล็กลง เช่น ตาข่ายวอลเลย์บอล ปรับลดระดับให้ต่ำลง เพื่อให้เด็กมีความเชื่อมั่นว่าสามารถทำได้ อุปกรณ์ไม่แฉกเกิด แบดมินตัน หรือเทนนิส อาจปรับให้มีขนาดเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ลูกบอลก็ปรับลดขนาดตามความเหมาะสม บอลที่ใช้เล่นอาจจะลดขนาดลง ลดแรงอัดลมลงหรือใช้บอลพลาสติกแทน เช่น การเล่นฟุตบอล สำหรับเด็กหูหนวก เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อลดอันตรายจากการเล่น ให้น้อยลงหรือมีความปลอดภัยมากที่สุด สนามวิ่งสำหรับเด็กสายตาดำมืด ต้องมีราวเชือกอยู่ตรงกลาง มีห่วงหรือที่จับถือเพื่อให้สัมผัสระยะทางได้ เป็นต้น

3. ระยะเวลา

การกำหนดในการเล่นหรือฝึกกิจกรรมควรจัดให้เหมาะสมกับสนใจของเด็ก โดยปรับเวลาลดลงจากมาตรฐาน ถ้าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีความสนใจในช่วงเวลานั้นๆ อาจจะเล่นเกมเพียง 2-3 เกม หรือเล่นทักษะกีฬา แครีบอล อาจจะใช้เวลาเพียงครึ่งเวลามาตรฐาน ฟุตบอลอาจจะปรับเวลาลดลงเพียงครึ่งละ 20 นาที เป็นต้น

สำหรับระยะทางในการแข่งขันหรือการฝึกสมรรถภาพทางกาย สามารถกำหนดระยะทางได้ให้เหมาะสมตามกำลังความสามารถของเด็ก ครูผู้สอนจะสามารถดำเนินการได้เอง รวมทั้งกิจกรรมการแข่งขันวิ่งระยะต่างๆ จากระยะทางมาตรฐาน 100 เมตร อาจปรับลดเหลือเพียง 80 เมตร หรือ 50 เมตร เพื่อให้เหมาะสมกับระดับสมรรถภาพทางกายของเด็ก เช่น เด็กสายตาดำมืด อาจจะใช้ระยะทางเพียง 30 – 50 เมตร โดยมีเสียงนกหวีดนำหรือมีราวเชือกกั้นกลาง เป็นต้น

4. สัญญาณการสื่อสาร

การดูแลควบคุมการเล่นหรือการฝึกจำเป็นต้องมีการตกลง ทำความเข้าใจก่อนการเล่นหรือการฝึกอย่างชัดเจน โดยการใช้สัญญาณมือ แสง เสียง หรืออุปกรณ์อื่นๆ ให้เหมาะสม เช่น

เด็กที่มีปัญหาทางการมองเห็น ต้องใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณประกาศ หรือเสียงอื่นๆ โดยกำหนดความถี่-สั้น-ยาว จำนวนครั้งให้เด็กเข้าใจอย่างชัดเจน ถูกต้อง

เด็กที่มีปัญหาทางการได้ยิน สัญญาณที่ใช้ควรเป็นสัญญาณมือ สัญญาณธง หรือผ้าที่มีสีสดเห็นได้ชัดเจน อาจจะใช้สัญญาณเสียงนกหวีด เสียงกลองเข้ามาประกอบเพื่อส่งเสริมกระตุ้นการได้ยินสำหรับเด็กด้วย

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ใช้สัญญาณเสียงนกหวีด เสียงกลอง หรือเสียงประกาศสั้นๆ สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย

5. ขนาดชั้นจำนวนผู้เล่น

รูปแบบการเล่นและจำนวนผู้เล่นจากขนาดมาตรฐาน อาจเพิ่มจำนวนหรือลดจำนวนลง โดยจัดในรูปแบบของเกมนี้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความปลอดภัย สามารถดูแล ควบคุมได้อย่างทั่วถึง เช่น ฟุตบอล 7 คน บาสเก็ตบอล 3-5 คน วอลเลย์บอล 8 คน เป็นต้น โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ หรือสนามเล่น

6. กฎ กติกาการเล่นแต่ละกิจกรรม

กฎระเบียบการเล่นตามกติกาสากล สามารถนำมาใช้กับกิจกรรมกีฬาของเด็กฝึกปฏิบัติ พิจารณาได้แต่ปรับลดให้เหมาะสม เช่น กรณีเกิดการฟาล์ว กรณีการชนต่างๆ โดยการประยุกต์ดัดแปลง ให้เหมาะสม เช่น การเล่นฟุตบอลสำหรับเด็กสายตาพิการ ปรับปรุงกติกาจากฟุตบอลและแฮนด์บอล โดยกำหนดให้มีเขตยิงประตู กำหนดให้เตะสูงไม่เกินเข่า เป็นต้น

7. การควบคุมดูแล

กิจกรรมที่ต้องใช้ความแม่นยำ ความเร็วหรือกิจกรรมประเภททีม ต้องกำหนดมาตรการ หรือเพิ่มกฎ ระเบียบเพื่อความปลอดภัยให้สูงขึ้น เช่น การปรับตาข่ายบาสเกตบอลให้ใหญ่ขึ้นและต่ำกว่ามาตรฐาน โดยกำหนดเขตยิงประตูให้ใกล้แป้น ห่วงประตูมากขึ้น

ฟุตบอล กำหนดให้มีเขตยิงประตูเหมือนแฮนด์บอล และห้ามผู้เล่นอื่นๆ เข้าไปในเขต ประตู ยกเว้นผู้รักษาประตู

ปาเป้า หรือยิงธนู กำหนดรัศมีห้ามเข้าเขตเป้าหรือเขตผู้ยิง โดยกำหนดให้มีผู้ดูอยู่ ด้านหลังผู้ยิงหรือผู้ปาเป้าอย่างน้อย 5 เมตร ในรัศมี 60 เมตร เป็นต้น และเป้าที่ใช้กำหนดให้มีขนาดใหญ่ และมีสีเส้นที่จำแนกสังเกตชัดเจนในระยะที่มองเห็นได้ไม่ไกลเกินระยะสายตาศักดิ์

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

4.1 ความหมายของรูปแบบ

อุทุมพร จามรมาน (2541) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึงโครงสร้างของความสัมพันธ์ของหน่วยต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ดังนั้น รูปแบบจึงน่าจะมีมากกว่าหนึ่งมิติ หลายตัวแปร และตัวแปรต่างๆ มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันในเชิงความสัมพันธ์และเชิงเหตุและผล

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2544) กล่าวว่า รูปแบบคือวิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอด ความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏ โดยใช้ในการสื่อสารในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่อง หรือสมการทางคณิตศาสตร์ ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราว หรือประเด็นต่างๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ

ทิตินา แชมมณี (2545) กล่าวว่า รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรมหรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นรูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย

รัตน์ะ บัวสนธิ์ (2552) ได้ให้ความหมายของรูปแบบจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริงรูปแบบใน ความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น

2. แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model”

3. แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ (2551) ได้ให้คำนิยามของคำว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษามาของผู้สร้างเอง เพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยใช้สื่อที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง และสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้ เพื่อช่วยให้ตนเองและคนอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553) ได้ให้คำนิยามคำว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่างๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรจำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ ที่กำลังศึกษา ซึ่งจะออกแบบตามแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยและหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้นๆ เป็นหลัก

โสภณ นุ่มทอง (2557) ได้ให้คำนิยามคำว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เพื่ออธิบายลักษณะบางประการของความสัมพันธ์เชิงระบบเกี่ยวกับองค์ประกอบของแนวความคิดที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นได้เข้าใจได้ และสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์กับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แผนผัง โครงสร้างตามความคิด โดยมีองค์ประกอบต่างๆ มา รวมกันสร้างเป็นกรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่างๆ ของระบบ

ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ สามารถแสดงออกมาเป็นแผนภาพ แผนผัง มีคำอธิบายประกอบ

4.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันซึ่งนักวิชาการด้านต่างๆ ก็ได้จัดแบ่งประเภทต่างกันไป คีฟ (Keeves. 1988) กล่าวว่า รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์นั้น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบได้กับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น
2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นๆ
3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย
4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่าการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) และหลักการสร้างรูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

สวี่เรียน (Bardo & Hardman. 1982; citing Schwirian. n.d.) นักนิเวศวิทยาคนสำคัญได้แบ่งประเภทของรูปแบบ ด้วยการอธิบายลักษณะจากลักษณะของเมืองออกเป็นรูปแบบที่อธิบายโดยลักษณะพื้นที่ และรูปแบบที่อธิบายโดยลักษณะของประชากร รูปแบบที่ใช้ในการอธิบายโดยพื้นที่นั้นมีจุดมุ่งหมายในการบรรยายลักษณะของเมืองว่ามีลักษณะเช่นไร เช่น Concentric Zone Model และ Social Area Analysis Model เป็นต้น สำหรับรูปแบบที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของประชากรเมืองนั้นเป็นรูปแบบที่เสนอแนวคิดในการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของประชากรเมืองต่างๆ เช่น Residential Segregation Model เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป รูปแบบมีหลายประเภท เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ ได้แบ่งออกเป็น รูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบเชิงข้อความที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ และรูปแบบเชิงสาเหตุที่นำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น

4.3 คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

คีฟ (Keeves, 1988) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ ควรจะมีข้อกำหนด 4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวมๆ (Associative Relationship)
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้
3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

มณฑาญจน์ ทองใย (2549) ได้กล่าวถึงลักษณะของรูปแบบที่ดี ไว้ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ระหว่างตัวแปรมากกว่าที่จะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบรวมๆ
2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้ว ถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิกไป
3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์ เชิงเหตุเชิงผลของเรื่องที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจน
4. รูปแบบควรนำไปสู่การสร้างแนวความคิดใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ของเรื่องที่จะศึกษาได้
5. รูปแบบในเรื่องใดจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้นๆ

4.4 การพัฒนารูปแบบ

บุญชม ศรีสะอาด (2535) กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบ ซึ่งเป็นรูปแบบการควบคุม วิทยานิพนธ์ ได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบและการทดสอบ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบ ในส่วนการพัฒนารูปแบบนั้น ดำเนินการโดยวิเคราะห์ลำดับ ในการทำวิทยานิพนธ์ หลักการเขียนรายงานการวิจัย จุดบกพร่องที่มักจะพบในการทำวิทยานิพนธ์ ฯลฯ แล้วนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาสร้างเป็นรูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์ตามลำดับขั้นในการทำ วิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนที่ 2 นำรูปแบบดังกล่าวไปทดสอบและประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของรูปแบบ

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม การศึกษามีรายละเอียดในการ ดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการบริหารคุณภาพ ทั้งองค์การ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ได้รับเลือกเป็นโครงการนำร่องการวิจัย และการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ การศึกษาสภาพจริงจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดย การสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองระบบบริหาร คุณภาพทั้งองค์การ ด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแบบเลือกตอบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการพัฒนารูปแบบระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยใช้เทคนิคเดลฟาย จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการใช้รูปแบบจำลองจากขั้นตอน ที่ 2 นำมาศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ เพื่อ ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาคือผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและนำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การและจัดทำเป็นรายงาน ผลการวิจัยต่อไป

สมุทร ชำนาญ (2546) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมุ่งศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เหมาะสมกับสภาพสังคม แบ่งการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีการบริหาร โรงเรียนที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน และสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบความคิดในการ วิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพื่อถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นการพัฒนาารูปแบบบริหารสถานศึกษาที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมี รายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมา ก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่ เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ผู้วิจัยอาจจะศึกษารายกรณีหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดีซึ่ง ผลการศึกษาจะนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบใน รูปแบบ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปการศึกษาในขั้นตอนนี้จะมีขั้นตอนย่อยๆ ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์และ สังเคราะห์เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

2. การศึกษาจากบริบทจริงในขั้นตอนนี้อาจจะดำเนินการได้หลายวิธีดังนี้

- 2.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษา ความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งวิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

2.2 การศึกษารายกรณี (Case Study) หรือพหุกรณีหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จ หรือมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ

2.3 การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิวิธีศึกษาอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นต้น

3. การจัดทำรูปแบบในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะใช้สารสนเทศที่ได้ในข้อ 1.1 และ 1.2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัยเพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยบางเรื่องนอกจากจะศึกษาตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยยังอาจจะศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในการพัฒนารูปแบบก็ได้

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นตอนแรกแล้วจำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นถึงแม้จะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎีแนวความคิดรูปแบบของบุคคลอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ การเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบผู้วิจัยอาจจะปรับปรุงรูปแบบใหม่ โดยการตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่าไม่มีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย The Joint Committee on Standards of Educational Evaluation ภายใต้การดำเนินงานของสตีฟเฟิลบีม และคณะ ได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน (สุวิมล ว่องวานิช. 2549) ดังนี้

1. มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

2. มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการสนองตอบต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ

3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้งในด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา

4. มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

จากการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องนี้พอสรุปได้ว่า การสร้างรูปแบบนั้นไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปจะเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการหรือสนใจจะสร้างรูปแบบนั้น จากนั้นจึงค้นหาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนา แล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น และนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ความเหมาะสม ความถูกต้อง ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ ส่วนการพัฒนารูปแบบมีการดำเนินการ คือ การสร้างรูปแบบ การพัฒนารูปแบบ และการตรวจสอบรูปแบบ โดยการหาคุณภาพของรูปแบบ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

บุญส่ง หาญพานิช (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและสังเคราะห์แนวความคิดที่เกี่ยวกับธรรมชาติความรู้ องค์ความรู้ทางการอุดมศึกษา การบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความรู้ กระบวนการจัดการความรู้ โครงสร้างพื้นฐานของการบริหารจัดการความรู้ สิ่งท้าทายของ การบริหารจัดการความรู้ และยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการความรู้ และนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทยเน้นด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และการบริการความรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์คืออธิการบดี กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ รองอธิการบดีผู้ช่วยอธิการบดี คณะบดี และผู้อำนวยการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน 19 แห่งจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยทั้งหมด 49 แห่ง อธิการบดีที่ให้สัมภาษณ์มีทั้งสิ้น 19 คน ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม มีทั้งสิ้น 130 คน ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย คือ วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ร่างรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ตรวจสอบร่างรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงร่างรูปแบบ และนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์นโยบาย ภารกิจ เป้าหมาย การประเมินยุทธศาสตร์ สำนักบริหารจัดการความรู้ กระบวนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ กระบวนการบริการความรู้ และผลการดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา มีความต้องการในระดับมาก ขณะที่สภาพเป็นจริงในปัจจุบันเกิดขึ้นในระดับค่อนข้างน้อยในทุกด้านที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความรู้ ได้แก่ การสร้างความรู้ การจัดเก็บความรู้ การนำความรู้ไปใช้ การแลกเปลี่ยนความรู้ การบริการความรู้ การสื่อสารความรู้ การใช้เทคโนโลยี วัฒนธรรมการไว้วางใจ วัฒนธรรมพลังร่วม

นอลลิคส์เวอร์เคอร์ สิ่งท้าทาย และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการความรู้ ลักษณะงานที่ผู้บริหารมีความต้องการในระดับมาก ให้มีการนำองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดจากการบริหารจัดการความรู้ไปใช้ได้แก่ การประกันคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือการพัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตร เทคโนโลยี ห้องสมุด การวิจัย การประเมินความดีความชอบ การธำรงรักษานุเคราะห์ การสร้างนักวิชาการ การกำหนดภาระงานของบุคลากรและ การบริการความรู้ ผู้บริหารมีความประสงค์ให้ในระดับมาก ให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ข้ามหน่วยงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการมากขึ้น ให้มีการบริการความรู้ในลักษณะของ การร่วมมือที่ต่างฝ่ายต่างเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับบริการใน 5 ด้าน คือการเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะ การถ่ายทอดความรู้ การจัดอบรมสัมมนา การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงความรู้ และการให้คำปรึกษา รูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่น่าสนใจเน้นด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และการบริการความรู้ ซึ่งประกอบด้วย 10 ด้าน ด้านวิสัยทัศน์ คือการเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้และชุมชนนักวิชาการด้านภารกิจ คือ การผลิต ถ่ายทอดและบริการความรู้ ด้านนโยบาย คือ ให้มีการแบ่งปันความรู้อย่างทั่วถึงทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ด้านเป้าหมาย คือ การพัฒนาวัฒนธรรมการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมการบริการความรู้ พัฒนานอลลิคส์เวอร์เคอร์ พัฒนาฐานความรู้อิเล็กทรอนิกส์ของสถาบัน และพัฒนาปฏิสัมพันธ์ความรู้ด้านการประเมิน คือ ประเมินความสามารถและวัฒนธรรมของสถาบัน ด้านยุทธศาสตร์ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการความรู้ไว้ 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ผู้บริหาร ยุทธศาสตร์นอลลิคส์เวอร์เคอร์ ยุทธศาสตร์ปฏิสัมพันธ์ความรู้ ยุทธศาสตร์การสื่อสารความรู้และเทคโนโลยี ยุทธศาสตร์การไว้วางใจและยุทธศาสตร์พลังร่วม ด้านสำนักบริหารจัดการความรู้ คือ การวางแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการความรู้ ด้านกระบวนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนและบริการความรู้ คือ การเตรียมความพร้อม การกำหนดวิธีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนและบริการ การประเมินและปรับปรุงแก้ไขด้านผลการดำเนินการ คือ ทำให้ได้วัฒนธรรมการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และการบริการความรู้ ชุมชนนอลลิคส์เวอร์เคอร์ ฐานความรู้อิเล็กทรอนิกส์ปฏิสัมพันธ์ความรู้นวัตกรรมการเรียนรู้ ผลิตภัณฑ์ และการบริการ

วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐาน ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เอกสารการสัมภาษณ์และสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยายเพื่อนำผลมาเป็นข้อมูลในการสร้างรูปแบบและประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยการสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน ตามแนวทางพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความนำ ประกอบด้วย แนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบและสาระสำคัญของแบบกระจายอำนาจ ประกอบด้วย มิติด้านหน้าที่การจัดการสถานศึกษา ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม และมิติด้านภารกิจการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณการบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ส่วนที่ 3 ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน และเงื่อนไขความสำเร็จ

บุญยิ่ง สายเมฆ (2555) ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผล สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอรูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วม ที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินการวิจัย 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการปฏิบัติ ปัญหา และความต้องการโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 คน ระยะที่ 2 รวบรวมแบบ ขั้นตอน โดยประมวลหลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ กำหนดหลักการแนวคิดและโครงสร้างรูปแบบ กำหนดรายละเอียดในการร่างรูปแบบ ดำเนินการร่างรูปแบบขั้นต้น ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของรูปแบบขั้นต้น โดยผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 3 นำรูปแบบไปทดลองใช้ที่โรงเรียนนาคนาคสมุทรสวงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านสนับสนุนและการบริการจัดการเรียนร่วม ด้านการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์และด้านการจัดสภาพแวดล้อมประเมิณผล การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ครูและผู้ปกครอง ระยะที่ 4 ประเมินรูปแบบ ดำเนินการโดยจัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน ประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและอภิปรายเชิงประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปรวมประเด็น

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการปฏิบัติ ด้านการจัดการเรียนการสอน การสนับสนุนและบริการจัดการเรียนร่วม การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านความต้องการให้มีการพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ได้พัฒนาตามศักยภาพและการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับมาก
2. รูปแบบมีความสอดคล้องกับประสิทธิผลการดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมากโดย สอดคล้องมากที่สุด 2 ด้าน คือ จุดมุ่งหมายและ

การประเมินผล ส่วนหลักการดำเนินการ กลไกดำเนินการ วิธีดำเนินการ เงื่อนไขความสำเร็จ สอดคล้อง อยู่ในระดับมาก

3. รูปแบบมีความเหมาะสมและประโยชน์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความ เป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านคือ ด้านจุดมุ่งหมายและด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ส่วนด้าน หลักการ ด้านกลไกการดำเนินการ ด้านวิธีการดำเนินการ และด้านประเมินผล มีความเป็นไปได้ อยู่ ในระดับมาก

4. การนำรูปแบบไปทดลองใช้ ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาไทยและชุดสอนซ่อมเสริมสูงกว่า ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยและ ชุดสอนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 นักเรียน ครู ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ อยู่ ในระดับมาก

5. รูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการ เรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) หลักการพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ หลักพัฒนาครู ด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อย่างต่อเนื่อง หลักความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย หลักให้บริการ และอำนวยความสะดวก หลักความสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันและชุมชน และหลักความ แตกต่างระหว่างบุคคล 2) จุดมุ่งหมายเพื่อให้พัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพประกอบด้วย ทักษะการ ช่วยเหลือตนเอง ทักษะการอยู่ในสังคม ทักษะการงานอาชีพ 3) กลไกในการดำเนินการโดยการจัดตั้ง คณะทำงาน จัดระบบสนับสนุนการดำเนินการประกอบด้วยงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ และจัดระบบการ พัฒนานักเรียน ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ 4) ดำเนินการโดยจัดเตรียมนักเรียน ครู ผู้ปกครอง แต่งตั้ง คณะทำงานและดำเนินการให้ครอบคลุม 4 ด้าน 5) ประเมินผลโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก 6) เงื่อนไข ความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนและยกย่องชมเชย บุคลากรมีจิตสำนึกในการ พัฒนานักเรียนและให้มีการนิเทศ กำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

แวววิสาข์ บำรุงเมือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการบริหารจัดการ พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับโครงการพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่ง ประกอบด้วย 5 ด้านได้แก่ โครงการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขัน กีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬานอกโรงเรียน โครงการบรรดิกทางพลศึกษา โครงการนันทนาการ กรอบแนวคิดมาจากการบริหารจัดการ โดยใช้หลักการบริหารที่เรียกว่า 4M's โดยได้นำหลักทฤษฎีการจัดการ 4M's มาศึกษาการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา (ที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1 และ 2) จำนวน 342 คน ผลการวิจัยพบว่า โครงการ

จัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนทุกโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีครูพลศึกษาไม่เกิน 5 คน และได้รับการพัฒนาทางด้านการสอนโดยการส่งไปประชุมทางวิชาการ มีการวางแผน การจัดการเรียนรู้ อย่างชัดเจน ครูผู้สอนมีคุณสมบัติตรงทางด้านพลศึกษา เนื้อหาการเรียนการสอนครูจะสอนตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โครงการจัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน มีการจัดการแข่งกีฬากายในทุกระยะ โรงเรียน มีการมอบหมายงานและมีผู้รับผิดชอบ คือ ครูพลศึกษาอย่างชัดเจนและบุคลากรอื่นๆ มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน โครงการจัดการแข่งขันกีฬากายนอกโรงเรียนทุกโรงเรียนมีการแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่นๆ โดยมีการมอบหมายงานให้กับครูพลศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบจัดสรรงบประมาณให้อย่างเพียงพอ มีการเพิ่มสวัสดิการต่างๆ ให้แก่ครูและนักเรียน โครงการบรรดิกการทางพลศึกษาไม่มีการจัดสรรบุคลากรหรือแต่งตั้งมอบหมายหน้าที่อย่างชัดเจนและไม่ได้จัดการพัฒนาครูโดยการส่งไปอบรมให้เกิดทักษะในการสอน โครงการนันทนาการ ในทุกโรงเรียนประถมศึกษาให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยเลือกกิจกรรมที่นักเรียนสนใจเป็นหลัก และตามความนิยมของนักเรียนทุกคน มีสิทธิร่วมกิจกรรม โดยใช้เวลาช่วงเช้าก่อนเข้าเรียน เพื่อจะได้ไม่ส่งผลต่อเวลาเรียนปกติของนักเรียน ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรมีการจัดการอบรมครูพลศึกษาโดยการส่งไปประชุมวิชาการหรือเข้าศึกษาเพิ่มเติมโดยเฉพาะด้านโครงการบรรดิกการทางพลศึกษา ซึ่งทุกโรงเรียนขาดแคลน และครูพลศึกษาต้องมีการจัดเนื้อหาในการเรียน และรูปแบบชนิดของกีฬาต่างๆ ตามความเหมาะสมของนักเรียนต่อห้องเรียน เพื่อให้สามารถจัดบริหารโครงการพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จต่อนักเรียนทุกคน

รจเรข พยอมน้อย (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบ 1. สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี 2. แนวทางในการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 19 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษรวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 114 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี โดยมีภาพรวมและพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2. แนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า ด้านนักเรียน (Students) ได้แก่ 1. การจัดกิจกรรมเข้าค่ายระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ 2. มีการจัดการเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ

ยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครองและชุมชนต้องร่วมมือกันเป็นทีม

3. การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างเจตคติให้เกิดกับโรงเรียน ครอบครัว ผู้นำชุมชนและสังคม ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) ได้แก่ 1. ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ 2. การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้กับผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) ได้แก่ 1. ควรมีการนิเทศ ติดตามผลอย่างเป็นระบบ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง 2. ควรจัดครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีภาระงานอื่นน้อยลงและจัดครูที่มีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะสำหรับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3. ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านเครื่องมือ (Tools) ได้แก่ ติดต่อบริษัทงานและขอรับการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2. จัดสรรงบประมาณ บุคลากร นักวิชาชีพ และสื่อเป็นกรณีพิเศษเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหลากหลายประเภท

3. การกำหนดทิศทางการนโยบาย จุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ศศิวิมล มณีวัระ (2554) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางบริหารจัดการตามโครงสร้างแบบซีทของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางบริหารจัดการตามโครงสร้างซีทของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ จำนวน 2 คน ครูแนะแนว จำนวน 2 คน ครูเสริมวิชาการ จำนวน 2 คน

ผู้ปกครองนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 2 คน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่เข้าเรียนร่วม จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 31 คน และนักเรียนทั่วไประดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย และโรงเรียนธรรมราชศึกษา จำนวน 128 คน ในปีการศึกษา 2551 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการบริหารจัดการตามโครงสร้างชี้ท ของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่า ด้านนักเรียน ครูมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมเพื่อช่วยให้นักเรียนทั่วไปเข้าใจและยอมรับนักเรียนเรียนร่วม มีการจัดเพื่อนอาสาสมัครดูแลนักเรียนเรียนร่วมทั้งด้านวิชาการ และการดำรงชีวิต เน้นให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนร่วม ด้านสภาพแวดล้อม มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนทั่วไป รวมถึงบุคลากรอื่นเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนเรียนร่วม โดยคอยเอื้อเพื่อช่วยเหลือเมื่อพบเห็น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนเรียนร่วม เรียนเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ ให้หลักสูตร เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ แต่มีการยืดหยุ่นในเรื่องการวัดผล ปรับเกณฑ์การให้คะแนน ให้งานเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของแต่ละบุคคล มีการสอนเสริมนอกเวลาโดยครูประจำวิชา โดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทั้งยังนำผลการประเมินไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนครั้งต่อไป ด้านเครื่องมือ มีการจัดโครงการเรียนร่วมไว้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการ โรงเรียนมีการจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้นักเรียนเรียนร่วม โดยมีครูเสริมวิชาการเป็นผู้ประสานกับโรงเรียนเฉพาะทางในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน

2. แนวทางการบริหารจัดการตามโครงสร้างชี้ท ของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ด้านนักเรียน มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่เข้าเรียนร่วม โดยให้เรียนปรับพื้นฐานร่วมกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปก่อนเปิดภาคเรียน และแนะนำนักเรียนในการลงวิชาเพิ่มเติมที่เหมาะสมและตรงกับความสนใจของนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมเน้นให้นักเรียนเรียนร่วมสามารถปรับตัวให้ใกล้เคียงปกติมากที่สุด ฝึกให้นักเรียนใช้ทักษะ ประสิทธิภาพ และประสาทสัมผัสที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในโรงเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโรงเรียนมีนโยบายใช้หลักสูตรเช่นเดียวกับนักเรียนปกติ เรียนเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนให้เหมาะสมกับนักเรียนเรียนร่วมแต่ละคน ด้านเครื่องมือ ควรจัดอบรมครู บุคลากรเกี่ยวกับการใช้สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น เพื่อให้มีข้อปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างเหมาะสม ควรประสานงานจากครูเสริมวิชาการและโรงเรียนเฉพาะทางเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน

สรุปคดี เดือนงาม (2555) ได้ทำการศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม ประสิทธิภาพรับการฝึกอบรมและระยะเวลาการจัดการเรียนร่วม

เรียนร่วมและเพื่อศึกษาปัญหาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 97 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 221 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 65 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 144 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 นำไปทดลองใช้กับครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค ผลการวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ .897 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่าง จึงดำเนินการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด
2. การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์รับการฝึกอบรมพบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากรและด้านการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรูปแบบการจัดการเรียนร่วมพบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระยะเวลาการจัดการเรียนร่วม พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาการจัดการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ พบว่าปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร คือ โรงเรียนมักจะปฏิเสธนักเรียนโดยให้เหตุผลว่านักเรียนเต็มแล้วไม่สามารถรับได้และโรงเรียนไม่มีอัตราครูการศึกษาพิเศษเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มากขึ้น และปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมคือ ห้องเรียนมีความคับแคบแต่นักเรียนมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำด้านอื่นๆ คือ ครูการศึกษาพิเศษยังไม่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับครูการศึกษาพิเศษ

นันทวัน วงษ์ประเสริฐ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้อัตวิศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้อัตวิศึกษาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้อัตวิศึกษา 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้อัตวิศึกษาของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน คือ เชิงปริมาณ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทั่วประเทศ 50 โรงเรียนๆ ละ 1 คน และครูพลศึกษา 100 คน โรงเรียนละ 2 คน แบบสอบถามได้รับคืนกลับมาร้อยละ 92 จากทั้งหมด 150 ฉบับ เชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา 5 คน และครูพลศึกษา 5 คน รวม 10 คน จาก 5 ภูมิภาค เครื่องมือการวิจัยได้รับการตรวจสอบค่าความตรง IOC ที่ระดับ .96 และความเที่ยงครอนบาคแอลฟาที่ .98 ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเรียนรู้อัตวิศึกษาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านสถานศึกษา ด้านครูพลศึกษา ด้านผู้เรียน สภาพปัญหาโดยภาพรวมพบว่ามีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพปัญหาด้านสถานศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านสถานศึกษา ควรมีการจัดสรรงบประมาณ ให้เพียงพอในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนรู้ ด้านครูพลศึกษา ควรมีการจัดอบรม ครูพลศึกษาในเรื่องของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาและเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

สมศักดิ์ ปาไพโร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็ก พิการในโรงเรียนปกติตามทฤษฎีเชิงระบบโดยใช้เทคนิค 4G-MOPS วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อ ทราบระดับการบริหารจัดการของศึกษานิเทศก์ที่มีต่อโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ ในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก 2. เพื่อทราบระดับการ บริหารจัดการของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก 3. เพื่อทราบแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครนายก ปีการศึกษา 2553-2556 จำนวน 17 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำ เรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า โดยรวมศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบ บริหารโครงการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้น การติดตามช่วยเหลือให้ผู้สอนจัดทำแบบวิเคราะห์หลักสูตร แผนกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจ้าง ครูผู้ช่วยสอนเด็กพิการ อยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการโรงเรียน แกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท (SEAT) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก พบว่า โดยรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเครื่องมือ ด้านนักเรียน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

3. แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่โรงเรียนควร ดำเนินการ ประกอบด้วย

3.1 ด้านนักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านต่างๆ ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม ครูประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษก่อนเปิดภาคเรียนและกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปตามห้องเรียนต่างๆ อย่างเหมาะสม

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนควรจัดสภาพห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียน เช่น ประตู บันได ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง ฯลฯ และจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร เช่น ทางลาด ทางเชื่อมอาคาร ทางข้าม ทางเดิน ฯลฯ เพื่อให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนควรมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยมีการแต่งตั้งคณะบุคคลหลายๆ ฝ่ายมาร่วมในการจัดทำ ส่วนการรายงานความก้าวหน้า ควรนำเสนอในรูปแบบต่างๆ และมีการทบทวนปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

3.4 ด้านเครื่องมือ โรงเรียนควรมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ในเรื่องการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน มีแผนงานโครงการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม สนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วมและควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วม

สุจินต์ สว่างศรี (2557) ได้ทำงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในประเทศไทย และ 2) พัฒนาแบบการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีประสิทธิผลในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ซึ่งประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูจาก 3 กลุ่ม สถานศึกษาคือ ศูนย์การศึกษา พิเศษ โรงเรียนเฉพาะความพิการ และโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 45 คน เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม หาข้อจำกัด ภัยคุกคาม และแนวทางการแก้ปัญหา สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิระดับนโยบาย จำนวน 8 คน และระดับปฏิบัติการ จำนวน 9 คน รวม 17 คน เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลและตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 9 คน การรวบรวมข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้แก่ การสอบถามความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามความเป็นไปได้ของรูปแบบ จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบุคลากรในศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนเฉพาะความพิการและโรงเรียนเรียนร่วม

จำนวน 780 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของรูปแบบใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในประเทศไทยจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายในมีข้อจำกัด ด้านโครงสร้างและนโยบายด้านการให้บริการและคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านบุคลากร ด้านการเงิน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการและสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ อุปสรรคด้านสังคมและวัฒนธรรมด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและกฎหมายของสถานศึกษาทั้ง 3 รูปแบบ คือ ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนเฉพาะความพิการ และโรงเรียนเรียนร่วม ทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล

รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในประเทศไทย จัดในสถานศึกษา 3 หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนเฉพาะความพิการ และโรงเรียนเรียนร่วม องค์ประกอบของสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มี 8 ด้าน 34 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ความเป็นมืออาชีพ 7 ตัวชี้วัด 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 4 ตัวชี้วัด 3) การคาดหวังต่อความสำเร็จของผู้เรียน 2 ตัวชี้วัด 4) ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน 5 ตัวชี้วัด 5) ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน 3 ตัวชี้วัด 6) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2 ตัวชี้วัด 7) ด้านการให้บริการทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ 8 ตัวชี้วัดและ 8) ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 3 ตัวชี้วัด

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสกสรรค์ ทองศรี และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษา 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาและ 3) เพื่อประเมินยืนยันรูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาโดยศึกษาข้อมูลจากสถานศึกษาต้นแบบจำนวน 3 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 21 คน ขั้นตอนที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของ

รูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมิน (ร่าง) รูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษา และ ตรวจสอบรูปแบบด้วยวิธีการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 10 คน ขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินยืนยันรูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครู จำนวน 65 เขต โรงเรียนละ 5 คน รวม 325 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาต้นแบบ ในภาพรวมมีการบริหารงานคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดการบริหารคุณภาพ 2) หลักการรูปแบบการบริหารคุณภาพ 3) วัตถุประสงค์ของรูปแบบและ 4) วิธีดำเนินการ (PDCA) การบริหารคุณภาพใน 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารบุคลากร การบริหารงานงบประมาณและการบริหารงานบริหารทั่วไป ซึ่งมีตัวชี้วัดจำนวน 50 ตัวชี้วัดและผลการตรวจสอบ (ร่าง) ในด้านความถูกต้อง เหมาะสม และความเป็นประโยชน์ภาพรวมอยู่ในระดับมากและขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินยืนยันรูปแบบการบริหารคุณภาพศึกษาด้านความมีเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สมคิด หาแก้ว (2558: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและปัจจัยสนับสนุนการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา และ 3) เพื่อประเมินยืนยันรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา การวิจัยครั้งนี้

มีวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและปัจจัยสนับสนุนการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา โดยศึกษาข้อมูลจากสถานศึกษาต้นแบบ จำนวน 3 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 30 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ประเมิน (ร่าง) รูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และตรวจสอบคุณภาพรูปแบบด้วยวิธีการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 11 คน ขั้นตอนที่ 3 ประเมินยืนยันรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ในด้านความเป็นไปได้และความ

เป็นประโยชน์ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครูโรงเรียนๆ ละ 5 คน รวม 325 คน จำนวน 65 เขตพื้นที่การศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและปัจจัยสนับสนุนการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ต้นแบบ ในภาพรวมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก ปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุดและปัจจัยสนับสนุนการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษามีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด รูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา 2) หลักการของรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา 3) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา และ 4) วิธีดำเนินการ (PDCA) การบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาใน 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคลากรและงานบริหารทั่วไป รูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ในด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มอร์เลย์ และคณะ (Morley; et al. 2005) ได้ทำการศึกษาพลศึกษาแบบเรียนร่วม: มุมมองของครูเกี่ยวกับการรวมนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และ/หรือเด็กพิการในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนจำนวน 43 คน (เด็กอายุ 11-18 ปี) จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูผู้สอน ได้ทำการสำรวจการรับรู้ของการรวมนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และ/หรือเด็กพิการในพลศึกษาแบบเรียนร่วมระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า แนวคิดของครูเกี่ยวกับแบบเรียนร่วมเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการมีส่วนร่วมของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และ/หรือเด็กพิการที่สามารถทำให้ประสบความสำเร็จ และสิ่งนี้ได้รับผลจากพื้นที่ในการจัดกิจกรรม ระดับของการส่งเสริม และโอกาสในการฝึกปฏิบัติของพวกเขา สรุปบทความด้วยการอภิปรายของการวิจัยนี้เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูและองค์กรโรงเรียน และเป็นสิ่งเกี่ยวข้องที่สำคัญสำหรับการฝึกปฏิบัติในอนาคตของครูพลศึกษาและครูฝึกสอนควรได้รับการแนะนำ

มัตคันยี่ และนดัมบะ (Mudekunye; & Ndamba. 2011) ได้ศึกษามุมมองของพ่อแม่ต่อการอยู่ร่วมกันของเด็กที่มีความพิเศษความต้องการในพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมในเมืองแมสซิงโก สาธารณรัฐซิมบับเว ได้สำรวจพ่อแม่ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บ

รวบรวมข้อมูล ให้แบบสอบถามกับพ่อแม่ 40 ชุดของเด็กทั้งสองที่ไม่มีความพิการและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การศึกษาได้ดำเนินการในโรงเรียนระดับประถม 4 โรงเรียนในเมืองแมสซาชูเซตส์

ผลการวิจัยเผยให้เห็นว่าพ่อแม่ส่วนใหญ่พึงพอใจและสนับสนุนสำหรับการอยู่ร่วมกันในวิชาพลศึกษา ขณะที่ส่วนที่เหลือพึงพอใจที่จะแบ่งแยกกัน ซึ่งความแตกต่างนี้สามารถตีความในแง่ของสถานการณ์ ทักษะและเหตุผลทางวัฒนธรรม การศึกษาแนะนำว่ากระทรวงศึกษาธิการ กีฬา ศิลปะ และวัฒนธรรมควรทำงานในทางที่มีส่วนร่วมอย่างเต็มรูปแบบของพ่อแม่ในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ดัดแปลงสำหรับวิชาพลศึกษาในการอยู่ร่วมกันที่ได้สร้างขึ้น

ทาคานา และวิสน์จา (Tatjana; & Višnja. 2012) ได้ทำการศึกษาพลศึกษาแบบเรียนร่วมในเมืองวอจโวดิน่า: สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต โดยรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในสาธารณรัฐเซอร์เบียได้รับการพัฒนาอย่างมากมาตั้งแต่ปี 2009 ในขั้นตอนการปฏิบัติในการเรียนการสอนพลศึกษาให้เผชิญกับความท้าทายที่หลากหลาย พลศึกษาแบบเรียนร่วมสามารถก่อให้เกิดประโยชน์มากกับผู้เข้าร่วมทุกคนในขั้นตอนการศึกษาและนำไปสู่การเข้าร่วมทางสังคม รายงานนี้ ได้นำเสนอผลที่สำคัญในขั้นตอนที่หนึ่งของโครงการทางวิทยาศาสตร์ที่ได้ชื่อว่า การเรียนการสอนพลศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนของเมืองวอจโวดิน่า: ความท้าทายและโอกาส ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคณะกรรมการทบทวน วัสดุ/เงื่อนไขทางเทคนิคสำหรับก่อให้เกิดการพลศึกษาแบบเรียนร่วม การฝึกอบรมเบื้องต้น เช่นเดียวกันกับทัศนคติของครูฝึกสอนและครูพลศึกษาที่กำลังทำงานในปัจจุบันต่อพลศึกษาแบบเรียนร่วม ผลที่ได้รับในระยะแรกของการดำเนินการศึกษาแบบเรียนร่วมแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติร่วมและวัฒนธรรมร่วมยังไม่เพียงพอในการตอบสนองนโยบายร่วมตามที่กำหนด โดยมีกฎหมายมาเกี่ยวข้อง การพัฒนาพลศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนของเมืองวอจโวดิน่าที่ผ่านมา

1. การจัดหาวัสดุที่จำเป็น องค์กรและผู้ทรงคุณวุฒิระดับมืออาชีพ
2. ความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด
3. การพัฒนาในโปรแกรมของการศึกษาเริ่มต้นและพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่องของพลศึกษาแบบเรียนร่วม
4. นวัตกรรมในหลักสูตรและการวางแผนของพลศึกษา และ
5. การพัฒนาต่อไปของวัฒนธรรมร่วมและการฝึกปฏิบัติ

เฮเลน่า เซมัวร์, เกร็ก เรตและกอร์ดอน เอ บลูม (Helena Seymour, Greg Reidp; & Gordon A. Bloom. 2009) ได้ทำการศึกษามิตรภาพในวิชาพลศึกษาแบบเรียนร่วม การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการพัฒนามิตรภาพระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความพิการมักจะถูกนำเสนอเป็นผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดศึกษาแบบเรียนร่วม ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมทางกายได้ยืนยันว่าการออกกำลังกายและสภาพแวดล้อมการเล่นกีฬา อาจจะมีต่อผลลัพธ์ทางสังคมและมิตรภาพ การศึกษานี้เป็นการศึกษามิตรภาพในการจัดการศึกษาในพลศึกษาแบบเรียนร่วมจากมุมมองของนักเรียนที่มีความพิการ (จำนวน 8 คน) และเด็กปกติ (จำนวน 8 คน) ผู้เข้าร่วมทั้งหมดได้เข้าร่วมบูรณา

การกลับกันของโรงเรียนและได้มีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยใช้รูปแบบปลายเปิด ซึ่งดัดแปลงจากเวอร์ชันของไวส์ สมิธ และธินูม (1996) คู่มือการสัมภาษณ์เชิงสำรวจการรับรู้ของความสัมพันธ์ของเพื่อน โดยใช้ในกีฬาที่มีความสนใจ กรอบแนวความคิด 4 กลุ่ม ได้นำมาวิเคราะห์การพัฒนาของมิตรภาพ เพื่อนที่ดีที่สุด กิจกรรมการออกกำลังกายที่พึงพอใจและผลลัพธ์ที่ตามมา และการจัดการกับความพิการ ผลการวิจัยพบว่า การแสดงให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของเพื่อนที่ดีที่สุดและมีอิทธิพลบทบาทการเล่นของพวกเขา

เดวิด เฮย์ค็อก และแอนดี้ สมิธ (David Haycock; & Andy Smith. 2010) ได้ทำการศึกษาพลศึกษาแบบเรียนร่วม การศึกษาการจัดการของหลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติและส่งผลลัพธ์ที่ไม่ได้วางแผนในประเทศอังกฤษ ด้านหนึ่งที่สำคัญของการเน้นนโยบายที่กำลังเจริญเติบโตในการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศอังกฤษได้มีแนวโน้มสำหรับวิชาพลศึกษา (PE) ที่จะใช้เป็นยานพาหนะสำคัญของนโยบายทางสังคมที่กำหนดเป้าหมายที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของเด็กพิการและ ผู้ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม การร่างภาพบนด้านเค้าโครงสังคมวิทยา วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาค้นคว้าคือการตรวจสอบขอบเขตของครูพลศึกษา ที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายของนโยบายการเรียนรู้รวมของรัฐบาลที่ตั้งไว้ในหลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติ ในปี 2000 (NCPE) สำหรับประเทศอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าการใช้หลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติ เป็นวิธีที่จะทำให้ลุล่วงตามเป้าหมายนโยบายการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของรัฐบาลที่มีผลที่ไม่ได้วางแผนต่อการลดขอบเขต ซึ่งรัฐบาลสามารถใช้ในการเรียนรวม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้นในการส่งเสริมสนับสนุนของประสบการณ์ผู้คนจากวิชาพลศึกษา ยังเป็นที่โต้แย้งกันอยู่ว่าผลลัพธ์เหล่านี้ที่ไม่มีใครได้วางแผนหรือตั้งใจไว้ สำหรับในบางกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ถูกมองว่าเป็นผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ที่ออกมาจากความพยายามของครูในการจัดการความกดดัน ความขัดแย้งซึ่งนำไปสู่การดำเนินตามลำดับความสำคัญของรัฐบาล

เดวิด เฮย์ค็อก (David Haycock. 2010) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม: การประเมินผลของเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการศึกษาพิเศษในหลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติ ขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ครูพลศึกษาที่ทำงานในทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย บทความนี้ได้ทำการตรวจสอบ: 1 วิธีการที่เด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการศึกษาพิเศษ ได้รับการประเมินในหลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติ (NCPE) ในปี 2000 และ 2 วิธีการที่ครูได้จัดการกับข้อจำกัด ของเด็กในการประเมินเด็กเหล่านี้ในลักษณะเดียวกับเด็กอื่นๆ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมิน ในหลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติ มักจะถูกมองว่าไม่เหมาะสม ไม่เพียงพอและสามารถบรรลุผลจากเด็กเพียงไม่กี่คน ถึงแม้ว่าครูจะถูกจำกัด การใช้เกณฑ์เหล่านี้ เพราะโดยธรรมชาติตามกฎหมายของพวกเขา การประเมินของเด็กส่วนมากเป็นวิจารณ์ญาณ

ส่วนบุคคลและการคาดเดาผลงาน ที่ส่งผลให้เด็กได้รับเกรดที่ไม่จำเป็นต้องถูกต้องหรือเพียงพอที่บ่งบอกถึงความสามารถของพวกเขา สรุปได้ว่าแรงกดดันการแข่งขันต่อครูที่รวมถึงเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการศึกษาพิเศษ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่ได้วางแผนว่าไม่ได้มีเจตนาหรือไม่ได้ต้องการโดยรัฐบาล และที่ซึ่งมาจำกัดขอบเขตความสามารถของเด็กที่จะทำได้ ได้ถูกประเมิน ในทางที่มีความหมายอื่นๆ ในการเตรียมการประเมินผลตามกฎหมายของหลักสูตรพลศึกษาแห่งชาติ ในปี 2000

แอลล่า เจ บี (Alla J. B. 2012) ได้ทำการศึกษาการบริหารพลศึกษาและกีฬาในประเทศไนจีเรีย พลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาทั้งหมด มันเป็นกระบวนการของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกาย ซึ่งพัฒนาและรักษาร่างกายมนุษย์ การบรรลุเป้าหมายนั้นขึ้นอยู่กับโครงสร้างการควบคุมการบริหาร มากกว่าสิ่งอื่นใด หลักสูตรพลศึกษาเป็นที่ยึดมั่นในนโยบายแห่งชาติเกี่ยวกับการศึกษา ดังนั้นจึงมีการสอนในทุกระดับชั้นของการพัฒนาการศึกษาในประเทศไนจีเรีย การบริหารงานพลศึกษา ถูกแบ่งออกเป็นสี่ส่วน นั่นคือ 6-3-3-4 แต่อย่างไรก็ตาม มันยังไม่ได้รับความต้องการมากจากรัฐบาลบางส่วน เพราะสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศ สิ่งนี้ได้ส่งผลกระทบอย่างมากในการเจริญเติบโตและการพัฒนา เป็นที่เชื่อกัน ในบางส่วนของ แม้จะมีทัศนคติเชิงลบของรัฐบาลที่ว่าพลศึกษาสามารถอยู่รอดได้และยังคงบรรลุเป้าหมายในประเทศไนจีเรียด้วยโครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น การศึกษานี้จะนำเสนอรูปแบบโครงสร้างองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาพลศึกษาในประเทศไนจีเรีย

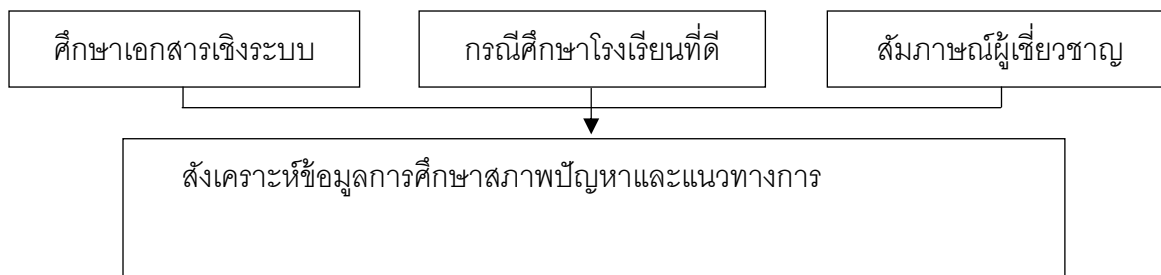
เดเนียล ทินดอลล์ (Daniel Tindall. 2015) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีต่อเด็กที่มีความพิการ: ในมุมมองของชาวไอริช วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าเพื่อตรวจสอบผลของโปรแกรมกิจกรรมบรรเทาการพลศึกษา จำนวน 10 สัปดาห์ ต่อทัศนคติและการรับรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชาวไอริช จำนวน 64 คน (อายุ 19-25) ที่มีต่อการสอนเด็กที่มีความพิการด้านร่างกาย สติปัญญาและการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเขียนถึงความคาดหวังก่อนเริ่มโปรแกรม การบันทึกผลสะท้อนกลับรายสัปดาห์ และการเขียนถึงการสะท้อนกลับช่วงสุดท้าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการอ่านและอ่านอีกครั้งของแหล่งข้อมูลที่จะระบุความเหมือนและความแตกต่าง ลักษณะและรูปแบบต่างๆ ผลการศึกษาพบการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกของทัศนคติและการรับรู้ที่มีต่อทั้งความคิดของการรวมกันและการทำงานกับคนพิการ โดยเฉพาะความวิตกกังวลลดลง ก่อนการเริ่มโปรแกรม มีความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้น และมีความประโยชน์ของการออกแบบโปรแกรม (การผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ) ได้ตระหนักถึง ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้สนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในประเภทของ “การมีชีวิตรอยู่” การเรียนรู้ประสบการณ์ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนโปรแกรมพลศึกษาเริ่มต้นของครูในไอร์แลนด์

บทที่ 3

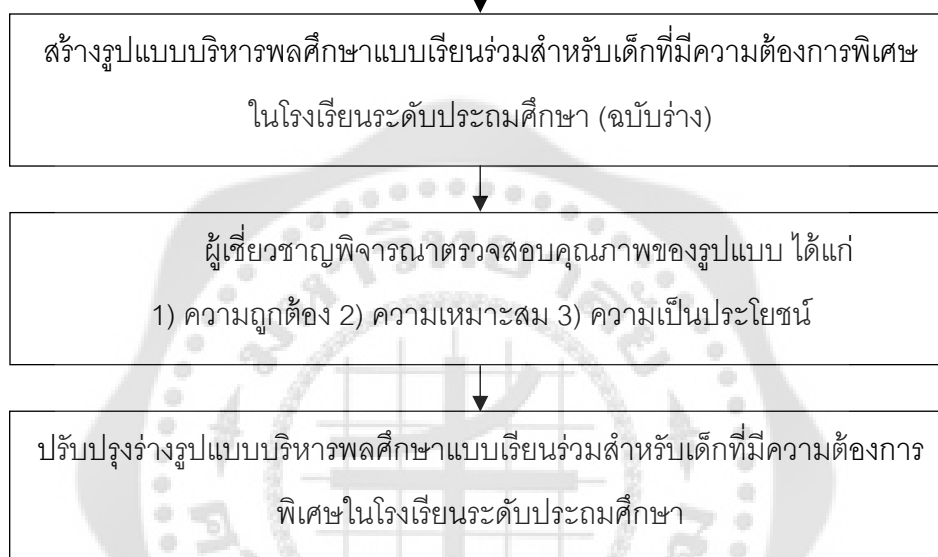
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research Design) แบบตัวหลักและตัวรองตามลำดับ (Sequential Dominant – Less Dominant Design) โดยมีวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นตัวหลัก (Dominant) และมีวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นตัวรอง (Less Dominant) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 3) เพื่อยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยวิธี ดำเนินการวิจัยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนา รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการวิจัย ตามแผนภูมิแสดงขั้นตอนการวิจัย (Research Flowchart) ดังภาพประกอบ 4 ดังนี้

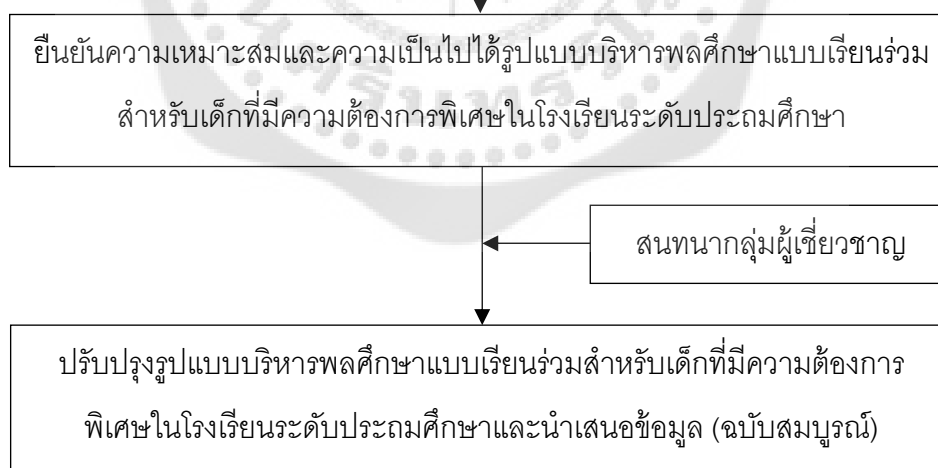
ระยะที่ 1

ระยะที่ 2

ระยะที่ 3

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่ง คือ

1.1 การศึกษาเอกสารเชิงระบบ (Systematic Review) โดยการวิเคราะห์เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตลอดจนวิธีการพัฒนารูปแบบและข้อเสนอแนะในการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม

1.2 กรณีศึกษาโรงเรียนที่ดี (Best Practice) โดยไปสำรวจโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านนักเรียน 2. ด้านสิ่งแวดล้อม 3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4. ด้านเครื่องมือ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 6 โรงเรียน ใน 6 กลุ่มเขต ประกอบด้วย โรงเรียนวัดบางบอน เขตบางบอน โรงเรียนวัดราชวรীরศรัทธาธรรม เขตพระโขนง โรงเรียนประชาอุทิศ เขตดอนเมือง โรงเรียนประชาราชวรภัยบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย และโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา เขตลาดกระบัง ทำการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โรงเรียนละ 1 ฉบับ และทำการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มครูผู้สอน กลุ่มผู้ปกครองและนักเรียน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) โรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งหมด 36 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

1.3 การสัมภาษณ์ (Interview) ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selective)

1.4 ทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปร่างรูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

2.1 นำข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับ

ประถมศึกษา มาสร้างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) 2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) 3. ด้านนักเรียน (Students) 4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) 5. ด้านการบริหาร (Administration)

2.2 นำร่างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ โดยพิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1961)

2.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ที่มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์มากที่สุด

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

3.1 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ และครูพลศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 7 คน เพื่อยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์อย่างน้อยเพียงใด

3.2 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์เนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

1. โรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 6 โรงเรียน โดยมีเกณฑ์ ในการคัดเลือกคือ เป็นโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าว ได้จำนวน 6 โรงเรียน ใน 6 กลุ่มเขต ประกอบด้วย โรงเรียนวัดบางบอน เขตบางบอน โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม เขตพระโขนง โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขต ห้วยขวาง โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย โรงเรียนประชาอุทิศ เขตดอนเมือง และโรงเรียน แสงหิรัญวิทยา เขตลาดกระบัง ทำการเก็บข้อมูลโรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งหมด 36 คน ดังนี้

1.1 กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ สถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 1 คน

1.2 กลุ่มครูผู้สอน ประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน

1.3 กลุ่มผู้ปกครองและนักเรียน ประกอบด้วย ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ จำนวน 3 คน

2. ผู้เชี่ยวชาญสายวิชาการ จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

2.1 มีความรู้ ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร

2.2 มีวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก

2.3 มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.4 มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

1) ครูพลศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 2 คน

2) ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน

3) ครูจิตวิทยา จำนวน 1 คน

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

1. ผู้เชี่ยวชาญสายวิชาการ จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ
  - 1.1 มีความรู้ ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร
  - 1.2 มีวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก
  - 1.3 มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
  - 1.5 มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้
    - 1) ครูพลศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 2 คน
    - 2) ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน
    - 3) ครูจิตวิทยา จำนวน 1 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญสายปฏิบัติการ จำนวน 17 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ
  - 2.1 มีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเรียนร่วมหรือการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสม
  - 2.2 มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - 2.3 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียน ไม่ต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้
    - 1) กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 9 คน
    - 2) กลุ่มครูผู้สอน ประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 8 คน

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. มีความรู้ ความเข้าใจทางการบริหารจัดการเรียนร่วมและหรือการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสม
2. มีตำแหน่งการทำงานในระดับผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้ากลุ่มสาระ
3. มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

4. มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 10 ปี

ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
- 2) ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน
- 3) ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลที่เป็นจริงและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีและเครื่องมือดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview)

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1961)

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบคำถามการสนทนากลุ่ม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 การศึกษาหาข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

1.2 นำแนวคิดที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุงและประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแบบตรวจสอบรายการ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างขึ้นให้เหมาะสม ครอบคลุมและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.3 นำแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตรวจสอบ ทำการแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเพื่อความถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำไปหาคุณภาพเครื่องมือต่อไป

1.4 นำแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ตรวจพิจารณา ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมด้านภาษาและความชัดเจนของคำถาม และนำแบบสอบถามมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วนำมาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม ก่อนนำไปใช้

1.5 ผู้วิจัยนำแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ได้รับการตรวจสอบมาวิเคราะห์ความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ใช้เกณฑ์การคัดเลือก คือ $IOC \geq 0.5$ ขึ้นไป ส่วนข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ให้แก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 (ดังภาคผนวก ข)

1.6 นำแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มครูผู้สอน กลุ่มผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98

1.7 ตรวจแบบตรวจสอบรายการและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ระยะที่ 2 แบบประเมิน ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert, 1961) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นประโยชน์ ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาแบบประเมินจากเอกสาร หนังสือ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นประโยชน์

2.2 สร้างแบบประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) 2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) 3. ด้านนักเรียน

(Students) 4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) 5. ด้านการบริหาร (Administration) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ โดยพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert. 1961) ดังนี้

มีความถูกต้อง / เหมาะสม / เป็นประโยชน์มากที่สุด	ระดับคะแนน	5
มีความถูกต้อง / เหมาะสม / เป็นประโยชน์มาก	ระดับคะแนน	4
มีความถูกต้อง / เหมาะสม / เป็นประโยชน์ปานกลาง	ระดับคะแนน	3
มีความถูกต้อง / เหมาะสม / เป็นประโยชน์น้อย	ระดับคะแนน	2
มีความถูกต้อง / เหมาะสม / เป็นประโยชน์น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1

2.3 นำแบบประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบประเมิน

2.4 ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้แบบประเมินมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ระยะที่ 3 แบบคำถามการสนทนากลุ่มและแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบคำถามการสนทนากลุ่มและแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

3.2 สร้างประเด็นคำถามโดยกำหนดขอบเขตคำถามจัดเป็นหมวดหมู่และจัดลำดับก่อนหลังให้ครอบคลุมรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) 2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) 3. ด้านนักเรียน (Students) 4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) 5. ด้านการบริหาร (Administration)

3.3 นำแบบคำถามการสนทนากลุ่มและแบบบันทึกการสนทนากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

3.4 ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้แบบคำถามการสนทนากลุ่มและแบบบันทึกการสนทนา มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ขอหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ได้แก่ หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย จำนวน 5 คน หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 6 โรงเรียน และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

1.2 นำหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ส่งถึงผู้เชี่ยวชาญและผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ให้ทราบและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยส่งหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัยทางไปรษณีย์

1.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลกรณีศึกษาโรงเรียนที่ดี (Best Practice) ทำการสำรวจสภาพทั่วไปของโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โรงเรียนละ 1 ฉบับและทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มครูผู้สอน กลุ่มผู้ปกครองและนักเรียนโรงเรียนละ 6 คน รวมเป็นทั้งหมด 36 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยเข้าไปเก็บข้อมูลในโรงเรียนด้วยตนเอง

1.4 ดำเนินการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ (Interview) เกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

1.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์จากการเก็บข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ขอหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ได้แก่ หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน

2.2 นำหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ส่งถึงผู้เชี่ยวชาญและผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ให้ทราบและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2.3 นำร่างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ได้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1961) มีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นประโยชน์

2.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ข้อมูล และแก้ไขปรับปรุงรูปแบบตามที่คุณเชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ได้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มและผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

3.2 ขอหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ได้แก่ หนังสือขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 7 คน โดยได้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการจัดทำสนทนากลุ่ม

3.3 นำหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ส่งถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ให้ทราบและขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด

3.4 ทำการเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็น เช่น แบบคำถามการสนทนากลุ่ม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เครื่องบันทึกเทป กระดาษ ปากกา เครื่องดื่ม อาหารว่าง เป็นต้น พร้อมทั้งโทรศัพท์เพื่อยืนยันการเข้าร่วมสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ

3.5 ทำความเข้าใจกับผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) และผู้จดบันทึก (Note Taker)

3.6 นำเสนอรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้อภิปรายพูดคุยกัน โดยมุ่งประเด็นคำถามไปยังเรื่องที่สนใจศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมีประธานเป็นผู้ดำเนินการสนทนา มีผู้จดบันทึกเป็นผู้จดย่อเนื้อหาการสนทนา และมีเทปบันทึกเสียงเพื่อบันทึกรายละเอียดของการอภิปรายพูดคุย

3.7 เมื่อเสร็จสิ้นการสนทนา ผู้บันทึกจะถอดรายละเอียดจากเทปที่บันทึกไว้ เพื่อให้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

3.8 นำรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบ รวมทั้งยืนยันความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอีกครั้ง แล้วจึงปรับเป็นฉบับสมบูรณ์

3.9 สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นจัดทำรายงานผลการวิจัยรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาฉบับสมบูรณ์ นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการได้เสนอแนะ

3.10 จัดทำรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารพลศึกษา

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิจัยนี้เป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัย โดยจำแนกตามขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview)

1.1 การศึกษาเอกสารเชิงระบบ (Systematic Review) โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์จัดหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ

1.2 กรณีศึกษาโรงเรียนที่ดี (Best Practice) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยหาคำร้อยละ และข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปโดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.3 การสัมภาษณ์ (Interview) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปโดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ระยะที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมิน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายตามแนวคิดของเบสท์ (Best. 1970) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยกับหัวข้อการประเมินในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยกับหัวข้อการประเมินในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยกับหัวข้อการประเมินในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยกับหัวข้อการประเมินในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 0.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยกับหัวข้อการประเมินในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ตามประเด็นคำถาม สนทนากลุ่ม นำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์เนื้อหา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- n   แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.   แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้วยแบบประเมิน โดยวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์จากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านนักเรียน 2. ด้านสิ่งแวดล้อม 3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4. ด้านเครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาเบื้องต้น มีรายละเอียดปรากฏในตาราง 1 – 2 ดังนี้

ตาราง 1 ผลจากการสำรวจโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (n = 6)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
1. ด้านนักเรียน (S: Students)									91.50
1.1	มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
1.2	มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านวิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
1.3	มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการช่วยเหลือตัวเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
1.4	มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เด็กปกติเข้าใจและยอมรับในการเรียนร่วม	✗	✓	✓	✗	✓	✓	4	66.67
1.5	มีการสอนทักษะการดูแลช่วยเหลือเพื่อนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้กับเด็กปกติ	✓	✓	✓	✗	✗	✓	4	66.67
1.6	มีการประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมทุกภาคเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
1.7	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
1.8	มีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)									89.37
2.1	มีการปรับปรุงภายนอกตัวอาคาร ทางเดิน ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	✓	✓	x	x	✓	✓	4	66.67
2.2	มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ทางลาด ลิฟท์ ให้เหมาะสมกับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	✓	✓	x	x	✓	✓	4	66.67
2.3	มีการจัดห้องเรียนให้มีความเหมาะสม กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
2.4	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการ เรียนร่วมประจำโรงเรียนเพื่อกำหนด นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ในการจัดการเรียนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
2.5	มีการจัดประชุมชี้แจงนโยบายของ โรงเรียนและมอบหมายงานให้กับผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
2.6	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ในโรงเรียน	✓	✓	✓	x	✓	✓	5	83.33
2.7	มีการสนับสนุน ติดตาม และ ประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
2.8	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน ครั้งต่อไป	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)									95.80
3.1	มีการจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอน ทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✗	✗	✗	3	50.00
3.2	มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.3	มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) โดยมีองค์ประกอบ ตามที่กำหนดในประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.4	มีการประเมิน ทบทวน และปรับ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) พร้อมจัดทำรายงานผลปีละ 2 ครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.5	มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.6	มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยมีองค์ประกอบ ตามที่กำหนด ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
3.7	มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ย่อยๆ ที่ต้องการพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเป้าหมายระยะยาวที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.8	มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ สิ่งเสริมแรง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.9	มีการใช้เครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.10	มีการประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการความจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเฉพาะบุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.11	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เลือกใช้สื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.12	มีการจัดการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	✓	✓	✓	✗	✓	✓	5	83.33

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
3.13	มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน การสอน โดยเพื่อนช่วยเพื่อน ระบบเพื่อนช่วย เพื่อน การเรียนโดยร่วมมือกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.14	มีการรายงานความก้าวหน้าของเด็กที่ มีความต้องการพิเศษ ปีละ 2 ครั้ง	✓	✓	✓	x	✓	✓	5	83.33
3.15	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกห้องเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนา เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.16	มีการพัฒนาการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.17	มีการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการ พิเศษก่อนรับเข้าเรียนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.18	มีการจัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการเรียน ร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.19	มีการประสานความร่วมมือกับผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
3.20	มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
4. ด้านเครื่องมือ (T: Tools)									97.16
4.1	มีการกำหนดการบริหารจัดการเรียน ร่วมไว้ในนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของโรงเรียน	✓	✓	✓	x	✓	✓	5	83.33
4.2	มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียน ร่วมเป็นไปตามนโยบายหรือแผนที่วาง ไว้	✓	✓	✓	x	✓	✓	5	83.33
4.3	มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการ จัดการเรียนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.4	มีการจัดทำระบบข้อมูลเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.5	มีการสนับสนุนครูการศึกษาพิเศษและ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ารับการ ฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม อย่างสม่ำเสมอ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.6	มีการนำเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก (AT) สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษมาใช้ในการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.8	มีการใช้สื่อ นวัตกรรมตามความ เหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.9	มีการจัดบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุน การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษประเภทต่างๆ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	โรงเรียนต้นแบบที่						จำนวน โรงเรียน ที่ปฏิบัติ	ค่า ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
4.10	มีการสนับสนุนให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.11	มีการพัฒนาครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การอบรมศึกษาดูงานด้านการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
4.12	มีการจัดหาครูที่จบด้านการศึกษาพิเศษโดยตรงหรือได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100
รวมทุกด้าน									93.45

หมายเหตุ   ✓ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อกำหนด
                   ✕ หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนด

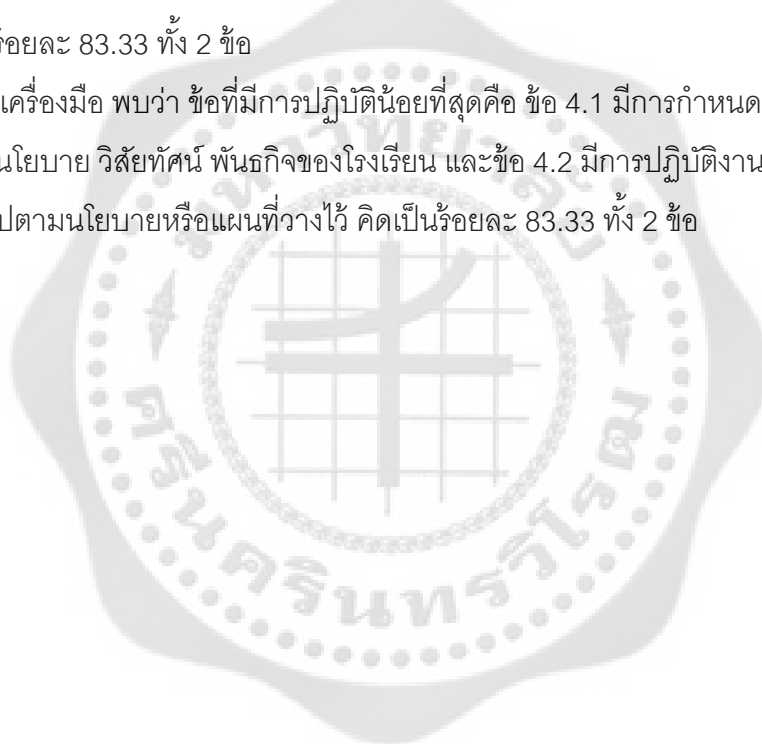
จากตาราง 1 พบว่าสภาพการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามโครงสร้างชี้ท โดยรวมมีค่าร้อยละ 93.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียน มีค่าร้อยละ 91.50 ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าร้อยละ 89.37 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าร้อยละ 95.80 ด้านเครื่องมือ มีค่าร้อยละ 97.16 เมื่อพิจารณาข้อย่อยในรายด้านมีข้อค้นพบดังนี้

ด้านนักเรียน พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 1.4 มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เด็กทั่วไปเข้าใจและยอมรับในการเรียนร่วม และข้อ 1.5 มีการสอนทักษะการดูแลช่วยเหลือเพื่อนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ทั้ง 2 ข้อ

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 2.1 มีการปรับปรุงภายนอกตัวอาคารทางเดินให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และ ข้อ 2.2 มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่นทางลาด ลิฟท์ ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ทั้ง 2 ข้อ และข้อที่มีการปฏิบัติน้อยรองลงมาคือ ข้อ 2.6 มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.33

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 3.1 มีการจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยรองลงมาคือ ข้อ 3.12 มีการจัดการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และ ข้อ 3.14 มีการรายงานความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้ง 2 ข้อ

ด้านเครื่องมือ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 4.1 มีการกำหนดการบริหารจัดการเรียนร่วมไว้ในนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของโรงเรียน และข้อ 4.2 มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วมเป็นไปตามนโยบายหรือแผนที่วางไว้ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้ง 2 ข้อ

ตาราง 2 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (n = 36)

ด้าน	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4	โรงเรียนที่ 5	โรงเรียนที่ 6
ด้านนักเรียน	การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กปกติ โดยครูเป็นผู้ชี้แจงให้เด็ก	การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเด็กเข้าเรียนตามปกติ -การเตรียมความพร้อมของเด็กปกติ ทำให้เด็กมีการยอมรับ ช่วยเหลือเพื่อน	การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูชี้แจงและอธิบาย การเรียนร่วมกับผู้อื่น ส่วนการเตรียมความพร้อมของเด็กปกติ โดยครูชี้แจงและอธิบาย ปัญหาของเพื่อน ทำความเข้าใจและให้กำลังใจเพื่อน	การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยปฏิบัติการเรียน การสอนเหมือนเด็กทั่วไป ให้ไม่เกิดความรู้สึกความแตกต่างจากเด็กปกติ การเตรียมความพร้อมของเด็กปกติ โดยครูชี้แจงให้เด็กทราบ	การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้คำแนะนำ ส่วนการเตรียมความพร้อมของเด็กปกติ โดยครูชี้แจงกับเด็ก ให้เด็กมีความเข้าใจ	การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กปกติ โดยให้เด็กได้เล่นด้วยกัน ส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมเข้าเรียนตามปกติ

ตาราง 2 (ต่อ)

ด้าน	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4	โรงเรียนที่ 5	โรงเรียนที่ 6
ด้านสิ่งแวดล้อม	-มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนเด็กปกติ -มีสนามกีฬาไม่มีเพียงพอกับเด็กในระดับชั้น ป. 1 ให้เด็กสองห้องมาเรียนรวมกัน โดยมีครูผู้สอนคนเดียว ไม่มีครูผู้ช่วย	-มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนเด็กปกติทั่วไป -มีสนามกีฬาอยู่กลางโรงเรียนได้แก่ สนามบาสเกตบอล และสนามแบดมินตัน -ครูสอนพลศึกษา 2 ห้องในเวลาเดียวกัน จำเป็นต้องแบ่งพื้นที่ใช้สอยกันคนละครึ่ง	-มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนเด็กปกติ -โรงเรียนมีสนามฟุตบอลในร่ม	-มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนเด็กปกติ -โรงเรียนมีสนามกีฬาในร่มและกลางแจ้ง บาสเกตบอล มีสระว่ายน้ำ	-มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนเด็กปกติ -โรงเรียนมีสนามกีฬา ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็ก เนื่องจากมีพื้นที่ที่จำกัด จำเป็นต้องแบ่งกลุ่มเด็กตามพื้นที่ว่าง -โรงเรียนมีสนามฟุตบอล 1 สนาม ล้อมรอบด้วยอาคารเรียน	-มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามปกติ -โรงเรียนมีสถานที่ไม่เพียงพอ มีสนามกีฬา กลางแจ้งและแดดร้อนจัด

ตาราง 2 (ต่อ)

ด้าน	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4	โรงเรียนที่ 5	โรงเรียนที่ 6
ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน	-มีการจัดทำ IEP ในรายวิชาอื่นๆ แต่ไม่ได้ทำในวิชาพลศึกษา -มีเทคนิคการเรียนการสอน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนกลุ่มย่อย -เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา 1 ชั่วโมง -เด็กบางคนได้มีส่วนร่วมในกีฬาสี -การวัดและประเมินผล ดูจากพัฒนาการของตัวเด็กเอง	-มีการจัดทำ IEP วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ แต่ไม่มีการจัดทำในวิชาพลศึกษา -มีเทคนิคการเรียนการสอน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน -เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา 1 ชั่วโมง -เด็กมีส่วนร่วมในกีฬาสี -การวัดและประเมินผล จากการปฏิบัติของเด็ก โดยตั้งเกณฑ์เด็กให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	-มีการจัดทำ IEP ในวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ไม่มีการจัดทำในวิชาพลศึกษา -มีเทคนิคการเรียนการสอนเหมือนเด็กปกติ -มีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา 1 ชั่วโมง -มีส่วนร่วมในกีฬาสี และได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน -การวัดและประเมินผล มีเกณฑ์ของเด็กต่ำกว่าเด็กปกติ	-มีการจัดทำ IEP ในวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ ส่วนวิชาพลศึกษาทำเฉพาะเด็กที่มีปัญหาเท่านั้น -มีเทคนิคการเรียนการสอน โดยเพิ่มแบบฝึกการสอน -มีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา 1 ชั่วโมง -เด็กมีส่วนร่วมในกีฬาสี -การวัดและประเมินผล ดูจากทักษะของเด็ก ไม่เทียบกับเกณฑ์เด็กปกติ	-มีการจัดทำ IEP ในวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ และไม่มี การจัดทำในวิชาพลศึกษา -ใช้เทคนิคการเรียนการสอน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนเป็นกลุ่มย่อย -การมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา 1 ชั่วโมง -เด็กมีส่วนร่วมในกีฬาสี -การวัดและประเมินผล วัดทักษะเหมือนกัน แต่ลดเกณฑ์ลง	-มีการจัดทำ IEP ในวิชาอื่น แต่ไม่มีในวิชาพลศึกษา -มีเทคนิคการเรียนการสอน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สอนรายบุคคล -เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา 1 ชั่วโมง -เด็กบางคนมีส่วนร่วมในกีฬาสี -การวัดและประเมินผล ใช้เกณฑ์เดียวกันกับเด็กปกติ เพราะเด็กไม่มีความแตกต่างกับเด็กปกติ

ตาราง 2 (ต่อ)

ด้าน	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4	โรงเรียนที่ 5	โรงเรียนที่ 6
ด้านเครื่องมือ	-ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม -มีการจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬาเหมือนเด็กปกติ -มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา - มีครูพลศึกษาทั้งหมด 2 คน ฝ่ายประถมศึกษา 1 คน และฝ่ายมัธยม 1 คน	-ครูไม่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม -มีการจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬาเหมือนเด็กปกติ -มีงบประมาณสำหรับพลศึกษาอย่างเพียงพอ	-ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ปีละครั้ง -มีการจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬา โดยการดัดแปลง เช่น ลูกเปตอง เอาลูกเทนนิสใส่ปูนแทน เพราะลูกเปตองหนักเกินไปสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ -มีงบประมาณสำหรับพลศึกษาอย่างเพียงพอ	-ครูพลศึกษาไม่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม -มีการจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬา เหมือนเด็กปกติ -มีงบประมาณสำหรับพลศึกษาที่เพียงพอ	-ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ปีละ 2 ครั้ง -การจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬาเหมือนเด็กปกติ -มีงบประมาณสำหรับพลศึกษาที่เพียงพอ	-ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม -มีการจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬาเหมือนเด็กปกติ -มีงบประมาณสำหรับพลศึกษาที่เพียงพอ

จากตาราง 2 ผลการสัมภาษณ์โรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท พบว่า ด้านนักเรียน โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในการเรียนร่วมกัน ด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนมีการจัดมีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามปกติ ส่วนมากโรงเรียนมีสถานที่ที่ไม่เพียงพอกับจำนวนเด็ก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลในวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ไม่ได้จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลในวิชาพลศึกษา เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนวิชาพลศึกษาเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และเด็กที่มีความต้องการพิเศษบางส่วนได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน ในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในส่วนมากครูจะตั้งเกณฑ์ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษต่ำกว่าเด็กปกติ ด้านเครื่องมือ ครูพลศึกษาส่วนมากได้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม มีการจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬาเหมือนกับเด็กปกติ มีงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาที่เพียงพอ โรงเรียนส่วนมากขาดแคลนครูสอนพลศึกษา

จากผลการสำรวจสภาพการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านนักเรียน 2. ด้านสิ่งแวดล้อม 3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4. ด้านเครื่องมือ สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ 2 ประเด็นหลักคือ สภาพปัญหาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า สภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านนักเรียน โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ 91.50 พบว่า ครูได้เตรียมความพร้อมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในการเรียนร่วมกัน โดยครูสำรวจสภาพปัญหาเด็กเป็นรายบุคคล ครูอธิบายให้ความรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจ ให้เด็กยอมรับ และให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่เกิน 3 คนต่อจำนวนนักเรียนทั้งห้องโดยประมาณ 35-45 คน ในส่วนของปัญหา พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความบกพร่องที่แตกต่างกันไป เช่น เด็กออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) เป็นต้น อัตราส่วนจำนวนครูผู้ดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษในห้องเรียนไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาขาดความรู้และทักษะในการจัดการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ยังมีเด็กบางส่วนชอบ

ล้อเลียนและแกล้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นประจำ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษบางคนได้รับการยกเว้นในการเรียนวิชาพลศึกษา

1.2 ด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ 89.37 พบว่า มีสนามกีฬาที่ใช้เป็นพื้นคอนกรีตและสนามหญ้า เป็นพื้นที่โล่ง มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก มีความปลอดภัย มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเช่นเดียวกับเด็กปกติ ในส่วนของปัญหา พบว่า สนามกีฬาไม่เพียงพอกับจำนวนเด็ก มีอากาศร้อน ทำให้เด็กไม่อยากเรียน วิชาพลศึกษา ขาดแคลนงบประมาณในการสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาให้เหมาะสมกับจำนวนเด็กในการทำกิจกรรมพลศึกษา

1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ 95.80 พบว่า โรงเรียนมีการใช้หลักสูตรเช่นเดียวกับเด็กปกติ มีจำนวนชั่วโมงที่เรียนพลศึกษา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีการจัดกิจกรรมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เรียนเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ โดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การแบ่งกลุ่มเด็กและระบบเพื่อนช่วยเพื่อน ให้งานเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของแต่ละบุคคล โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ส่วนการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการยืดหยุ่นในเรื่องการวัดผลจะใช้เกณฑ์การวัดผลต่ำกว่าเด็กปกติ ถ้าหากเด็กมีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษา แต่จะใช้เกณฑ์การวัดผลตามปกติสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ไม่มีปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษา ในส่วนของปัญหา พบว่า ไม่มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมการสอนสำหรับเด็กพิเศษในแต่ละคน ยังไม่มีเกณฑ์วัดประเมินผลการเรียนรู้ รวมถึงการรายงานความก้าวหน้า

1.4 ด้านเครื่องมือ โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ 97.16 พบว่า มีอุปกรณ์กีฬาและสื่อในการสอนพลศึกษาเพียงพอสำหรับเด็กทุกคน มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา ครูพลศึกษาเป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ผู้บริหารกำหนดแนวทาง การบริหารจัดการเรียนร่วมไว้ในนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจหรือแผนปฏิบัติการของโรงเรียน ตลอดจนมีการสร้างเครือข่ายการเรียนร่วม โดยการประสานงานจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของปัญหา พบว่า ขาดแคลนครูสอนพลศึกษา ครูสอนวิชาพลศึกษามีชั่วโมงสอนเป็นจำนวนมาก ครูพลศึกษาไม่ได้เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะ และมีเครือข่ายการเรียนร่วมน้อย

2. แนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านนักเรียน ควรจัดหาครูผู้ช่วยสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวิชาพลศึกษา เพื่อให้ช่วยเหลือดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการทำกิจกรรมห้องเรียน

2.2 ด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการจัดงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ของวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เฉพาะสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษาเท่านั้น

2.4 ด้านเครื่องมือ โรงเรียนควรจัดหาครูพลศึกษาเพิ่มให้สัมพันธ์กับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี ควรมีการส่งเสริมให้ครูพลศึกษาในโรงเรียนได้เข้าร่วมการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนร่วมและเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อนำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนพลศึกษาได้ และควรสร้างเครือข่ายการเรียนร่วมที่เข้มแข็ง

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนได้มีการใช้การบริหารการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก แต่ยังพบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ นอกเหนือจากโครงสร้างซีท คือด้านครูผู้สอนพลศึกษาและด้านการบริหาร ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญนี้สามารถทำให้ได้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 45 ตัวชี้วัด คือ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 2. ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด 3. ด้านนักเรียน ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด 4. ด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด 5. ด้านการบริหาร ประกอบด้วย 15 ตัวชี้วัด

ตาราง 3 (ร่าง) รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน
ระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 45 ตัวชี้วัด

ด้าน	ตัวชี้วัด
1) ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum)	1. หลักสูตรสถานศึกษา 2. การบริหารจัดการหลักสูตร 3. การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) 4. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) 5. โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน 6. กิจกรรมพลศึกษา
2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	1. อาคารสถานที่ 2. สภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเรียน 3. สภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียน 4. อุปกรณ์กีฬาต่างๆ 5. จัดระบบการให้บริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 6. บุคคลที่เกี่ยวข้อง 7. บุคคลที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
3) ด้านนักเรียน (Students)	1. การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2. การเตรียมความพร้อมเด็กปกติ 3. ทักษะผู้เรียน 4. เด็กที่มีความบกพร่องทางปัญญา 5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 6. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ 7. เด็กออทิสติก

ตาราง 3 (ต่อ)

ด้าน	ตัวชี้วัด
4) ด้านครูผู้สอน (Teachers)	1. การบริหารจัดการในชั้นเรียน 2. รูปแบบการเรียนรู้ร่วม 3. การจัดการเรียนการสอน 4. วิธีการสอนพลศึกษา 5. เทคนิควิธีการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 6. การวัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเฉพาะบุคคล 7. การวัดและประเมินผลพลศึกษา 8. ทำแผนการจัดช่วงเชื่อมต่อเฉพาะบุคคล 9. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคล 10. ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาองค์ความรู้
5) ด้านการบริหาร (Administration)	1. กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ 2. การบริหารจัดการในสถานศึกษา 3. การบริหารจัดการเรียนรู้ร่วม 4. กระบวนการบริหารการศึกษา 5. การจัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ร่วมและประสานงาน 6. การจัดระบบการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อ 7. กฎหมาย กฎ ระเบียบ 8. การประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่น 9. จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อ 10. สถานศึกษามีกระบวนการเปลี่ยนผ่าน 11. การประกันคุณภาพการศึกษา 12. การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ 13. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา 14. การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติ 15. การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

จากตาราง 3 (ร่าง) รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ดังกล่าว ผู้วิจัยได้คิดค้นการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 22 คน (ดังภาคผนวก จ) ได้ผลการประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านต่างๆ (n = 22)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง		แปลผล	ความเหมาะสม		แปลผล	ความเป็นประโยชน์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
ด้านหลักสูตรพลศึกษา	4.61	0.54	มากที่สุด	4.58	0.56	มากที่สุด	4.64	0.54	มากที่สุด
ด้านสิ่งแวดล้อม	4.55	0.58	มากที่สุด	4.51	0.59	มากที่สุด	4.50	0.57	มากที่สุด
ด้านนักเรียน	4.35	0.71	มาก	4.37	0.67	มาก	4.42	0.69	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.53	0.53	มากที่สุด	4.49	0.60	มาก	4.59	0.53	มากที่สุด
ด้านการบริหาร	4.50	0.52	มากที่สุด	4.47	0.55	มาก	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม	4.50	0.58	มากที่สุด	4.48	0.59	มาก	4.51	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวม มีความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านครูผู้สอน และด้านการบริหาร มีความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ยกเว้นด้านนักเรียน พบว่า มีความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามรายตัวชี้วัดในแต่ละด้านพบว่า ได้ผลการประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามตาราง 5 – 9 ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสมและ
ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านหลักสูตรพลศึกษา จำแนกเป็นตัวชี้วัด (n = 22)

ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum)	ความ		แปลผล	ความ		แปลผล	ความเป็น		แปลผล
	ถูกต้อง			เหมาะสม			ประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1. หลักสูตรสถานศึกษา	4.73	0.45	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด	4.73	0.45	มากที่สุด
2. การบริหารจัดการหลักสูตร	4.59	0.49	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด
3. การจัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	4.77	0.42	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด	4.77	0.42	มากที่สุด
4. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะ บุคคล (IIP)	4.73	0.45	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด	4.73	0.45	มากที่สุด
5. โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	4.45	0.66	มาก	4.45	0.66	มาก	4.50	0.66	มากที่สุด
6. กิจกรรมพลศึกษา	4.41	0.78	มาก	4.41	0.78	มาก	4.41	0.78	มาก
รวม	4.61	0.54	มากที่สุด	4.58	0.56	มากที่สุด	4.64	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านหลักสูตรพลศึกษา เมื่อจำแนกเป็นรายตัวชี้วัด
โดยภาพรวม พบว่า มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมและมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด
ในตัวชี้วัดที่ 1. หลักสูตรสถานศึกษา 2. การบริหารจัดการหลักสูตร 3. การจัดทำแผนการจัดการศึกษา
เฉพาะบุคคล (IEP) และ 4. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ยกเว้นตัวชี้วัดที่ 5 โปรแกรม
พลศึกษาในโรงเรียน และตัวชี้วัดที่ 6 กิจกรรมพลศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสมและ
ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22)

ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	ความ			ความ			ความเป็น		
	ถูกต้อง		แปลผล	เหมาะสม		แปลผล	ประโยชน์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1. อาคารสถานที่	4.45	0.66	มาก	4.45	0.66	มาก	4.55	0.58	มากที่สุด
2. สภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร	4.41	0.58	มาก	4.50	0.50	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด
เรียน									
3. สภาพแวดล้อมภายในอาคาร	4.68	0.47	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด
เรียน									
4. อุปกรณ์กีฬาต่างๆ	4.64	0.57	มากที่สุด	4.45	0.66	มาก	4.41	0.58	มาก
5. จัดระบบการให้บริการ	4.45	0.66	มาก	4.45	0.72	มาก	4.41	0.72	มาก
เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก									
สะดวก สื่อ บริการและความ									
ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา									
6. บุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.64	0.48	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด
7. บุคคลที่เกี่ยวข้องเฉพาะทาง	4.55	0.66	มากที่สุด	4.59	0.58	มากที่สุด	4.45	0.66	มาก
รวม	4.55	0.58	มากที่สุด	4.51	0.59	มากที่สุด	4.50	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อจำแนกเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า
มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมและมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ในตัวชี้วัดที่ 3
สภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียน และตัวชี้วัดที่ 6 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ยกเว้น ตัวชี้วัดที่ 1 อาคารสถานที่
ตัวชี้วัดที่ 4 อุปกรณ์กีฬาต่างๆ และตัวชี้วัดที่ 5 จัดระบบการให้บริการ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสมและ
ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านนักเรียน จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22)

ด้านนักเรียน (Students)	ความถูกต้อง		แปลผล	ความเหมาะสม		แปลผล	ความเป็นประโยชน์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1. การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.36	0.77	มาก	4.36	0.71	มาก	4.59	0.65	มากที่สุด
2. การเตรียมความพร้อมเด็กปกติ	4.55	0.66	มากที่สุด	4.45	0.66	มาก	4.36	0.71	มาก
3. ทักษะผู้เรียน	4.23	0.60	มาก	4.23	0.67	มาก	4.36	0.71	มาก
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางปัญญา	4.23	0.73	มาก	4.32	0.70	มาก	4.32	0.76	มาก
5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	4.32	0.76	มาก	4.45	0.66	มาก	4.45	0.66	มาก
6. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์	4.41	0.72	มาก	4.41	0.65	มาก	4.45	0.66	มาก
7. เด็กออทิสติก	4.36	0.71	มาก	4.36	0.64	มาก	4.36	0.71	มาก
รวม	4.35	0.71	มาก	4.37	0.67	มาก	4.42	0.69	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในด้านนักเรียน เมื่อจำแนกเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมและมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ในตัวชี้วัดที่ 3 ทักษะผู้เรียน ตัวชี้วัดที่ 4 เด็กที่มีความบกพร่องทางปัญญา ตัวชี้วัดที่ 5 เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตัวชี้วัดที่ 6 เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์และตัวชี้วัดที่ 7 เด็กออทิสติก ยกเว้น ตัวชี้วัดที่ 1 การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และตัวชี้วัดที่ 2 การเตรียมความพร้อมเด็กปกติ มีความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสมและ
ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านครูผู้สอน จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22)

ด้านครูผู้สอน (Teachers)	ความ		แปลผล	ความ		แปลผล	ความเป็น		แปลผล
	ถูกต้อง			เหมาะสม			ประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1. การบริหารจัดการในชั้นเรียน	4.59	0.49	มากที่สุด	4.50	0.66	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด
2. รูปแบบการเรียนร่วม	4.59	0.49	มากที่สุด	4.50	0.66	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนการสอน	4.64	0.48	มากที่สุด	4.50	0.66	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด
4. วิธีการสอนพลศึกษา	4.27	0.69	มาก	4.32	0.87	มาก	4.45	0.72	มาก
5. เทคนิควิธีการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.68	0.47	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเฉพาะบุคคล	4.55	0.58	มากที่สุด	4.50	0.58	มากที่สุด	4.55	0.58	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผลพลศึกษา	4.45	0.50	มาก	4.50	0.50	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด
8. ทำแผนการจัดช่วงเชื่อมต่อกับเฉพาะบุคคล	4.50	0.50	มากที่สุด	4.45	0.50	มาก	4.59	0.49	มากที่สุด
9. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคล	4.41	0.49	มาก	4.36	0.48	มาก	4.45	0.50	มาก
10. ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาองค์ความรู้	4.64	0.57	มากที่สุด	4.64	0.57	มากที่สุด	4.55	0.58	มากที่สุด
รวม	4.53	0.53	มากที่สุด	4.49	0.60	มาก	4.59	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในด้านครูผู้สอน เมื่อจำแนกเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมและมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ตัวชี้วัดที่ 4 วิธีการสอนพลศึกษา และตัวชี้วัดที่ 9 กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคล อยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินผลของความถูกต้อง ความเหมาะสมและ
ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ด้านการบริหาร จำแนกเป็นรายตัวชี้วัด (n = 22)

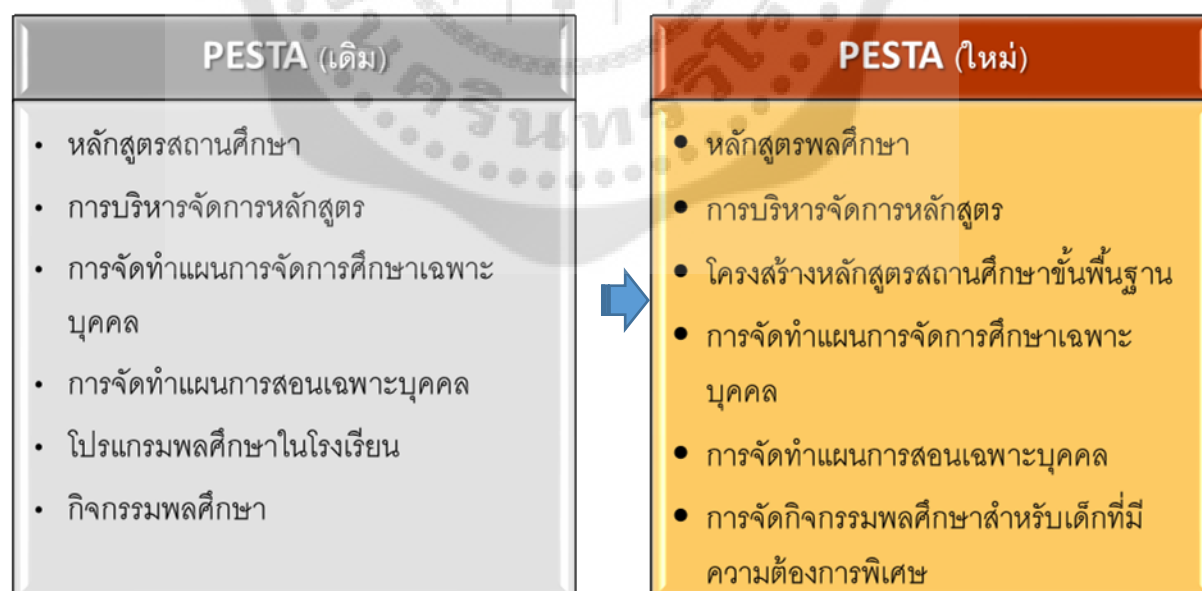
ด้านการบริหาร (Administration)	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นประโยชน์		
	ผล		แปลผล	ผล		แปลผล	ผล		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1. กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ	4.59	0.49	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด
2. การบริหารจัดการในสถานศึกษา	4.50	0.50	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด
3. การบริหารจัดการเรียนร่วม	4.45	0.58	มาก	4.50	0.58	มากที่สุด	4.59	0.58	มากที่สุด
4. กระบวนการบริหารการศึกษา	4.36	0.64	มาก	4.36	0.64	มาก	4.50	0.58	มากที่สุด
5. การจัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมและประสานงาน	4.59	0.49	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด	4.59	0.58	มากที่สุด
6. การจัดระบบการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อ	4.55	0.58	มากที่สุด	4.50	0.58	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด
7. กฎหมาย กฎ ระเบียบ	4.59	0.49	มากที่สุด	4.50	0.72	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด
8. การประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.55	0.58	มากที่สุด	4.41	0.72	มาก	4.50	0.50	มากที่สุด
9. จัดระบบบริการช่วยเหลือต่อสำหรับคนพิการ	4.50	0.50	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด
10. สถานศึกษามีกระบวนการเปลี่ยนผ่าน	4.41	0.49	มาก	4.41	0.49	มาก	4.45	0.50	มาก
11. การประกันคุณภาพการศึกษา	4.55	0.50	มากที่สุด	4.45	0.50	มาก	4.50	0.50	มากที่สุด
12. การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ	4.50	0.50	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด
13. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา	4.41	0.49	มาก	4.41	0.49	มาก	4.41	0.49	มาก
14. การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล	4.55	0.50	มากที่สุด	4.45	0.50	มาก	4.41	0.49	มาก
15. การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	4.45	0.50	มาก	4.45	0.50	มาก	4.45	0.50	มาก
รวม	4.50	0.52	มากที่สุด	4.47	0.55	มาก	4.53	0.51	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในด้านการบริหาร เมื่อจำแนกเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า มี

ความถูกต้อง มีความเหมาะสมและมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ตัวชี้วัดที่ 4 กระบวนการบริหารการศึกษา ตัวชี้วัดที่ 10 สถานศึกษามีกระบวนการเปลี่ยนผ่าน ตัวชี้วัดที่ 13 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ตัวชี้วัดที่ 14 การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล และตัวชี้วัดที่ 15 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

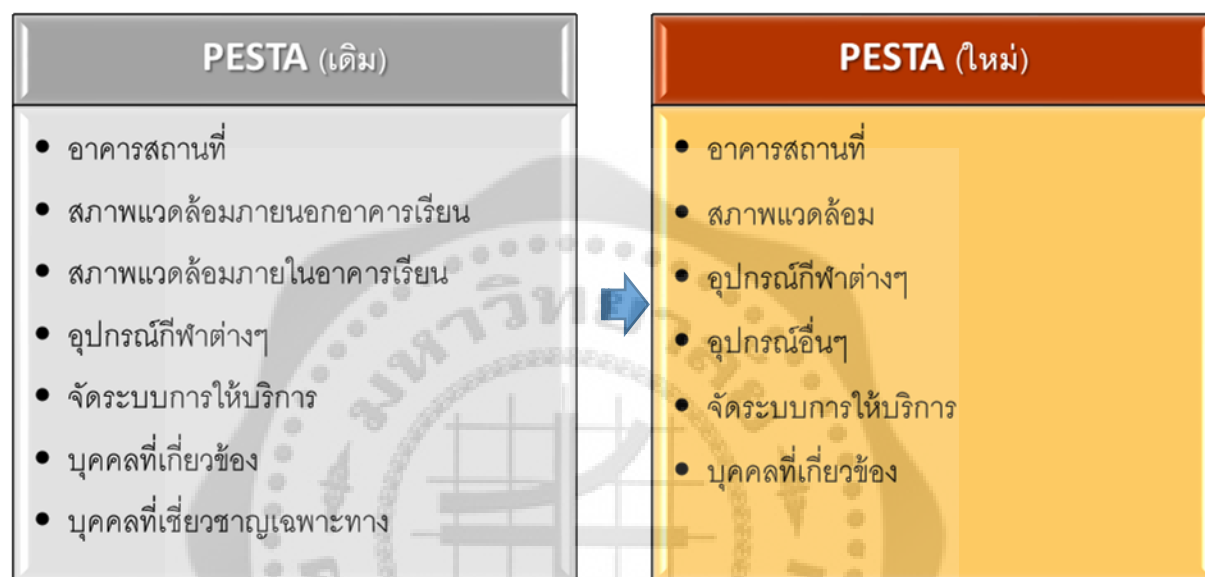
ตอนที่ 3 ผลการยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

จากการวิเคราะห์เนื้อหา ร่วมกับการวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction) ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน (ดังภาคผนวก ข) ที่มีต่อรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน 38 ตัวชี้วัด มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ 1) ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 3) ด้านนักเรียน (Students) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 4) ด้านครูผู้สอน (Teachers) ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด 5) ด้านการบริหาร (Administration) ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นทั้งที่สอดคล้องและควรปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า องค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง แต่มีการปรับแก้ไขในส่วนของตัวชี้วัดของแต่ละด้าน ตามตาราง 10 – 14 ดังนี้

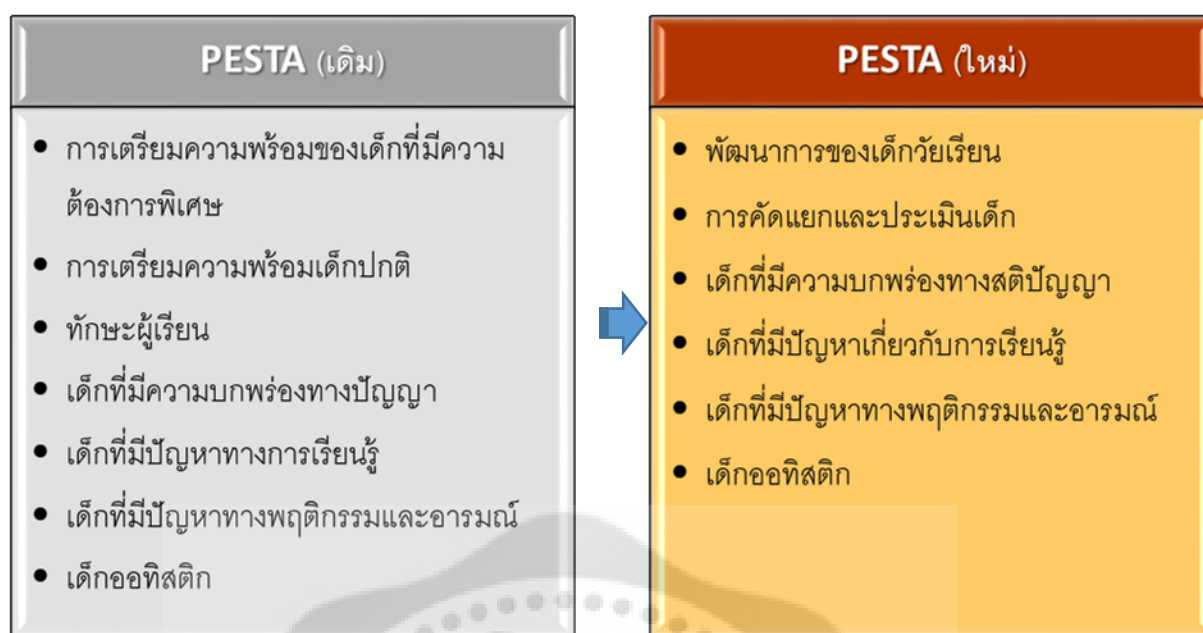
ภาพประกอบ 5 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านหลักสูตร

จากภาพประกอบ 5 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะในด้านหลักสูตรว่า ควรเปลี่ยนจากหลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักสูตรพลศึกษา เพื่อเน้นหลักสูตรความเป็นพลศึกษามากกว่าสถานศึกษา และในด้านหลักสูตร ควรมีโครงสร้างของหลักสูตรเพิ่มขึ้นไปด้วย นอกจากนี้ ยังให้ตัดโปรแกรมพลศึกษาและกิจกรรมพลศึกษาออก เนื่องจากโปรแกรมพลศึกษาและกิจกรรมพลศึกษาอยู่ในการจัดทำแผนเฉพาะบุคคลอยู่แล้ว

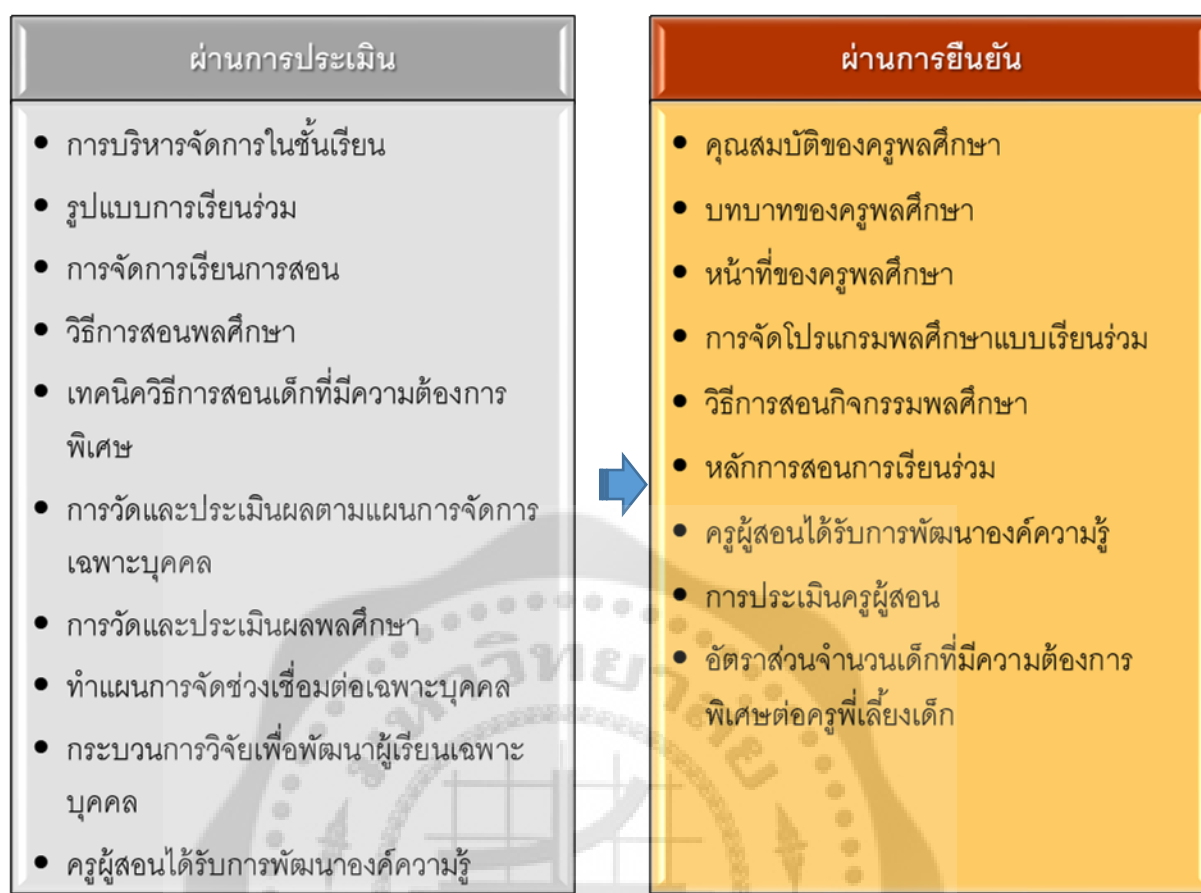
ภาพประกอบ 6 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านสิ่งแวดล้อม

จากภาพประกอบ 6 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะในด้านสิ่งแวดล้อมว่า ควรนำสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเรียนและสภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียน รวมเป็นสภาพแวดล้อม รวมถึงบุคคลที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางให้ยุบมารวมกันกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รูปแบบที่เรียบง่ายดูไม่ซับซ้อนมากเกินไป

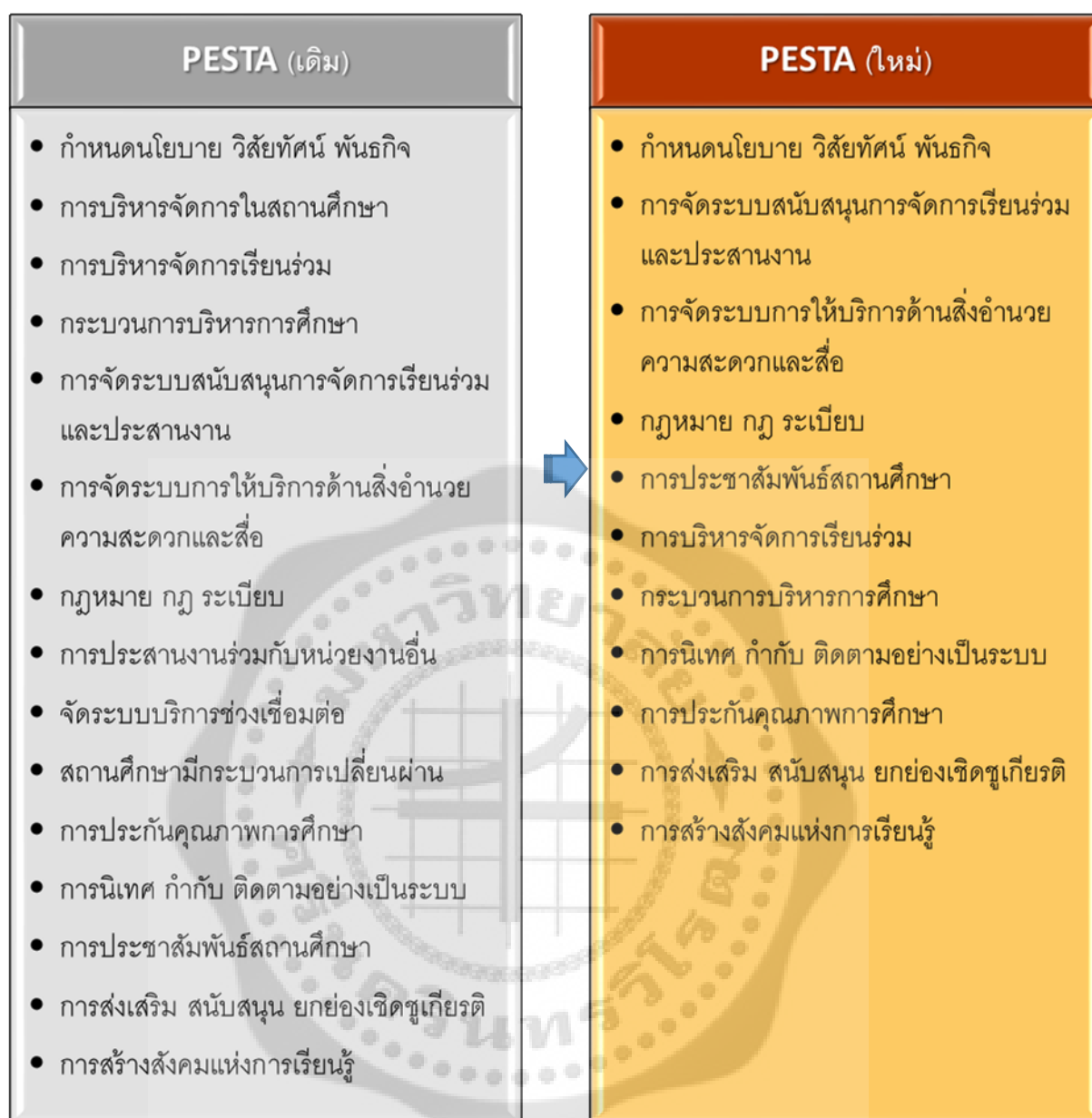
ภาพประกอบ 7 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านนักเรียน

จากภาพประกอบ 7 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะในด้านนักเรียนว่า ไม่ควรเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะเด็กควรมีการเตรียมความพร้อมมาจากที่อื่นก่อน มีความพร้อมก่อนแล้วโรงเรียนจึงรับเด็กคนนั้นเข้ามาเรียนร่วมได้ และให้เอาทักษะผู้เรียนออกเพราะมีอยู่ในหลักสูตรอยู่แล้ว และในด้านนักเรียนให้เพิ่มพัฒนาการเด็ก รวมถึงการคัดแยกและประเมินเด็ก เพื่อให้รู้จักและเข้าใจเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 8 ผลยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านครูผู้สอน

จากภาพประกอบ 8 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะในด้านครูผู้สอนว่า ควรตัดในส่วนของการบริหารจัดการในชั้นเรียน รูปแบบการเรียนรู้ร่วม เทคนิควิธีการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การวัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเฉพาะบุคคล การวัดและประเมินผลพลศึกษา ทำแผนการจัดช่วงเชื่อมต่อเฉพาะบุคคล กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคล และให้เพิ่มในส่วนของคุณสมบัติของครูพลศึกษา บทบาทของครูพลศึกษา หน้าที่ของครูพลศึกษา หลักการสอนการเรียนรู้ร่วม การประเมินครูผู้สอน อัตราส่วนจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อครูพี่เลี้ยงเด็ก รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมถึงจะมีความเหมาะสมในด้านครูผู้สอนมากขึ้น

ภาพประกอบ 9 ผลการยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านการบริหาร

จากภาพประกอบ 9 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะในด้านการบริหารว่า ให้ตัดการบริหารจัดการในสถานศึกษาออก เพราะอยู่ในการบริหารหลักสูตรอยู่แล้ว และให้ตัดจัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสถานศึกษามีกระบวนการเปลี่ยนผ่านออก เพราะรูปแบบการบริหารพลศึกษาไม่มีความจำเป็นต้องใช้

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอว่า รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ควรมีหลักการและแนวคิด วัตถุประสงค์ ผู้ใช้ รูปแบบ รวมถึงกระบวนการหรือขั้นตอนในการนำรูปแบบนี้ไปใช้ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นคู่มือการใช้ต่อไปได้ดังนี้

1. หลักการและแนวคิด

ให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเป็นเครือข่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมพลศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ช่วยให้สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3. ผู้ใช้รูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม

รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาฉบับนี้ สำหรับผู้บริหาร หัวหน้าครูผู้สอน ครูสอนพลศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามสภาพจริง และนำรูปแบบการบริหารไปใช้ในการกำหนดกรอบการบริหารพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาและวิชาชีพ ให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองสืบไป

องค์ประกอบของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model)

1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum)

1.1 หลักสูตรพลศึกษา โดยใช้หลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหา 3) การนำหลักสูตรไปใช้ 4) การประเมินผลหลักสูตร

1.2 การบริหารจัดการหลักสูตร จะต้องได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานจากบุคลากรทุกฝ่าย ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ดำเนินการ 7 ภารกิจ คือ 1) การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา 2) การจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา 3) การวางแผนบริหารจัดการหลักสูตร 4) การปฏิบัติการบริหารจัดการหลักสูตร 5) การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล 6) การสรุปผลการดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา 7) การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

1.3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) ระดับช่วงชั้น 2) สาระการเรียนรู้ 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) มาตรฐานการเรียนรู้ 5) จัดเวลาเรียน

1.4 การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จะจัดทำขึ้นสำหรับแต่ละคนเป็นแผนในระยะ 1 ปี

1.5 การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเป็นเฉพาะบุคคล สำหรับผู้เรียน โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ย่อยๆ ที่ต้องการพัฒนา ให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเป้าหมายระยะยาวที่ระบุไว้ใน การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

1.6 การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

2.1 อาคารสถานที่ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องทำกิจกรรม สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม สระว่ายน้ำ รวมถึงห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา เป็นสถานที่เพื่อการออกกำลังกายหรือปฏิบัติกิจกรรม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถใช้สถานที่ได้เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป แต่ควรคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก เช่น ตามผนังห้องหรือเสาควรมีเบาะหุ้มเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ มีแสงสว่างที่เพียงพอ มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีพื้นที่ในร่ม ควรมีขนาดพื้นที่เพียงพอเหมาะสม เป็นต้น

2.2 สภาพแวดล้อม ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาการทางด้านความรู้ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

2.2.1 สภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียน เช่น ประตู สวิตช์ไฟและปุ่มต่างๆ แท่งคันด้าม ทางลาด ระบบเตือนภัย บันได ราวจับกันลื่น แอบกับลื่น ลิฟต์ ทางหนีไฟ พื้น หลอดไฟ หน้าต่าง โทรศัพท์ ห้องน้ำสำหรับคนพิการ ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

2.2.2 สภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเรียน เช่น ทางเชื่อมอาคาร ทางเข้า ทางเดิน ต้นไม้ ร่องน้ำ กันสาด รั้วกัน ตาข่ายกันลูกบอลออกนอกสนาม แก้วน้ำสาธารณะ เป็นต้น

2.3 อุปกรณ์กีฬาต่างๆ เช่น ลูกฟุตบอล ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ไม้เบดมินตัน เป็นต้น เด็กที่มีความต้องการพิเศษบางคนสามารถใช้อุปกรณ์กีฬาได้เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป แต่สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาในการใช้อุปกรณ์กีฬา ควรเลือกใช้หรือปรับอุปกรณ์กีฬากับแบบฝึกต่างๆ ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นๆ

2.4 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ม้ายาวฝึกการทรงตัว เชือกไต่ตามผนัง จักรยานอยู่กับที่ บันไดสูง เป็นต้น

2.5 จัดระบบการให้บริการ ใช้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะหรือที่มีการดัดแปลงปรับใช้ได้ตรงกับความต้องการ และศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวัน เพื่อการดำรงชีวิตอิสระทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ หรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากประสาทสัมผัสแต่ละด้าน ที่ยังคงเหลืออยู่ได้ ประกอบด้วย

2.5.1 เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์วัดกำลังกล้ามเนื้อ อุปกรณ์วัดช่วงการเคลื่อนไหวของข้อ เป็นต้น

2.5.2 สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ไม้เท้า ไม้ค้ำยัน รถเข็น เป็นต้น

2.5.3 สื่อ เช่น หนังสือเสียง แถบเสียง แผ่นเสียง แผ่นซีดี หรืออุปกรณ์พัฒนาทักษะการสื่อสาร ได้แก่ บัตรคำ บัตรภาพ กรอบ หรืออุปกรณ์ที่ใช้กำหนดบรรทัดหรือพื้นที่ อุปกรณ์บ็อกซี (Bocce) กระดานสปริงมีราวจับ เป็นต้น

2.5.4 บริการ เช่น การสอนเสริม กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด การประเมินทางจิตวิทยาและทักษะด้านต่างๆ เป็นต้น

2.5.5 ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เช่น การปรับเนื้อหา หลักสูตร เทคนิคการสอน การประเมินสำหรับคนพิการแต่ละบุคคล การจัดอาสาสมัคร การแนะแนวครอบครัว การฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพ เป็นต้น

2.6 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำชั้น ครูพลศึกษา ครูสุขศึกษา ครูแนะแนว ครูประจำวิชาอื่นๆ พยาบาลโรงเรียน นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยา แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านนักเรียน (Students)

3.1 พัฒนาการของเด็กวัยเรียน เป็นวัยแห่งการเตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ช่วงอายุ 6-12 ปี เปลี่ยนแปลงและมีความสามารถเพิ่มขึ้นในหลายด้าน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ยังมีความต้องการมากกว่าเด็กปกติ

3.2 การคัดแยกและประเมินเด็ก การคัดแยกและประเมินเด็ก โดยใช้เครื่องมือคัดกรองเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/ Autism (PDDs) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.3 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ ภาษาและสติปัญญาล่าช้ากว่าเด็กปกติ เมื่อวัดสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วปรากฏว่ามีสติปัญญาล่าช้ากว่าเด็กปกติโดยทั่วไป

3.4 เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยา บกพร่องนี้เกี่ยวกับทั้งภาษาพูดและทั้งภาษาเขียน เด็กมีปัญหาทางด้านการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การสะกดคำ หรือการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ รวมไปถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการรับรู้

3.5 เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมและอารมณ์เบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไป มีลักษณะของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาคือ พฤติกรรมก้าวร้าว ก่อวุ่น การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งระหว่างเด็กกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก

3.6 เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีอาการภาวะของปัญหาทางจิตเวชที่มีความผิดปกติอย่างรุนแรง มีพัฒนาการที่ผิดปกติเกี่ยวกับอารมณ์สังคม การสื่อความหมายและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

4. ด้านครูผู้สอน (Teachers)

4.1 คุณสมบัติของครูพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ มีความรู้และความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วม มีเจตคติที่ดีในการจัดการเรียนร่วม ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างเหมาะสม เป็นต้น

4.2 บทบาทของครูพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ให้คำสั่งที่ง่าย สั้น และชัดเจน ให้รางวัล คำชม เมื่อเด็กตั้งใจ มีความพยายาม หรือประพฤติตัวดี เป็นต้น

4.3 หน้าที่ของครูพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ 1) สำรวจพฤติกรรมเด็กนักเรียนในชั้นเรียน 2) การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3) การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 4) จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล 5) สอนตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 6) ขอความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 7) การวัดและประเมินผลการเรียน 8) จัดทำวิจัยในชั้นเรียน

4.4 การจัดโปรแกรมพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูควรคำนึงถึงความเหมาะสม ความสนใจ ความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละประเภท

4.5 วิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ วิธีการสอนแบบบรรยาย วิธีการสอนเป็นรายบุคคล วิธีการสอนแบบสาธิต วิธีการสอนแบบจับคู่ วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่ม เป็นต้น

4.6 หลักการสอนการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน หลักการสอนแบบ 3R'S เทคนิคการสอนเชิงพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ

4.7 ครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะในการจัดการเรียนร่วม

4.8 การประเมินครูผู้สอน โดยใช้คู่มือการประเมินสมรรถนะครู จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำแบบประเมินสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.9 อัตราส่วนจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อครูพี่เลี้ยงเด็กในการเรียนร่วม ในชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษามีการใช้อุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายจำนวนมาก เพื่อความปลอดภัยและกระตุ้นส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน ควรมีอัตราส่วนจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อครูพี่เลี้ยงเด็ก แบบตัวต่อตัว (1:1)

5. ด้านการบริหาร (Administration)

5.1 กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

5.2 การจัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมและประสานงาน เช่น การคัดกรอง ในสถานศึกษา การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) / แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) การพัฒนาครูงบประมาณ เป็นต้น

5.3 การจัดระบบการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อทางการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงฯ

5.4 กฎหมาย กฎ ระเบียบ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นต้น

5.5 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา เพื่อเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

5.6 การบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model)

5.7 กระบวนการบริหารการศึกษา ขึ้นอยู่กับการบริหารของสถานศึกษานั้นๆ

5.8 การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ เช่น สร้างเครื่องมือการนิเทศ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการนิเทศ การนิเทศ ติดตามการดำเนินงาน การประเมินผลการนิเทศ การสรุป และรายงานผลการนิเทศ เป็นต้น

5.9 การประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ประกอบด้วยการ ประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก

5.10 การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและองค์กรที่มีส่วนร่วม เช่น ยกย่อง ชมเชย ประกาศเกียรติคุณ มอบโล่รางวัลแก่บุคคลและองค์กรที่มีส่วนร่วมด้านการจัดการเรียนร่วม

5.11 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีกระบวนการที่เกื้อหนุนในการจัดการเรียนร่วมให้ผู้เรียน บุคลากรในสถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดการเรียนรู้ โดยผ่านสื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้ องค์ความรู้ต่างๆ จนสามารถสร้างความรู้ ทักษะ มีระบบการจัดการความรู้

จากแนวทางดังกล่าวสามารถสรุปเป็นรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ดังแสดงในภาพประกอบ 10

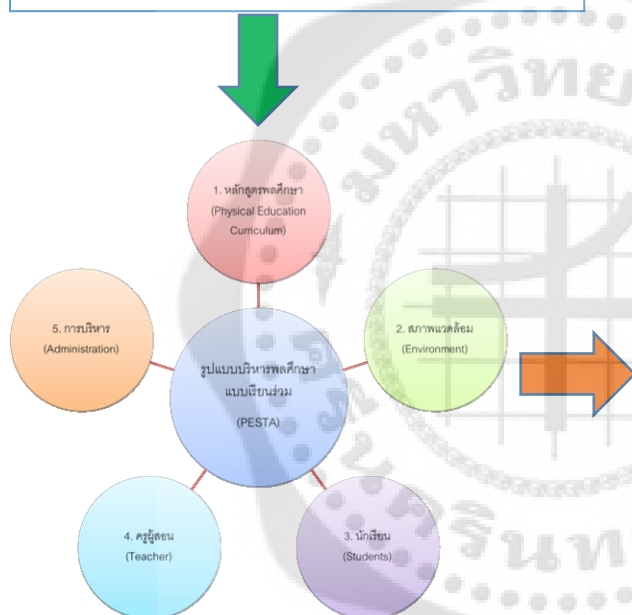

หลักการและแนวคิด

ให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเป็นเครือข่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านการร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมพลศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ช่วยให้สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

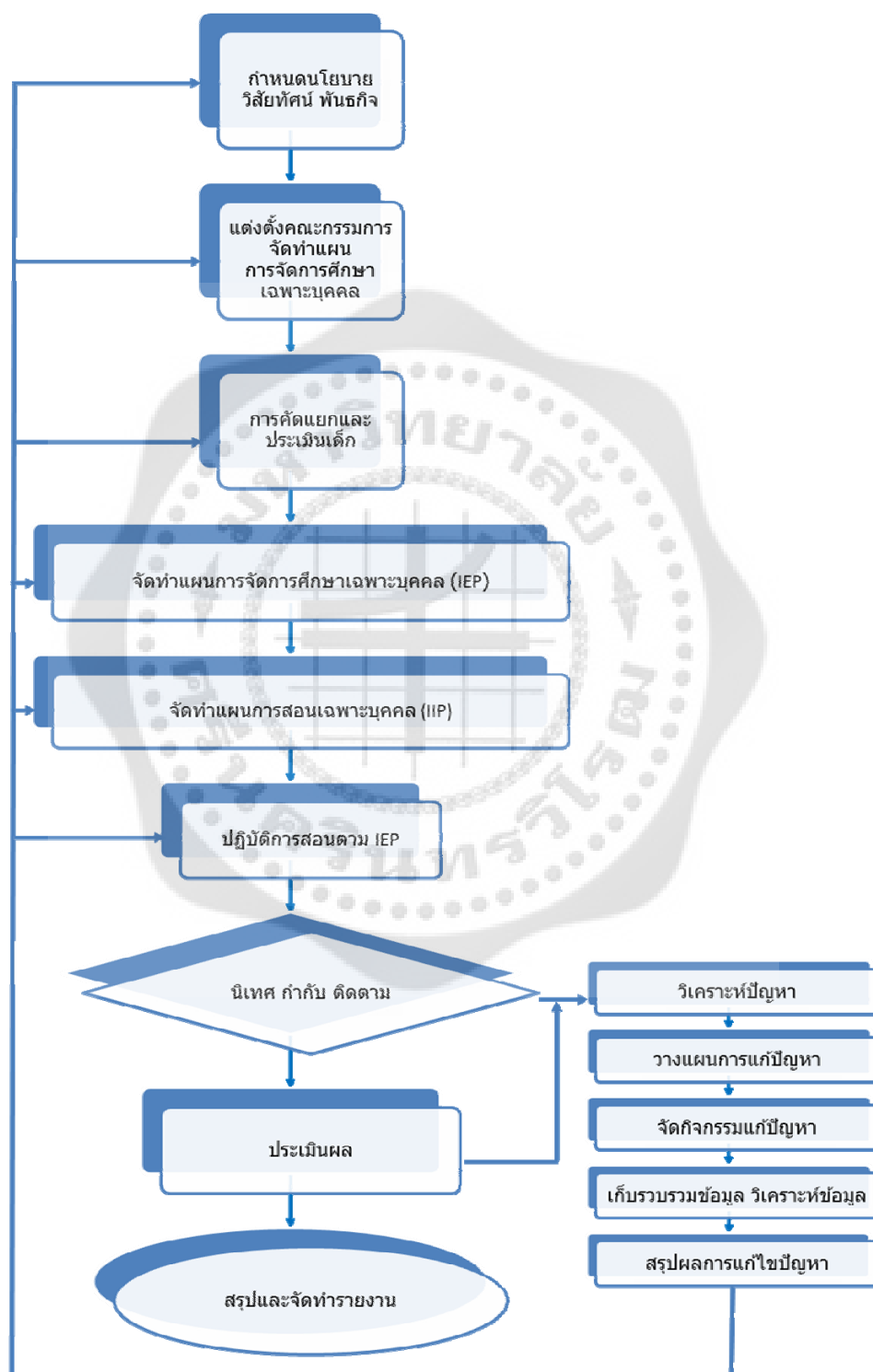

รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม (PESTA)

1. หลักสูตรพลศึกษา
  2. การบริหารจัดการหลักสูตร
  3. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
  4. การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
  5. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล
  6. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
1. อาคารสถานที่
  2. สภาพแวดล้อม
  3. อุปกรณ์กีฬาต่างๆ
  4. อุปกรณ์อื่นๆ
  5. จัดระบบการให้บริการ
  6. บุคคลที่เกี่ยวข้อง
1. พัฒนาการของเด็กวัยเรียน
  2. การคัดแยกและประเมินเด็ก
  3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  4. เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้
  5. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์
  6. เด็กออทิสติก
1. คุณสมบัติของครูพลศึกษา
  2. บทบาทของครูพลศึกษา
  3. หน้าที่ของครูพลศึกษา
  4. การจัดโปรแกรมพลศึกษาแบบเรียนร่วม
  5. วิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษา
  6. หลักการสอนการเรียนร่วม
  7. ครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนา
  8. การประเมินครูผู้สอน
  9. อัตราส่วนจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อครูพี่เลี้ยงเด็ก
1. กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ
  2. การจัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมและประสานงาน
  3. การจัดระบบการให้บริการ
  4. กฎหมาย กฎ ระเบียบ
  5. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
  6. การบริหารจัดการเรียนร่วม
  7. กระบวนการบริหารการศึกษา
  8. การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ
  9. การประกันคุณภาพการศึกษา
  10. การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติ
  11. การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ภาพประกอบ 10 รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จากรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) สามารถนำไปใช้ได้ตามกระบวนการบริหาร ดังแสดงในภาพประกอบ 11

ภาพประกอบ 11 กระบวนการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
3. เพื่อยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่ง คือ

1.1 ศึกษาเอกสารเชิงระบบ (Systematic Review) วิเคราะห์เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตลอดจนทั้งวิธีการพัฒนารูปแบบและข้อเสนอแนะในการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม

1.2 กรณีศึกษาโรงเรียนที่ดี (Best Practice) โดยไปสำรวจโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 6 โรงเรียน ใน 6 กลุ่มเขต ประกอบด้วย โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย โรงเรียนพระราชานุวัตรบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง โรงเรียนวัดราชวรীরัษฎาธรรม เขตพระโขนง โรงเรียนประชาอุทิศ เขตดอนเมือง โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา เขตลาดกระบัง และโรงเรียนวัดบางบอน เขตบางบอน โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มครูผู้สอน กลุ่มผู้ปกครอง

และนักเรียน โรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งหมด 36 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

1.3 การสัมภาษณ์ (Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selective)

1.4 ทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปร่างรูปแบบการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

2.1 นำข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มาสร้างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) 2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) 3. ด้านนักเรียน (Students) 4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) 5. ด้านการบริหาร (Administration)

2.2 นำร่างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ โดยพิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ที่มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์มากที่สุด

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

3.1 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ และครูพลศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 7 คน เพื่อยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

3.2 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์เนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สรุปผลดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างซีทในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างซีทอยู่ในระดับมาก ด้านนักเรียน มีค่าร้อยละ 91.50 ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าร้อยละ 89.37 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าร้อยละ 95.80 ด้านเครื่องมือ มีค่าร้อยละ 97.16

2. แนวทางการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างซีทในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า 2.1 ด้านนักเรียน ควรจัดหาครูผู้ช่วยสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวิชาพลศึกษา 2.2 ด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการจัดงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา 2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) 2.4 ด้านเครื่องมือ ควรจัดหาครูพลศึกษาเพิ่มให้สัมพันธ์กับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี และควรจัดให้มีเครือข่ายการเรียนร่วมที่เข้มแข็ง

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยการประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วม

สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 45 ตัวชี้วัด คือ 1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 2. ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด 3. ด้านนักเรียน ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด 4. ด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด 5. ด้านการบริหาร ประกอบด้วย 15 ตัวชี้วัด ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่า

ด้านหลักสูตรพลศึกษา มีความถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.61 (S.D.= 0.54) อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.58 (S.D.= 0.56) อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.64 (S.D.= 0.54) อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านสิ่งแวดล้อม มีความถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 (S.D.= 0.58) อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.51 (S.D.= 0.59) อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D.= 0.57) อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านนักเรียน มีความถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 (S.D.= 0.71) อยู่ในระดับมาก มีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.37 (S.D.= 0.67) อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42 (S.D.= 0.69) อยู่ในระดับมาก

ด้านครูผู้สอน มีความถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.53 (S.D.= 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.49 (S.D.= 0.60) อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.59 (S.D.= 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการบริหาร มีความถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D.= 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.47 (S.D.= 0.55) อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.53 (S.D.= 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด

โดยภาพรวมของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า มีความถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D.= 0.58) อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.48 (S.D.= 0.59) อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.51 (S.D.= 0.57) อยู่ในระดับมากที่สุด

คุณภาพของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D.= 0.58) อยู่ในระดับมากที่สุด

ระยะที่ 3 การยืนยันรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จากผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ

พิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 38 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 3) ด้านนักเรียน (Students) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 4) ด้านครูผู้สอน (Teachers) ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด 5) ด้านการบริหาร (Administration) ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1.1 หลักสูตรพลศึกษา
- 1.2 การบริหารจัดการหลักสูตร
- 1.3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.4 การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
- 1.5 การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล
- 1.6 การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 2.1 อาคารสถานที่
- 2.2 สภาพแวดล้อม
- 2.3 อุปกรณ์กีฬาต่างๆ
- 2.4 อุปกรณ์อื่นๆ
- 2.5 จัดระบบการให้บริการ
- 2.6 บุคคลที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านนักเรียน (Students) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 3.1 พัฒนาการของเด็กวัยเรียน
- 3.2 การคัดแยกและประเมินเด็ก
- 3.3 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 3.4 เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้
- 3.5 เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์
- 3.6 เด็กออทิสติก

4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 4.1 คุณสมบัติของครูพลศึกษา
- 4.2 บทบาทของครูพลศึกษา

- 4.3 หน้าที่ของครูพลศึกษา
- 4.4 การจัดโปรแกรมพลศึกษาแบบเรียนร่วม
- 4.5 วิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษา
- 4.6 หลักการสอนการเรียนรู้ร่วม
- 4.7 ครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนา
- 4.8 การประเมินครูผู้สอน
- 4.9 อัตราส่วนจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อครูพี่เลี้ยงเด็ก
5. **ด้านการบริหาร (Administration)** ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด ดังนี้
  - 5.1 กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ
  - 5.2 การจัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ร่วมและประสานงาน
  - 5.3 การจัดระบบการให้บริการ
  - 5.4 กฎหมาย กฎ ระเบียบ
  - 5.5 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
  - 5.6 การบริหารจัดการเรียนรู้ร่วม
  - 5.7 กระบวนการบริหารการศึกษา
  - 5.8 การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ
  - 5.9 การประกันคุณภาพการศึกษา
  - 5.10 การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติ
  - 5.11 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

1. สภาพปัญหาการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างชี้ทในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 ด้านนักเรียน แสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างชี้ทอยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ 91.50 อาจเนื่องมาจาก ครูได้เตรียมความพร้อมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในการเรียนร่วมกัน โดยครูสำรวจสภาพปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมศักดิ์ ป่าไพร

(2557) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติตาม ทฤษฎีเชิงระบบโดยใช้เทคนิค 4G-MOPS พบว่า โรงเรียนควรมีการจัดเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษในด้านต่างๆ ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม ครู ประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษก่อนเปิดภาคเรียน และกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปตาม ห้องเรียนต่างๆ อย่างเหมาะสม

1.2 ด้านสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างที่ทอยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ 89.37 โรงเรียนมีสนามกีฬาที่ใช้เป็นพื้นคอนกรีตและสนามหญ้า เป็นพื้นที่โล่ง มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก มีความปลอดภัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับกุลยา อนันตวงศ์ (2539) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า สนามที่ใช้ในการเรียนการสอน คือ สนามคอนกรีตและสนามหญ้า อุปกรณ์ ที่ใช้ในการเรียนการสอน มีไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอน และมีไม่มีเพียงพอต่อจำนวน นักเรียน ยังสอดคล้องกับสุพร แสงรักษา (2543) สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า สนามกีฬากลางแจ้ง และสนามกีฬาในร่มไม่ได้มาตรฐาน งบประมาณประจำปีไม่เพียงพอ

1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างที่ทอยู่ในระดับมาก มี ค่าร้อยละ 95.80 เนื่องจากครูพลศึกษาได้มีการจัดกิจกรรมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน มีความสอดคล้องกับนันทวัน วงษ์ประเสริฐ (2556) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและเน้นให้ผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ยังสอดคล้องกับ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส พบว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด โดยใช้เทคนิค วิธีการและสื่อการสอนที่หลากหลาย โดยละเว้นกิจกรรมการแข่งขันที่มีผลแพ้ชนะ ปรับวิธีการสอนโดยคำนึงถึงนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น เช่น การให้งานที่มีความยากง่าย การประเมินผลการเรียน หรือการร่วมกิจกรรม ควรใช้วิธีการและเกณฑ์ที่ต่างกับเด็กทั่วไป โดยให้ สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.4 ด้านเครื่องมือ แสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างที่ทอยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละ

97.16 เนื่องจากโรงเรียนมีอุปกรณ์กีฬาและสื่อในการสอนพลศึกษาเพียงพอสำหรับเด็กทุกคน มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา มีครูพลศึกษาเป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความสอดคล้องกับสถิติ มณีวระ (2554) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการตามโครงสร้างแบบชี้ทของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีการจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้นักเรียนเรียนร่วม โดยมีครูเสริมวิชาการเป็นผู้ประสานงานกับโรงเรียนเฉพาะทางในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน

2. แนวทางการบริหารพลศึกษาตามโครงสร้างชี้ทในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม พบว่า

2.1 ด้านนักเรียน ควรจัดหาครูผู้ช่วยในวิชาพลศึกษา เพื่อให้ช่วยเหลือดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการทำกิจกรรม เนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความบกพร่องที่แตกต่างกันไป เช่น เด็กออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) เป็นต้น สอดคล้องกับเนาวรัตน์ คงพวง (2551) ได้ทำการศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นสมรรถนะของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนออทิสติก ผลการวิจัย พบว่า อัตราส่วนจำนวนครูผู้ดูแลนักเรียนออทิสติกในห้องเรียนรวมไม่เพียงพอ

2.2 ด้านสิ่งแวดลอม ควรมีการจัดงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา เนื่องจากโรงเรียนมีสนามกีฬา ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนันทวัน วงษ์ประเสริฐ (2556) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านสถานศึกษา ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนรู้

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ของวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษา เนื่องจากไม่มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส พบว่า ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาพิเศษควรกำกับให้มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของเด็กแต่ละคนอย่างจริงจัง ใช้การนิเทศ กำกับ ติดตามเพื่อให้ มีการรายงานความก้าวหน้า มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ต่อผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ควรทำ

สมุดรายงานผลการเรียนเป็นพิเศษโดยระบุจุดเด่น จุดด้อยที่เด็กควรได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน นอกจากนี้รพีพร พยอมแย้ม (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า 1. ควรมีการนิเทศ ติดตามผลอย่างเป็นระบบและนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง 2. ควรจัดครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีภาระงานอื่นน้อยลงและจัดครูที่มีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะสำหรับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3. ปรับหลักสูตรให้เหมาะกับสภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.4 ด้านเครื่องมือ ควรจัดหาครูพลศึกษาเพิ่มให้สัมพันธ์กับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี ควรมีการส่งเสริมให้ครูพลศึกษาในโรงเรียนได้เข้าร่วมการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนร่วม และจัดให้มีเครือข่ายการเรียนร่วมที่เข้มแข็ง เนื่องจากขาดแคลนครูสอนพลศึกษา ครูสอนวิชาพลศึกษามีชั่วโมงสอนเป็นจำนวนมาก ครูพลศึกษาไม่ได้เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะ และมีเครือข่ายการเรียนร่วมน้อยซึ่งสอดคล้องกับแวรววิสาร บำรุงเมือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยว่า ควรมีการจัดการอบรมครูพลศึกษาโดยการส่งไปประชุมวิชาการหรือ เข้าศึกษาเพิ่มเติมโดยเฉพาะด้านโครงการบรรดิกการทางพลศึกษา ซึ่งทุกโรงเรียนขาดแคลน และครูพลศึกษาต้องมีการจัดเนื้อหาในการเรียน และรูปแบบชนิดของกีฬาต่างๆ ตามความเหมาะสมของนักเรียนต่อห้องเรียน เพื่อให้สามารถจัดบริหารโครงการพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จต่อนักเรียนทุกคน

ร่างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ผลประเมินรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 45 ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด
2. ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด
3. ด้านนักเรียน ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด
4. ด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด
5. ด้านการบริหาร ประกอบด้วย 15 ตัวชี้วัด

โดยคุณภาพของรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ใน

ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างและพัฒนา รูปแบบ จากนั้นได้ไปทำการศึกษาโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนร่วมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ แล้วสร้าง (ร่าง) รูปแบบบริหารพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้วยแบบประเมิน และได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษาที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งมีกระบวนการพัฒนารูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัย บุญส่ง หาญพานิช (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน อุดมศึกษาไทย โดยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติความรู้ องค์ความรู้ และการบริหารจัดการศึกษาของไทย ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการบริหารจัดการความรู้ กระบวนการจัดการความรู้ โครงสร้างพื้นฐานของการบริหาร จัดการความรู้ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์อธิการบดี และการสอบถาม ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการขึ้นไป 2) การจัดทำร่างรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน อุดมศึกษาไทย โดยนำผลสรุปจากการวิเคราะห์สภาวะจากการสัมภาษณ์อธิการบดีและจากการ วิเคราะห์แบบสอบถาม นำมาสรุปเป็นข้อค้นพบเพื่อใช้เป็นฐานในการสร้างร่างรูปแบบการบริหาร จัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทยและ 3) การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ รูปแบบการบริหารจัดการความรู้ ในสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้น จึงปรับปรุง แก้ไขรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนี้ วิสุทธิ วิจิตรพัชรา ภรณ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย โดยศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถาน ศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบการปฏิรูปการเรียนรู้ ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถานศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน 3) การสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และ 5) การปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพิ่มเติมจากพรจันทร พรศักดิ์กุล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบกระบวนการงบประมาณของ โรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณ โดยการวิเคราะห์เอกสารและฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต 2) การศึกษากระบวนการงบประมาณและการมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณของสถานศึกษาที่ดำเนินการในปัจจุบัน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่รับผิดชอบงานงบประมาณ วิเคราะห์เอกสารงบประมาณของโรงเรียนและสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา 3) การจัดทำร่างรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบ โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5) การปรับปรุงรูปแบบและนำเสนอรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณการใช้โรงเรียนเป็นพื้นฐาน

รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาฉบับสมบูรณ์

ผลการวิเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีความเห็นว่ารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PESTA Model) ประกอบด้วย 5 ด้าน 38 ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้ 1) ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 3) ด้านนักเรียน (Students) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด 4) ด้านครูผู้สอน (Teachers) ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด 5) ด้านการบริหาร (Administration) ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด ซึ่งรูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ มีความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. **ด้านหลักสูตรพลศึกษา (Physical Education Curriculum)** ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. หลักสูตรพลศึกษา 2. การบริหารจัดการหลักสูตร 3. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4. การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 5. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล 6. การจัดกิจกรรมพลศึกษา มีความสอดคล้องกับศคิมล มณีวระ (2554) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการตามโครงสร้างแบบซีทของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีนโยบายใช้หลักสูตรเช่นเดียวกับนักเรียนปกติ เรียนเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนให้เหมาะสมกับนักเรียนเรียนร่วมแต่ละคน ให้งานเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของแต่ละ

บุคคล มีการสอนเสริมนอกเวลาโดยครูประจำวิชา โดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทั้งยังนำผลการประเมินไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนครั้งต่อไป และมีความสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ป่าไพร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติตามทฤษฎีเชิงระบบโดยใช้เทคนิค 4G-MOPS พบว่า โรงเรียนควรมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยมีการแต่งตั้งคณะบุคคลหลายๆ ฝ่ายมาร่วมในการจัดทำ ส่วนการรายงานความก้าวหน้าควรนำเสนอในรูปแบบต่างๆ และมีการทบทวนปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. อาคารสถานที่ 2. สภาพแวดล้อม 3. อุปกรณ์กีฬาต่างๆ 4. อุปกรณ์อื่นๆ 5. จัดระบบการให้บริการ 6. บุคคลที่เกี่ยวข้อง มีความสอดคล้องกับ ศศิวิมล มณีวรร (2554) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการตามโครงสร้างแบบซีทของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่าด้านสภาพแวดล้อม มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเช่นเดียวกับนักเรียนปกติ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนทั่วไป รวมถึงบุคลากรอื่นเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนเรียนร่วม โดยคอยเอื้อเพื่อช่วยเหลือเมื่อพบเห็น เน้นให้นักเรียนเรียนร่วมสามารถปรับตัวให้ใกล้เคียงปกติมากที่สุด ฝึกให้นักเรียนใช้ทักษะ ประสิทธิภาพ และประสาทสัมผัสที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในโรงเรียน และสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ป่าไพร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติตามทฤษฎีเชิงระบบโดยใช้เทคนิค 4G-MOPS พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนควรจัดสภาพห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียน เช่น ประตู บันได ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง ฯลฯ และจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร เช่น ทางลาด ทางเชื่อมอาคาร ทางข้าม ทางเดิน ฯลฯ เพื่อให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

3. ด้านนักเรียน (Students) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. พัฒนาการของเด็กวัยเรียน 2. การคัดแยกและประเมินเด็ก 3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4. เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ 5. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ 6. เด็กออทิสติก สอดคล้องกับบุญยิ่ง สายเมฆ (2555) ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่ารูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) หลักการพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ หลักพัฒนาครูด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อย่างต่อเนื่อง หลักความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย หลักให้บริการ และอำนวยความสะดวก หลักความสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันและชุมชน และหลักความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล 2) จุดมุ่งหมายเพื่อให้พัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพประกอบด้วย ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะการอยู่ในสังคม ทักษะการงานอาชีพ 3) กลไกในการดำเนินการโดยการจัดตั้ง คณะทำงาน จัดระบบสนับสนุนการดำเนินการประกอบด้วยงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ และจัดระบบ การพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ 4) ดำเนินการโดยจัดเตรียมนักเรียน ครู ผู้ปกครอง แต่งตั้ง คณะทำงานและดำเนินการให้ ครอบคลุม 4 ด้าน 5) ประเมินผลโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก 6) เงื่อนไข ความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนและยกย่องชมเชยบุคลากรที่มีจิตสำนึกในการ พัฒนานักเรียนและให้มีการนิเทศ กำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ รุ่งเรือง พยอมน้อย (2553) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า ด้านนักเรียน ได้แก่ 1. การจัดกิจกรรมเข้าค่ายระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ 2. มีการ จัดการเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครองและชุมชนต้องร่วมมือกันเป็นทีม 3. การจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้าง เจตคติให้เด็กกับโรงเรียน ครอบครัว ผู้นำชุมชนและสังคม เพิ่มเติม สมศักดิ์ ปาไพโร (2557) ได้ศึกษา เรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติตามทฤษฎีเชิงระบบ โดยใช้เทคนิค 4G-MOPS พบว่า ด้านนักเรียน โรงเรียนควรมีการจัดเตรียมความพร้อมให้นักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษในด้านต่างๆ ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม ครู ประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษก่อนเปิดภาคเรียนและกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปตาม ห้องเรียนต่างๆ อย่างเหมาะสม

4. ด้านครูผู้สอน (Teachers) ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. คุณสมบัติของครูพลศึกษา 2. บทบาทของครูพลศึกษา 3. หน้าที่ของครูพลศึกษา 4. การจัดโปรแกรมพลศึกษาแบบเรียนร่วม 5. วิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษา 6. หลักการสอนการเรียนร่วม 7. ครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนา 8. การประเมินครูผู้สอน 9. อัตราส่วนจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อครูพี่เลี้ยงเด็ก ดังที่ แวรวินัย บำรุงเมือง (2553) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรมีการจัดการอบรมครูพลศึกษาโดยการส่งไป ประชุมวิชาการหรือ เข้าศึกษาเพิ่มเติมโดยเฉพาะด้านโครงการบรรดิกทางพลศึกษา ซึ่งทุกโรงเรียน ขาดแคลน และครูพลศึกษาต้องมีการจัดเนื้อหาในการเรียน และรูปแบบชนิดของกีฬาต่างๆ ตามความ เหมาะสมของนักเรียนต่อห้องเรียน เพื่อให้สามารถจัดการบริหารโครงการพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จต่อ นักเรียนทุกคน เพิ่มเติมจากศศิวิมล มณีวรรณ (2554) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางบริหารจัดการตาม โครงสร้างแบบชี้ของโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่า ควรจัด อบรมครู เพื่อให้มีข้อปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างเหมาะสม ควรประสานงานจากครูเสริมวิชาการและ โรงเรียนเฉพาะทางเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน และสอดคล้องกับนันทวัน วงษ์ประเสริฐ (2556) ได้ศึกษา

เรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านครูพลศึกษา ควรมีการจัดอบรมครูพลศึกษาในเรื่องของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5. **ด้านการบริหาร (Administration)** ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ 2. การจัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมและประสานงาน 3. การจัดระบบการให้บริการ 4. กฎหมาย กฎ ระเบียบ 5. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา 6. การบริหารจัดการเรียนร่วม 7. กระบวนการบริหารการศึกษา 8. การนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ 9. การประกันคุณภาพการศึกษา 10. การส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติ 11. การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ บุญยิ่ง สายเมฆ (2555) ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า รูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) หลักการพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ หลักพัฒนาครูด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อย่างต่อเนื่อง หลักความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย หลักให้บริการ และอำนวยความสะดวก หลักความสอดคล้องกับการใช้ชีวิต ประจำวันและชุมชน และหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) จุดมุ่งหมายเพื่อให้พัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพประกอบด้วย ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะการอยู่ในสังคม ทักษะการงานอาชีพ 3) กลไกในการดำเนินการโดยการจัดตั้งคณะทำงาน จัดระบบสนับสนุนการดำเนินการประกอบด้วยงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ และจัดระบบการพัฒนาเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ 4) ดำเนินการโดยจัดเตรียมนักเรียน ครู ผู้ปกครอง แต่งตั้งคณะทำงานและดำเนินการให้ ครบคลุม 4 ด้าน 5) ประเมินผลโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก 6) เงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนและยกย่องชมเชยบุคลากรมีจิตสำนึกในการพัฒนานักเรียนและให้มีการนิเทศ กำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับสมศักดิ์ ปาไพโร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติตามทฤษฎีเชิงระบบโดยใช้เทคนิค 4G-MOPS พบว่า โรงเรียนควรมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจ ในเรื่องการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน มีแผนงานโครงการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วมและควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้และ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ควรนำเอารูปแบบจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาตามศักยภาพ
2. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำรูปแบบจากการวิจัยนี้ไปดำเนินการปรับใช้ในการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำรูปแบบไปทดลองใช้ในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับปฐมวัยหรือระดับมัธยมศึกษา
3. ควรมีการทำการศึกษาวิจัยรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเภทอื่นๆ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2546). พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

2546. กรุงเทพฯ: เจ เอส การพิมพ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534.

กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

----- (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

----- (2552). แนวทางการตรวจสอบองค์ประกอบหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐาน
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

----- (2555). แผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี ของ
กระทรวงศึกษาธิการ(พ.ศ. 2555- 2559). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ.

----- (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ (ร.ส.พ.).

----- (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ:
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

----- (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กระทรวง
ศึกษาธิการ.

----- (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการแห่งชาติ.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). ปัญหาการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: หน่วย
ศึกษานิเทศก์.

- กุลยา อนันตวงศ์. (2539). *สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จรัญญา เทพพรปัญญากิจ. (2557, มกราคม – มิถุนายน). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรนานาชาติ ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*. 23(2): 38.
- ณัฏพร ศุภสมุทร์และคณะ. (2557). *การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้โครงสร้างซีทสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวัน วงษ์ประเสริฐ. (2556). *แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ คงพ่วง. (2551). *การประเมินความต้องการจำเป็นสมรรถนะของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนออทิสติก*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- บุญยิ่ง สายเมฆ. (2554, ตุลาคม - 2555, มีนาคม). รูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*. 6(1): 87-88.
- บุญส่ง หาญพานิช. (2546). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2544). *การศึกษาแบบเรียนรวม*. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการศึกษาระบบเรียนรวม. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- (2545). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม*. เอกสารการสอนรายวิชาการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวม. กรุงเทพฯ :สำนักพัฒนาการฝึก ครูสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ.

- (2546). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม.เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม รหัสวิชา 1083601 ตามหลักสูตรสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.*
- เบญจา ชลธารันนท์. (2546). *คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต.* กรุงเทพฯ: เพทายการพิมพ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.* กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู; และวาสนา เลิศศิลป์. (2551). *การเรียนรวม = Inclusion.* กรุงเทพฯ: ราชภัฏสวนดุสิต.
- พรจันท์ พรศักดิ์กุล. (2550). *รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณทิพา เลิศลอย. (2543). *บรรดิกทางพลศึกษา 4083303.* กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- พิมพ์า ขจรธรรม. (2548). *สภาวะความพิการของเด็กวัยเรียนในประเทศไทย. วารสารวิทยาลัยราชสุดาเพื่อการวิจัยและพัฒนาคนพิการ. 1(1): 21-32.*
- มณฑาญจน์ ทองโย. (2549). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโครงการโรงเรียนวิถีพุทธของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา).* ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). *การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจเรข พยอมน้อย. (2553). *การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ. ปรินูญานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา).* นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). *สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาพิเศษ).* สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. ถ่ายเอกสาร.

- รัชนียา แพรโสง. (2553, กรกฎาคม - กันยายน). การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน
ต้นแบบการใช้หลักสูตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2: กรณีศึกษา. วารสาร
ศึกษาศาสตร์. 4(3): 106.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2526). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ
ทัศน์.
- รุ่งรัชดาพร เวระชาติ. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. (2551). หลักการจัดการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553, กรกฎาคม - ธันวาคม). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร. 2: 4.
- วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์. (2547). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- แวรวินาส บำรุงเมือง. (2553). การบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการทางการกีฬา). นครปฐม: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิวิมล มณีวรร. (2554). สภาพและแนวทางบริหารจัดการตามโครงสร้างแบบชี้ของโรงเรียนเรียน
ร่วม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาพิเศษ).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต. (2557). คู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยใช้โครงสร้าง
ชี้ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัท ปิยอนด์ พัลลิสซิ่ง จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2537). กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2537) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. 28 กรกฎาคม 2537.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). รายงานสรุปการสัมมนานโยบายส่งเสริม
การศึกษาตลอดชีวิตของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ.

- (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *มาตรฐานการเรียนรู้ร่วมเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2555*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2558, จาก <http://special.obec.go.th>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2558). *ข้อเสนอแนะของทิศทางการพัฒนาสังคมไทยใน 20 ปี ข้างหน้า ตามภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์*. กรุงเทพฯ: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). *สรุปผลที่สำคัญการสำรวจความพึงพอใจ พ.ศ. 2555*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สมคิด หาดแก้ว. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 8: 1.
- สมพร หวานเสริม. (2543). *การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม Inclusive Education*. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ปาไพร. (2557). *การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติตามทฤษฎีเชิงระบบโดยใช้เทคนิค 4G-MOPS*. กรุงเทพฯ: ศึกษาพิเศษ สำนักพิมพ์พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร ชำนาญ. (2546). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในประเทศไทย. *วารสารวิทยาลัยราชสุดา*. 10(13): 51-52.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). *การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนิตย์ สุทธิสารธนกิจ. (2531). *หน่วยที่ 2 ความพิการทางแขน ขา ลำตัวและการฟื้นฟูสมรรถภาพ*. เอกสารการสอนชุดวิชาการดูแลบุคคลพิการ หน่วย 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สุรศักดิ์ เรือนงาม. (2555). *การศึกษาการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัด กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพร แสงรักษา. (2543). *สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2549). *แบบตรวจสอบรายการประเมิน: วิธีวิทยาและเครื่องมือประเมิน*. ใน สุวิมล ว่องวานิช (บก.). *การประเมินนิเทศ: วิธีวิทยาและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสกสรรค์ ทองศรี; และคณะ. (2557). *การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาสำหรับ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์ อดุสากรรม*. 13: 2.
- โสภณ นุ่มทอง. (2557, มกราคม). *รูปแบบการบริหารสถานศึกษา*. *วารสารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. 34: 1.
- องค์การแรงงานระหว่างประเทศ. (2553). *การจัดการเพื่อสนับสนุนคนพิการในสถานประกอบการ: แนวปฏิบัติของไอแอลโอ*. กรุงเทพฯ: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.
- อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ. (2551). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑล ในทศวรรษหน้า*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541, มีนาคม). *โมเดลคืออะไร*. *วารสารวิชาการ*. 1: 3.
- Alla J. B. (2012, January). *Administration of Physical Education and Sports in Nigeria*. *Higher Education Studies*. 2: 1.
- Bardo, J. W.; & Hartman, J.J. (1982). *Urban society: A systematic introduction*. New York: F.E. Peacock.
- David Morley; et al. (2005, February). *Inclusive Physical Education: teachers' views of including pupils with Special Educational Needs and/or disabilities in Physical Education*. *European Physical Education*. 11(1): 84-107.
- Daniel Tindall. (2015, May). *Pre-service teachers' attitudes towards children with disabilities: An Irish perspective*. *European Physical Education Review*. 21(2): 206-221.

- David Haycock; & Andy Smith. (2010). Inclusive physical education? A study of the management of national curriculum physical education and unplanned outcomes in England. *British Journal of Sociology of Education*. 31(3).
- David Haycock. (2010, October). Inadequate and inappropriate? : The assessment of young disabled people and pupils with special educational needs in National Curriculum Physical Education. *European Physical Education Review*. 16(3). 283-300.
- Dunn, M. John. (1989). Special Physical Education. Iowa: W.M.C. Brown Publishers.
- Helena Seymour, Greg Reid; & Gordon A. Bloom. (2009, July). Friendship in inclusive physical education. *Adapted Physical Activity Quarterly*. 26(3): 201-219.
- Jenet Mudekunya; & Gamuchirai Tsitsi Ndamba. (2011, January). Views of parents on the inclusion of children with special needs in physical education in Masvingo, Zimbabwe. *Journal of African Studies and Development*. 3(1): 9-14.
- John W. Best. (1970). *Research in Education*. Eaglewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research methodology and measurement: An international handbook*. Oxford, England: Pergamon Press.
- Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Tubic, Tatjana; Dordic, Višnja. (2012, October). Inclusive Physical Education in Vojvodina: the Current Situation and Future Prospects. *Facta Universitatis: Series Physical Education & Sport*. 10(4): 319.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์แอน มหาศีตะ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สุรีย์ อรรถกร ข้าราชการบำนาญ
โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ในพระอุปถัมภ์ฯ
3. อาจารย์ ดร. ชนิตา ไกรเพชร รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง
4. เรือเอก ดร. อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ ดร. ประพิมพ์พงศ์ วัฒนะรัตน์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

ค่าความสอดคล้องของแบบตรวจรายการ

ค่าความสอดคล้องของแบบตรวจสอบรายการ

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
1. ด้านนักเรียน (S: Students)								
1.1	มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
1.2	มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
1.3	มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการช่วยเหลือตัวเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
1.4	มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เด็กปกติเข้าใจและยอมรับในการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
1.5	มีการสอนทักษะการดูแลช่วยเหลือเพื่อนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้กับเด็กปกติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
1.6	มีการประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมทุกภาคเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
1.7	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
1.8	มีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนร่วม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)								
2.1	มีการปรับปรุงภายนอกตัวอาคาร ทางเดินให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.2	มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ทางลาด ลิฟท์ ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment) (ต่อ)								
2.3	มีการจัดห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.4	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนเพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในการจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.5	มีการจัดประชุมชี้แจงนโยบายของโรงเรียนและมอบหมายงานให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.6	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.7	มีการสนับสนุน ติดตาม และประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2.8	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในครั้งต่อไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)								
3.1	มีการจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.2	มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.3	มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยมีองค์ประกอบตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)								
3.4	มีการประเมิน ทบทวน และปรับแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) พร้อมจัดทำ รายงานผลปีละ 2 ครั้ง	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
3.5	มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.6	มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยมีองค์ประกอบ ตามที่กำหนดในประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60
3.7	มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ย่อยๆ ที่ ต้องการพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมและเป้าหมายระยะยาวที่ระบุไว้ใน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
3.8	มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และอุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ สิ่งเสริมแรง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.9	มีการใช้เครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและ หลังเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.10	มีการประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเฉพาะ บุคคล	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60
3.11	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย เลือกใช้สื่อ อุปกรณ์ที่ เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.12	มีการจัดการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities) (ต่อ)								
3.13	มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน การสอนโดยเพื่อน ช่วยเพื่อน ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียน โดยรวมมือกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.14	มีการรายงานความก้าวหน้าของเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ ปีละ 2 ครั้ง	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60
3.15	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอก ห้องเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3.16	มีการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษา	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
3.17	มีการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ก่อนรับเข้าเรียนร่วม	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60
3.18	มีการจัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการเรียนร่วม ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
3.19	มีการประสานความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60
3.20	มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงการ จัดการศึกษาเฉพาะบุคคล	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
4. ด้านเครื่องมือ (T: Tools)								
4.1	มีการกำหนดการบริหารจัดการเรียนร่วมไว้ ในนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4.2	มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วม เป็นไปตามนโยบายหรือแผนที่วางไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ข้อ	สภาพการจัดพลศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC
		1	2	3	4	5		
4. ด้านเครื่องมือ (T: Tools) (ต่อ)								
4.3	มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนร่วม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
4.4	มีการจัดทำระบบข้อมูลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60
4.5	มีการสนับสนุนครูการศึกษาพิเศษและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างสม่ำเสมอ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
4.6	มีการนำเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (AT) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาใช้ในการสอน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80
4.8	มีการใช้สื่อ นวัตกรรมตามความเหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4.9	มีการจัดบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60
4.10	มีการสนับสนุนให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60
4.11	มีการพัฒนาครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การอบรมศึกษาดูงานด้านการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60
4.12	มีการจัดหาครูที่จบด้านการศึกษาพิเศษโดยตรงหรือได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด	+1	0	+1	+1	0	3	0.60

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร
เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ด้านนักเรียน (S: Students)

1. มีการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
2. ได้มีการนำนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการมาวางแผนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)

1. มีการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกอาคารสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร
2. มีการวางแผนดำเนินงานเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรของโรงเรียนในรูปแบบการจัดการเรียนร่วมอย่างไร

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

1. มีการบริหารจัดการหลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางหรือไม่ อย่างไร

ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

1. มีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนร่วม อย่างไร
2. มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนร่วมเป็นไปตามนโยบายหรือแผนที่วางไว้หรือไม่ อย่างไร
3. มีการจัดตั้งคณะกรรมการทำแผนศึกษาเฉพาะบุคคลหรือไม่ อย่างไร
4. มีการจัดอบรมครูตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหรือไม่ อย่างไร
5. ท่านคิดว่าปัญหาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในแต่ละด้านมีอะไรบ้าง มีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

แบบสัมภาษณ์ครูการศึกษาพิเศษ
เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ด้านนักเรียน (S: Students)

1. มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปหรือไม่ อย่างไร
2. มีการเตรียมความพร้อมเด็กทั่วไปในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)

1. มีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

1. มีการจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
2. มีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านวิชาการ พฤติกรรม และร่างกาย เพื่อนำไปสู่การประเมินความก้าวหน้าหรือไม่ อย่างไร
3. มีการจัดประชุมผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หรือไม่ อย่างไร
4. มีการจัดทำแผนการจัดการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) หรือไม่ อย่างไร
5. มีการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีส่วนร่วมในการจัดทำกิจกรรมการสอน นอกห้องเรียนและชุมชนหรือไม่ อย่างไร
6. มีการจัดตารางเวลาเรียนและตารางเวลาให้บริการสอนเสริมอย่างไร
7. มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงงานเรียนร่วมหรือไม่ อย่างไร
8. มีการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานใดบ้าง อย่างไร

ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

1. มีการจัดสรรสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
2. มีการจัดอาสาสมัครหรือครูผู้ช่วย และแนะนำครอบครัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
3. มีการจัดทำระบบข้อมูลเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
4. ท่านคิดว่าปัญหาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในแต่ละด้านมีอะไรบ้าง มีวิธีการแก้ปัญหายังไง

แบบสัมภาษณ์ครูพลศึกษา
เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ด้านนักเรียน (S: Students)

1. มีการให้ความรู้เด็กที่มีความต้องการพิเศษในการเข้าร่วมชั้นเรียนวิชาพลศึกษาหรือไม่ อย่างไร
2. มีการให้ความรู้เด็กทั่วไปให้ยอมรับและให้ความช่วยเหลือในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษชั้นเรียนวิชาพลศึกษาหรือไม่ อย่างไร

ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)

1. มีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกในชั้นเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อเอื้ออำนวยต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

1. มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หรือไม่ อย่างไร
2. มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) หรือไม่ อย่างไร
3. มีการปรับรูปแบบกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษามากน้อยเพียงใด
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาทั้งในและนอกโรงเรียน หรือไม่ อย่างไร
6. มีการนำผลประเมินไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนครั้งต่อไปหรือไม่
7. มีการใช้เทคนิคการสอนใดบ้างสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
8. มีการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคล
9. มีการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างไร และมีความแตกต่างจากเด็กปกติหรือไม่ อย่างไร

ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

1. มีการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมหรือไม่ มากน้อยเพียงใดหรือไม่
2. มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่
3. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนวิชาพลศึกษาอย่างไร
4. มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีความปลอดภัยสำหรับการทำงานหรือไม่ อย่างไร
5. มีการให้คำปรึกษาแนะนำครอบครัวของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
6. ท่านคิดว่าปัญหาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในแต่ละด้าน (SEAT) มีอะไรบ้าง และมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

แบบสัมภาษณ์เด็กปกติ

เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ด้านนักเรียน (S: Students)

1. ครูได้ชี้แจงเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนหรือไม่ อย่างไร

ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)

1. มีการยอมรับและให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนหรือไม่ อย่างไร
2. มีความสุขที่ได้เรียนกับเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

1. มีการทำกิจกรรมพลศึกษาร่วมกันกับเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
2. มีการสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่
3. ได้มีส่วนร่วมในการแข่งกีฬาทั้งภายในโรงเรียนกับเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
4. มีการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนกับเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

1. มีการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการในชั้นเรียน วิชาพลศึกษาอย่างไร

แบบสัมภาษณ์เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ด้านนักเรียน (S: Students)

1. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าร่วมชั้นเรียนอย่างไร

ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)

1. มีการจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศเพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนวิชาพลศึกษา อย่างไร
2. ครูและเพื่อนให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือในการเรียนวิชาพลศึกษาหรือไม่ อย่างไร
3. มีความสุขที่ในการเรียนวิชาพลศึกษาหรือไม่ อย่างไร

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

1. มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมวิชาพลศึกษากับเพื่อนมากน้อยเพียงใด อย่างไร
2. ครูมีการปรับกิจกรรมพลศึกษาที่เอื้อต่อตนเองอย่างไร
3. ได้มีส่วนร่วมในการแข่งกีฬาทั้งภายในหรือภายนอกโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร
4. มีการจัดตารางเวลาเรียนกิจกรรมเสริมวิชาพลศึกษาหรือไม่ อย่างไร

ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

1. มีการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการในชั้นเรียน วิชาพลศึกษาอย่างไร
2. ได้รับการติดตามผลจากครูพลศึกษา ครูแนะแนวหรือไม่ อย่างไร

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ด้านนักเรียน (S: Students)

1. มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กก่อนการเข้าเรียนร่วมหรือไม่ อย่างไร
2. เด็กของท่านชอบเรียนวิชาพลศึกษาหรือไม่ อย่างไร

ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment)

1. มีการจัดสถานที่ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดกิจกรรมเมื่อเด็กอยู่ที่บ้านหรือไม่ อย่างไร

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities)

1. มีการส่งเสริมด้านการเรียนของเด็กนอกโรงเรียนกับเด็กทั่วไปหรือไม่ อย่างไร
2. มีการจัดตารางเวลาเรียนกิจกรรมเสริมเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร
3. ได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาเด็กจากหน่วยงานใดบ้าง

ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

1. ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร
2. มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หรือไม่ อย่างไร
3. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์อะไรบ้างสำหรับช่วยเหลือเด็กในการดูแลของท่าน
4. ได้รับการติดตามผล หรือข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษา ครูประจำชั้นหรือไม่ อย่างไร
5. มีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการพัฒนาการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

1. ท่านมีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) มีความเหมาะสมสำหรับรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษามากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด
2. ท่านมีความคิดเห็นว่า มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดสำหรับการนำโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ไปใช้ในการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เพราะเหตุใด
3. ท่านมีความคิดเห็นว่า นอกเหนือจากรูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ยังมีองค์ประกอบที่มีความสำคัญใดบ้าง สำหรับการบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเหตุใด
4. ท่านมีข้อเสนอใดบ้างในการพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ให้การสัมภาษณ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ให้การสัมภาษณ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ดารณี ศักดิ์ศิริผล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ศุภชัย คันทอง อนุกรรมการการกึ่งฟ้าเด็ก เยาวชน คนพิการและ
ผู้สูงอายุ หัวหน้าฝ่ายประสานงานกิจกรรมพิเศษ
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
4. อาจารย์รอยพิมพ์ แจ็กอร่าม รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก
5. อาจารย์ ดร. ฐิยาพร กันตารณวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ดารณี ศักดิ์ศิริผล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ศุภชัย คันทอง อนุกรรมการการกีฬาเด็ก เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ หัวหน้าฝ่ายประสานงานกิจกรรมพิเศษ
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
4. อาจารย์รอยพิมพ์ แจ็กอร่าม รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก
6. อาจารย์ ดร. ลีญาพร กันตารณวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. อาจารย์ศรานุวัฒน์ ชุ่มชัง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
6. อาจารย์สุกัญญา ร้อยพิลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. อาจารย์ภาวิดา ชะวัฒนะ ผู้ช่วยอาจารย์ประจำชั้น
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
8. นางสุนี สัมมา ผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา
9. ว่าที่ร้อยเอกชัยทัต ภาชา ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา
10. นางศิริพร มะโนรัตน์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ

11. นายบุญชัย อรรถวรรณธน	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
12. ณัฐจิรา พวงเข้ม	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
13. นายปรีชา อยู่สมบูรณ์	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบางจาก (นาคเผื่อนอุปถัมภ์)
14. นายวันชัย ศรีทัต	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบางจาก (นาคเผื่อนอุปถัมภ์)
15. นางสาวนาวิรัตน์ เจริญเดช	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบางจาก (นาคเผื่อนอุปถัมภ์)
16. นางสาวธิติมา ถามุลเลิศ	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนประชาอุทิศ
17. นางสาววนิษา ยอดน้ำคำ	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนประชาอุทิศ
18. นางจิรภัฏฐ์ ชาวสวน	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนประชาอุทิศ
19. นายธนภัทร ตะโกสี	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดสุวรรณาราม
20. นางวันเพ็ญ สุนทรศักดิ์	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดสุวรรณาราม
21. นายชัยฤทธิ์ ดอนแก้วภู	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนวัดสุวรรณาราม

ภาคผนวก จ

แบบประเมิน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา

.....

.....

2. ด้านสิ่งแวดล้อม

.....

.....

3. ด้านนักเรียน

.....

.....

4. ด้านสมรรถนะครู

.....

.....

5. ด้านการบริหาร

.....

.....

(ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้)

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิการสนทนากลุ่ม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ ดร. ธงชาติ พุ่มเจริญ   อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. ไพญดา สังกษ์ทอง   อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นางสาวประทุมวดี ศักดิ์กาญจน์รัตน์   รองผู้อำนวยการผู้สถานศึกษา
ฝ่ายวิชาการและบุคลากร
โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม
4. นายสุรศักดิ์ เรือนงาม   ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ
5. นางสาวอรุณี นิราศรพ   หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
6. นางดลฤดี รัตนประสาท   หัวหน้าโครงการศูนย์การศึกษาพิเศษ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
7. นายวิสุทธิพงษ์ พันธธง   ผู้อำนวยการสรวายน้ำ หมู่บ้านศิขริน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสว่างจิต แซ่โจ้ว
วันเดือนปีเกิด	9 เมษายน 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	760/341 หมู่บ้านวิลเลต ซิตี ซอยพัฒนาการ 38 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง แขวงสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนว่ายน้ำและครูผู้ช่วยสอนพลศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูว์ส กรุงเทพมหานคร 9 ซอยปรีดีพนมยงค์ 20 สุขุมวิท 71 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ในพระอุปถัมภ์ฯ
พ.ศ. 2550	ปริญญาตรี วท.บ. (พลศึกษา เกียรตินิยมอันดับ 1) คณะพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2552	ปริญญาโท วท.ม. (สรีรวิทยาการกีฬา) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2559	ปริญญาเอก กศ.ด. (การบริหารพลศึกษา) คณะพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ